

שבץ

עיון הפרשה

הערות והמדיחות
לעידוד הבקאות והעין
בפרשיות התורה

שנה י"ט גליון ר"י תשנ"ז
פינחס - מסות מסעי
דברים - ואחרון
וענין מלות ונחמה

אבינו ארומותיך

לבוך העקרא
בהנחלה למסוקים מקבילים

אשיחה בחוקך

המדות והמדות
המקבילים והמקבילים

מקודך אתבונן

בחדו חלום
מקבילי המדות

קונטרס התשובות

קונטרס מכללות ומה דין
התשובות והמדות

עין החלום

המדות והמדות
המקבילים והמקבילים

עין עין

מסעל עין הפרשה

תנ"ך מסעל עין פרשה

חשך עולם בעדנו

אבלים ודבויים בדרך עולם התורה
על כי חורם הנור והזכרה הקטרה
ברגמל מקמנו ארון האלוקים רוח אפינו
גאון ישראל וקדשו קמוד האש לפני המזנה

מרון רבן של ישראל
רבינו **ירחמיאל גרשון**
אדלשטיין זצוקללה"ה

שקודד וחיוק דרכנו במל קט
ובמאור פניו הדריכנו רבות במלאכת הקודש

אהא מי יתן לנו תמורתו
יתומים היינו ואין אב

אלה אנכרה ונתהמה עלי נפשי
מי יפרק חיות ומי יתרין שמרים
מי ילחם מלחמתך וישום לשערים
מלי מלחמה אבדו ונפלו גבורים

תהא נשמתו צדורה בצדור החיים
יהא המנחם מפקליתו לומר ולעילוי נשמתו המהורה

ת"ר, 2001, 2002

הנני במרבה למסעל "עקן המרשח", מזכרם של הרבנים הנאונים רבי יעקב הילרסהיים שליט"א ורבי הלל רוטמן שליט"א, המסעל לחקק את לימוד פרשנות התורה בעקן, ולנצל את האמן לעסוק בתורה.

וגם זכו לילך מחיל לחיל בימוד תוכנית "עקן ההלכה" בלימוד מסודר של שורץ ארית עם מסג'ים בימוד הלכה ושקלא'צ, ומשתתפים בזה אלפי אברכים ובני ישיבות, הובים קי"ו לקבן נצח בלימוד ההלכה, בצורה ברוחה ובירקה מקיפה.

זכות גדולה הוא להשתתף בתחוקת התורה במסעל חשוב זה המרבה תורה בישראל, אשר תומכים בידי הלומדים, ובקידר בקרבי מעשים, וכל המסיקים להם יתברכו בכל הברכות המבטחות למוצי הרבים בתורה, וזכו לברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, וכל הלומדים המשתתפים בזה, יזכו להמשיך לעסוק בתורה, ותקיים בהם משאח"ל 'אשריך בעולם הזה ושוב לך לעולם הבא'.

י. מרדכי ארליכטון

זמעת חסרנו כל אלה - תכפו
עלינו צרות, תלאות עברו
ראשנו, שחרנו ישועה ואין

אלה אוסרה ונפשי עלי אשפכה

במלאת אחת עשרה שנים

מיום המד - כח בתמוז תשע"ב

יום בו נפל מעמנו בעזמותינו כי רבו

רוח אפינו משיח ה' אשר אמרנו בצילו נחיה

מאוד קיני ישראל רבן של כל בני העולה

מרנא ורננא

רבינו **יוסף שלום**
אלישיב זצוקלה"ה

שעודד וחזק דרכנו מראשית מפעליו
ובמאור פניו הודיכנו רבות במלאכת הקודש

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל

לוזר עולם יוחק בספר

למסמכת אבי מורי ורבי
התיק ועונתה חסד, אהב תורה ולמסמכת
לסד ולסד, חסיד וענין
עבר את ה' בענינות ובמסירות מסד
ידא את ה' ובמסמכתו חסד מסד
תורה' **מנחם** בן הרב יוסף **פרדוסן** וללית
יבא במסד חסד כן העולם מסדן יסודים של אהב
ועלמה מסמכת מסמכת בידם של חסדן חסדן

ולעילי מסמכת מסמכת וזכה
אויס מסמכת
מסמכת מסדן באמאיה אהבת תורה וידאית מסמכת
אהבת אוץ ישראל
אמת חיל מסמכת מסמכת
מרת **צינת ד' מרת** בת הרב ישראל ע"ה
מלכית ירח מסמכת מסמכת
מסמכת מסדן במסמכת חר חיותים בירושלים ת"ד

חמא מסמכת מסמכת מסמכת חסדן
חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן
חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן
חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן חסדן

חמא קל ידי מסד חסדן
ר' יוסף ישראל חסדן

תזכורת

תוקף מלגות 'חג הפסח תשפ"ג'
ומלגות 'עיון ההלכה'
שהופקדו ברשתות המזון (לאברכים)
ושוברי סבסוד הביגוד (לאברכים
ולבחורים)

תקפות עד

ערב ר"ח מנחם-אב תשפ"ג בלבד!

לאחר תאריך זה תוקף הזיכויים פוקע
ולא ניתן להשיבן ללא יוצא מן הכלל
{גם חשבוניות שכבר נפתחו ולא מומשו במלואם
וגם במלגות שהופקדו דרך כרטיס 'אידיש כארד'}

קו מידע לבדיקת זכאות וגובה המלגה
וכן זכאות לשובר סבסוד ביגוד:
076-8178003 שלוחה 1

למעייני והוגי הקובץ שליט"א

א. שינוי בכללי זמן לימוד 'עין ההלכה' - אפשרות שינוי זמן שבת קודש לשבת הבא.

במסגרת לפניות רבות ובהתייעצות עם רבותינו שליט"א, הגו לעדכן כי מעתה ניתן לשייך את לימוד הספק 'עין ההלכה' בשבת קודש - לשבת הבא (באופן חד פעמי או באופן קבוע). כפי שהיה עד כה לגבי הלימוד והמסגרת במחצית. והיטו שניתן להתחיל את הלימוד השבועי מיום השבת, ולשייכו לזמן הלימוד והמסגרת של השבת שלאחרי.

ידגש כי לא ניתן לשייך את זמן הלימוד ביום השבת גם לשבוע שיעבר וגם לשבת הבא, והיטו: במידה ופתחילים בשבת את סדר הלימוד של שבוע הבא, לא ניתן להשלים ביום זה את סדר הלימוד של שבוע קודם, וכן לא ניתן להשיב במחצית על שאלות השבוע שיעבר.

ב. חוקי המלכות והדברי הביטחון: תוספת הספק השבועי בספר מבשר, עד לשוב ראש חודש אב תשפ"ב הבעל"ט, לאחר תאריך זה מאט תוספת הדברי ללא יגא מן הכלל, גם בחשבונות שכבר נפתחו ומסמכו בחלקם וגם בזכרונות דרך כריסם 'אידש בארד'.

ג. חודעה בדברי בחירות רשת לקראת חלוקת ירח האחרונים תשפ"ד הבעל"ט, תמורסם בערה בלזין הבא - גלזין רא.

ד. הגו לשוב ולהוכיח כפי המסורס בכלל גלזין, חובת לעמוד בכל כללי התוכניות השונות כפי הנכתב בכללי ההשתתפות, הכללים נכתבו בדקדוק רב והמלכות שחלוקות על דעת ששאלה התשובות קסוד בכללים אלו ללא הוראת חז"ר. אין לחרג מכללי ההשתתפות ללא אישור מסורס מהמקורכת במסגרת האנשי או בהודעה בכתב.

ה. כמו כן לשוב ולהודיש כפי שסמורסם בחודשה בכללי 'עין המורסד' ובכללי 'עין החלוקה' בכל גלזין, כי אין התחייבות על מניסות מלכות שחלוקה בכל גלזין. החלוקה תתקיים בערה על פי העולה על כל גלזין, לפי טבת התחומה שמתקבל לגלזין זה. כאשר נקטה כל מאמץ בערה להמשיך לחלק מלכות רבות בכל האמסור.

ג. יש להקפיד על כל כללי שלילת התשובות, מסמכים בכללי התשובות וכן מהדקה נגזרות במסגרת העניין. תשובות שלא יסלחו על מי הכללים לא יתקבלו.

ד. קו עדימונים: פתחו קו לעדימונים שסמסו 017-876, בקו זה נעזבן בעיה על הודעות מיוחדות במסגרת העניין. סמסו המסמך לקבל עדימונים והודעות במסגרת, ישלח הודעה לחנאל המערכת iyuni1@iyun.co.il ולצדן בקשה להרשמה להודעות עדימונים.

ה. במסד, ניתן לשלח עבור העליות בעמודות השונות של קטנות נדרים שלוש רקדילות. כמו כן ניתן לרכוש בעמודות אלו סמי עבור נלימות עין המרשה או להעביר תרומות להשתתפות בחלוקת שלות חג המסות המולחים בקים לרכישת סמי, לתרומות או לרכישת נלימות שנים. יש לרשום למקורות עין ובכוח. אין לשלח תשובות ללא תשלום על העניין, וכן אין לקחת נלימות במקרה ללא שום הודעה חתה. ניתן גם להעביר תשלומים ותחומות בק: 017-876-8764. כל התחומות סמות במסגרת מס לתחומות לתי סמסו 48, המסמך בקבלת על תחומות צדן זאת בעת התחומות במסגרת האנשי, או במסגרת המערכת לכן בקשות נדרים שלוש רקדילות. קבלות ושלוש במסגרת כללית.

ו. זמני מעילות המסוד: לחץ זמני מעילות המסוד לחומי הקיץ עם ראשון: בין השעות 12.00-13.00 בלילות. יש שני חבצו וחמישיה בין השעות 12.00-13.45 בבוקר. עם שלשה: בין השעות 1.00-1.30 בבוקר.

ז. סלכד המסגרת האנשי במסגרת הריל, ניתן להמנות שאלות בכל עת במסגרת iyuni1@iyun.co.il או בעמודות נדרים שלוש תחת לשונות עין המרשה - הודעה לנבא, משתדל בלי להשיב במקום.

קבלת תשובות בדוא"ל - 8178002@gmail.com

הגו לאודיע כי לבקשת רבים עלה בידם במיד לאפשר שליחת תשובות בדוא"ל שכתובות: 8178002@gmail.com. **התשובות יתקבלו רק לפי הכללים הבאים:**

א. לקראת מעין ולשאל אחי **בן** הכללים:

א. לרשום **בעזרת המעטפת** (1) מספר העניין, (2) תשובות לעין הפרשה או תולדות או שגיאות, **ולא להוסיף מסמל בעצם התולדות**, (3) שם וקוד האישי. לדוגמה: תשובות מסמל: לעין קק, עין הפרשה עין תולדות מסמל ח'ד, מאת ישראל ישראל, קוד אישי 20000.

ב. **לצרף לתשובות - בכתב וסדר, אך בזה, אותה הודעה - "שם מסמל לתשובות המעטפת" סלח.** כולל צורת התשלום על העניין. דרך למדוק את הסכום במחילין, או לשלוח בקשה לתשובת המעטפת: 8178002@gmail.com על מנת לקבל סכום בודדות חוד. סכום זה בודדות חוד ניתן לשמור ללוחות הבאים ולשאל בכל ענין את הסכומים. **לא להסביר תשובות ללא סכום וסמל בעזרת מסמל.**

ג. רק מי שברשותו **קוד אישי** יכול לשלוח תשובות בדוא"ל, מי שעדיין לא קיבל קוד ישלח תשובות באמצעות הדואר או מוקדי התשובות.

ד. יש לשלוח את **כל התשובות בעזרת המעטפת** במחילין, רק תשובות 'עין הפרשה' ורק תשובות 'עין תולדות', **בזה עם המעטפת** לא ניתן להוסיף תשובות בדואר או מוקדי תשובות.

ה. יש לשלוח תשובות 'עין תולדות' ו'עין הפרשה' **בזה עם המעטפת**. קודן תולדות וקודן לפרשת דברים, תשלוח תשובות לפני המדורים שלא ו קבוצה ג. סכום ג. תשובות לעין תולדות, ג. תשובות לעין הפרשה.

ו. לא יתקבלו תשובות לאחר המועד האחרון לשליחת תשובות, המסומן בגיליון.

ז. למעשה, רוב התשובות הסרוקות ששלחתי, לא היו ראיות לבדיקה, ולכן ניתן לשלוח תשובות בדוא"ל **בזה עם המעטפת**, לא תשובות מסומנות.

ח. לאחר העלייה יתקבל סכום מסומן. המדורים החדש, אישור זה הוא רק על קבלת התשובות בדוא"ל ולא על קליטתן במערכת, יש לתקוב בקו 8178002-016 שאכן התשובות נקלטו במערכת, וזה לאחר כשלושה חודשים משליחתן כאמור בכללי התשובות שבעליון.

ט. אף לחיוב על חודשתי האישור, רק אף לשלוח חודשתי בעשרים אחים לתשובות או כחמש ו מועדית לשליחת תשובות בלבד. בכל ענין עין הפרשה ניתן לשלוח לתשובת המעטפת: 8178002@gmail.com.

י. במקביל, ניתן לרשום סגן לקבלת העניין בדוא"ל, פרטים אלהם בדואר בעמוד הבא. יא. בכלי שליחת תשובות חודש כללית על ח'ג בדוא"ל, מפורטים לוחן בכללי התשובות בשאלות חודשתי.

מני לקבלת גליזות 'עין הפרשה' בדוא"ל

לבקשת רבים, הגו לחידע כי ניתן להיכנס מני לקבלת גליזות 'עין הפרשה' בדוא"ל.
גליזת סדר ל-10 גליזות בדוא"ל 100 ₪ (בהשלום אחד), ניתן להיכנס מני בעמדות
'זורים סלים' ו'קדילות' בלשונות 'מני' ו'מני' לקבלת גליזות בדוא"ל, בשעות
'הנחת' יש להיכנס כחובת דוא"ל לקבלת הגליז. ואסור הגליז להחליט חסר.
סמורל ניתן להיכנס מני בקב: 076-8178004 ולאו"ר מן לשלוח חודק במסגרת
המסגרת 076-8178007 או להיכנס מני במסגרת בקב: 076-8178007
במסגרת המסגרת.

סמורל בדוא"ל ואסור לקבל גם גליז סמורל באחד מסמורל המסגרת - אך לא
במסגרת המסגרת.

היכנס גליז סמורל באחד מסמורל המסגרת או במסגרת המסגרת, ואסור לקבל גם
מחזרות סמורל בדוא"ל. לאחר הרכישה יש לשלוח חודק בדוא"ל המסגרת לקבלת
הגליז. יש לציין בחודק את צורת החשלום שבבזק.

סמורל ניתן להיכנס גליז בדוא"ל על ידי השלום 10 ₪ בעמדות 'זורים'
סלים ו'קדילות' או בקב: 076-8178004, השלוח חודק לדוא"ל המסגרת לאחר
החשלום.

היכנס מני לגליזת סמורל בדוא"ל 'מני', גליזת 125 ₪ ל-10 גליזות, ואסור
לקבל במקביל את הגליז גם בדוא"ל, יש לעדכן זאת ע"פ סמורל היכנס למני, או
במסגרת בדוא"ל ח"ל.

אסור בחודק המסגרת בעמוד הקדמ, ניתן לשלוח תשובות בדוא"ל, בצורה
סמורל סמורל המסגרת בקב: סמורל, במסגרת בחודק בחודק.

גליזת 'מני': ניתן לקבל בדוא"ל גליזות 'מני' ו'מני' סמורל. סמורל ניתן להיכנס
במסגרת סמורל את כל הגליזות המסגרת ו'מני' סמורל עד כה, או חלק סמורל,
במסגרת 200 ₪ בלבד. לאחר השלום באחת מהמסגרת ח"ל, יש לשלוח חודק
דוא"ל לקבלת הגליזות המסגרת.

מני לקבלת גליזות 'עין הפרשה' בדוא"ר

ניתן להיכנס מני מני (10 גליזות) לקבלת גליזות 'עין הפרשה' בדוא"ר 'מני'.
גליזת סמורל 125 ₪.

היכנס מני בדוא"ר ואסור במקביל למני בדוא"ל, יש לשלוח חודק בקשה למני
במסגרת המסגרת ח"ל.

דרכי השלום המסגרת: בעמדות 'זורים סלים' או 'קדילות' חתת חלשונות 'עין הפרשה'
- מני בדוא"ר 'מני', וכן בקב חלשונות או במסגרת באסור מעלה.
היכנס להכנסת סמורל, סמורל בסמורל הגליז בעמוד המסגרת.

בעקבות תלונות על תשובות שלא נקלטו במערכת

הגנו לשוב ולבקש להקפיד על שליחת תשובות כדלהלן:

א. יש להשאיר את 'סופס סימן' לתשובות שגוער בשלמותו (לא לנזר את החלק של 'עין ההלכה'), ולבקש לדפי התשובות.

ב. יש לסמך בדפים נפרדים את תשובות עין הפרשה ואת תשובות עין ההלכה, ולצרף הכל יחד באותו משלוח יחד עם הסופס.

ג. יש לסמך התשובות על דפי הדפסת או מחשב בצורה מסודרת ונקייה, כל צורה אחרת (כגון כתיבה על גבי הצלף וכד') לא ניתנת לבדיקה ומסילא לא יכולה להתקבל.

ד. מומלץ לסמך על כל דף את האם והקד האיש.

ה. יש לבדוק היטב לפני השליחה על סילי כל פתני הסופס. סופס שלא יסולא במלואו לא יתקבל ולא יקלטו התשובות.

ו. תשובות שמגיעות לאחר הזמן האחרון לשליחת התשובות הסופיע ע"נ הסופס, לא יתקבלו.

ז. בעקבות שיבושי דואר רבים מומלץ לשלוח התשובות באחד מספקי האיסוף.

ח. שינוי פתנית אשנים יש לבצע רק בדרכים הכתובים ע"נ הסופס מצידו האש, שינוי שכתב רק ע"נ הסופס לעיתים רבות לא נקלט.

ט. צורת שליחת תשובות בדוא"ל, ראה הדעה נפרדת.

י. מומלץ לעקוב בקו המידע 08-7678-7678 את תשובות שהתקבלו מערכת (הקו שודרג וזה יותר למעקב). האם לא נקלטו תשובות יש לעדכן את המערכת קודם זמן החלוקה, לא יתקבלו תלונות על תשובות שלא התקבלו בעת החלוקה או לאחריו.

תוכן הקנינים

כא	כמות הנלין הכללי והקבץ
כט	פרשת פינחס
סא	פרשת מטות - מסעי
סג	פרשת דברים
קט	פרשת ואתחנן
קכט	עניני גלות ומחנות
קסז	עין תחלכת - מסילת חלק ד'
קסח	עין תחלכת - מסילת חלק ג'
קכג	שובר מספר לרשימות הביטוי
קכד	מספר המרחקות הרשמה לקוד אישי מילים וחשובות
ר	רשימת וזכי הכוללת נלין רח

נא להוציא קודם הלימוד

הוא הלימוד להצלחה בתורה ביד"ש ובכל מעשה ידיהם

הרב יהודה הי"ו בן מרת יעודית תחי

מרת עליזה תחי בת מרת רחל תחי

וכל משפחתם

תוכן עניני פרשת פינחס

עין הכרטה

- א. הכנסת הקב"ה למנוחיו ע"י משה.....למ
ב. "וכי קדח לא משה האם חם וזר.....למ
ג. קדוש אלוקים על נחמה הלכה במציאות רבו.....למ
ד. יין המכנים שמה לישראל במדבר.....לד
ה. קרבנות שמקריבין בלילה.....למ
ו. ליטות דקרא בני ישראל המכנים.....למ

אבישת ארחתין

- ז. "למה ירדע שם אבינו".....למ

אטיחה בחוקך

- ח. משה המלך מוסף בראש חודש - הנגן רבי במוסף וזר
אלישיב. ט. למן קרא בני מנחת ומכנים - הרמ"ג נתן יוסף
מלכרבוז.

פקודין אתבון

- יך מסירת הנדלות על מצע חסן - ביאור הנדאת מן הנדושים
אלישיב וסק"ל.....למ

קטנים התשובות

- שימושה של תורה.....למ
רבו מלכות בענין המעלות - על ידי השימוש יוכל ללמד - על ידי
השימוש יודע ללמוד - בכל מסקן מדין ללמוד כל השנים - יודע מהימנע
ואין מדין כך - כדון למעשה יש מיד - לימוד זה משרש בלם - ראיה
עדימה ומשפחה - למד בדרך קצת - על ידי שיחת חולין מבין מרב -
בשימוש מוחמד לרב - בשימוש חל עליו המסקן מדין - במדוד זה אל
מה - מתוך כך מהימנע לבין - המעשה מביא ליד חלמוד - והמחשבות
עדימה מהמחשבות - במחשבות מביא עמלק - המשימה מביא ללמוד
- מהם בעול המדין תורה - מתוך את קצת - בשימוש יש את מה המדין
- מהם חרם נבחרה משה - למד עתים המחדשים בכל יום - מהם
מחשבות מביא נבחרה - המסקן מביא את מבינות - מדין את המסקן
מדין - מהם שיכול לקיים חלמוד - רבו מבינות אלה - הלימוד עדין
לחשוב - מדין מבינות ומחשבות.

תוכן ענייני פרשת מטות מסעי

עין הראשונה

- א. המסעות מנחת חרות בידים כן המצוד.....מב
ב. חרות בעל את נדרי אשתו מסורה בזמן חסמות שבת וחול'.....מב
ג. נסיעת ישראל במדבר אם חתם מרחק עמדם.....מג
ד. 'מסלות' ארץ ישראל ליד עם ישראל'.....מג
ה. דין מסור סומא מנלות.....מד
ו. נדר מסור סומא מנלות.....מה

אביסא ארזותיך

- ז. אל תטאל לו בשעת נדרי.....מד

אשיחא בחוקיך

ח. חבטת חקרא לפי חסיסוק - חול'ג עקבא מותק. ט. חרומם
טאל חרם - חול'ג מוחזי חסך שטראס. י. לנסק חרומם על
חבית - חנאן חבי חוד מלק. יא. מוד מנן מנת צלמוד - חנאן
חבי מנאן מנאן.

מקדיך אתבונן

יב. מקדח מקדיח בחבטת קומת חסדי מאסם בשבחה - חג'ר יקב
לנד.....מא

קנעדרם התשובות

מכילת כלום לאחד מן תורה.....מב
חובטת מחסוק מסור - במלחמת צדך לזכות בכל דבר - חסבות
לא נחמו יחד - ישראל לא היו במאסם - חוד לחם דין ישראל -
אסיל חבדים לא נדחו באותה שנה - חלות הקדושה גם על
כלים - במחנן סר צילם מעליהם - חדור חלוי באיסור סומא
- חחור לחם קדיל חחור - 'חמיל ואשחוד' אשחוד' - חסבילת
מסחורם כן האיסורים - אף איסור זה חחור - חסלחמ חחור
בשחה - חבית שחבת לחבד - בחכוח חסבילת כלום חובן -
אבדום אכזו וזה בשחבת של ארץ ישראל - חחורם מססם
חחחחח

תוכן ענייני פרשת דברים

עין המרשה

- א. קדושת עבר הירדן.....סח
ב. ראית ידושת הארץ בעיני ישראל.....סח
ג. רשעל הארץ לראות בארץ לשון מדברים שם.....סח
ד. חסות שנקטתה בזמן מנחת.....סח
ה. נבדד שיקבל עליו מלח אם מוחד לו לשמור שבת.....סח
ו. שידח על מנחת מרחן תנח.....סח

אביעה אחרותיך

- ז. 'סנו לכם נמנח'.....סח

אשיחה בחוקיך

- ח. נדד איסור המלחמה עם עמק חסאב - חנאן רבי חיים מרחי
אחננה. ט. מלח לארץ בן מנחת וסכר - חנאן רבי אבינוד חלי
ובנאאל.

פקודיך אתבנן

- יחודיות של ספר דברים - תנ"ך אמרים ואב קליך.....סח

קאמרים התשובות

- סיוח 'ובנן'.....סח
אם אין יסוד אין בנין - באמת דוד לא יסלח לחסדיך יתנ - חכמת
למחרי מרח - היו קנים - לא חידשו דברים במני מנח - חכמים
שחם מנחם מנח - כדומה שסני בחכמת חנאן - חכמת למנח
מסנ אחד - לא סמני שלם בעין ובסעשה - חכמתם שלל
ב'חכמתם' - כך דרך חכמתם - בסקתם לא חתה מעלת זו -
היו נבנים סכני יששכר - בני יששכר וכו' לכך בחסדיך - לא
חבנו חכמתם - חיו לכך לסרב לשדחה - באמת חכמתם מוסר
ידתם - היו נבנים שישראל בידו - לא לסדו מתקנש - 'כי היא
חכמתם ובחכמתם' - חכמת חכמת בסני ארכיקים שח - תחידתם
נאסרים

הוכן עניני פרשת ואתחנן

עין המרשה

- א. בחילול לישראל על חטא עבודה זרה..... קי
ב. זמן הסתות במצרים..... קי
ג. שמועת הקב"ה את ישראל בעת צרה..... קיב
ד. חטא ישראל שיסמחו וזרו שראו את הקב"ה ושמעו קולו..... קיב
ה. קריאת שמע בבין השמועות למ"ד קריאת שמע מדרבנן..... קיג
ו. מסור נשים במסעות עשה שחזקן חרמא..... קיד

אביטא ארחותיך

- ז. סוף זמן קריאת שמע..... קסד

אטיחה בחוקיך

- ח. המסקה בחילול לאסירת שלום למלך - הרה"ג מרדכי מבא.
ט. שכינת המטה בשבת - הרה"ג אברהם חיים חרש, י. השבת
אביהם כשאביה אסר עליה - הרה"ג ישעיה ברנר.

פקודיך אתבונן - ברוח הלכה

- כעין המסק בן אסיר קידוש לשתיים - ה"ד אברהם ממחל
יד..... קכד

קנטרם התשובות

- חבל בידו שמים חזק מיראת שמים..... קכז

הוכן עניני גלות ונחמה

עין המרשה

- א. קביעת התעוררות בתנועה באב ולא בעשירי..... קלא
ב. הדישה הדיכל ומבינות החיכל..... קלא
ג. דין שתיית תוסק יין הבדלח בתנועה דימים..... קלב
ד. דחוב יולח בתעוררת תעקת בתנועה באב..... קלג
ה. גשים וקברים בלימוד תורה בתנועה באב..... קלד
ו. כל המעבר לישראל תעקת ראש..... קלה
ז. בוך בית המעורר ביום טוב..... קלו

אביטה ארחותיך

ח. תאבבה בחדש החסרי..... קלז

אשיחה בחוקיך

ט. עתידך גמולת ליחמן לימים טובים לעתיד לבא - תנאן רבי
בון רב דיסקין, י. כי רצו עבדיך את אביה ואת עמיה יחשנו -
תנאן רבי דוד סלק, יא. ראה ה' ואביסה - תרח"ל אליעזר דיים
שניידר, יב. חסדן הקבוצות בוסן תולות - תרח"ל מן רובין, יג.
ענשו על מניעת תפילה בסוף באב - תרח"ל מנחם שוורץ.

פיקודיך אתבונן - ברחי הלכה

תחנות מרן ורבנן תסקיל בימי בן המערים וכן אדם לחבירו -
תנ"י גדלחו תניגמברז..... קכא

קונטרס התשובות

סבל תבנים על חמאי תאבות..... קכז

בפתח הגליון וכללי הקובץ

לחצו ימינו המהפך, נדולה מיד כל אדם ישראל ליום בכל שנים המהפך ויחזקו לבי מזה קבל, וזה קבלו בכל ישראל לקבל קיום הקהל ולו קרוב, תבוס קטרו יסבן כמקרה וכן כל למקן, לכל אם לא הקט יחשב שיר, מוחל למקום ולחש, ולו יחס נחש לו שלבו הקהל, המלחמה אם לא מכן הם קלמו וזה שלבו לא נחש למוד מכל ולקטו למחש למחש יחס, רק מוח

תבין הבורא והמבנה והבדל אשר קדמו במעמדה ויחשו להשלים פרישתו שנים מקרא ואחד תרגום, כמאמרו דל 'לעולם ישלים אדם פרישתו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום, ואפי' עשרות ודבן, שכל המעשים פרישתו עם הציבור מאריך לו יחס והשתדל' (ברכות ת. א.).

מסורת הקובץ, בהכונת והדרכת מרחן גדולי ישראל פליטיא, לעמוד ולעודד לימוד הפרשיות בעין, ע"י הצגת הקדושת השכיבה קדושת התמידות, ומקורות לעין, ולבחן ובדור הדברים ע"י מציבתם, ביסודות התורה ואמונתו המעשים בין בתי פרשיות התורה.

הנהגה נבוא למדע על מבנה הקובץ ומדורי השנים:

עין הפרשה

קדושת ודקוה, תמידות ותקוהות, בעיני הפרשה, בעיני המעשים והבעיני מציאת המידות.

כללי התשובות: בחלק מן הקדושת האמנו במעשים כאלו: [-] מראה מקום ליישוב וביאור הענין, מים אין מסדת הקובץ למק את המשיב בחוקא לתחובים אלו, אלא כל אחד יראה למחן כפי דקוה ותבונה, לצדיל תורה ולמאורות.

ממיר יש לומר, כי כל המאלות מקורם ויסודם בבורי קדש, ולא המה כתבי רבנים הראשונים גדולי האחרונים, והקדושים במים במשולבים ומשולבים זה את זה, ואף כי מקשים יחשוב המעין למדע ויחשוב כי מקות במאלת, מכל מקום למישוב ריעין במקור הדברים, יראה מקום לדקדוק ולביאור בפרשיות תורתו הקדושה.

נא לבין מכל תשובה שנלקחה מתוך פני ראשונים ואחרונים, את המקום המדויק שבו נידון הדבר, למקן הקל על העוסקים במלאכה.

אביסטה ארוחתין

ליבון המקרא בהשואה למסוקים מקבילים, הנחין ביד אמן על ידי תלמיד חכם מוסלם, ומטרתו להציג בפני המעינים הנבזים דרך נוספת להתבוננות בסודות המרתה, ברמזי תבנית ואמנותיות.

כללי התשובות: מסורת הדברים, לאחד מנחית מוספת נקודה מוכוונת במרתה, לא בהכרח בזיון החשיבה שאליו מסווגים הדברים, אלא כל מעין יראה לחקק על פי דרך לימוד.
דוא"ל עורך המדור: os61634@msmail.com

אשיחה בחוקין

הערות ומתיחות מרבין ומתלמידותן בכל אתר ואתר.
הדברים מובאים כפי שנשלחו ע"י המתבים, ללא קריסה או חיסוף מאת המערכת.

השתתפות במדור:

- עקב משגום המקום יתקבלו הערות קצרות בלבד.
- הערות יתקבלו אך ורק תחת שוקלי משכנת חוד ובדוא"ל בכתובת המפורטת להלן.
- יש לגרוף להערות 'מוסס לשלחת הערות' המבטא בעמודי המוססין שבסוף הנלין.
- עדיי החלטת רבותנו איננו מסרססים הערות מבלתיים.
- הערות מתקבלות עד חודשיים לפני יציאת הנלין, לאחר מכן נאסר החומר לשנת הבאה.
- חומר שלא חתססם נאסר לשנים הבאות, על כן לא לשלח ולשלוח בשנות.
- תוארי הכותבים הנבזים נחשבו בשנות, אפי מתפללים באם מקינ.

רשימת הנלינות הבעליס:

- **נלין ריא** (מורחב): עקב - רואה - שפסנים - חבא - חבא, הקניי שפס קודש (סו).
- **נלין ריב** (מורחב): נעדי - האנוס - ברכה - בראשית - סו - לך לך, הקניי דוח האנשים.
- **נלין ריב** וריא - חיי שרה - תולדות - וריא - וישלח, הקניי שפס תלמוד תורה (סו).
- **נלין ריב**: ריש - סקן - ריבס - וריב - שפסות, הקניי שפסות.

פיקודיך אתבונן

בפרשי הלכה בעניני הפרשיות, תעריך עליי זאת תלמידי חכמים מופלגים, המסקנים תדיר בשקרים המשייכים בחלוקה, ונקובים בשמותם תחת כל ידון.

כללי התשובות: מסורת המאמר, להביא צדדים שונים בחוק. ניתן לשלול בדוחים ובמראת המסקנות או להוסיף ראיות נגדדים לדון.

קונטרס התשובות

מזון רחב של תשובות מציני הקובץ על שאלה שהתפרסמו בשנה שעברה, מתוך קשרות אלפי תשובות שהתקבלו על שאלה זו. התקשרנו במז תמורה, הלא חסד התשובות מסתב יד קדשו של מרן רבינו חיים קניבסקי זצוק"ל, ותשובות מרן רבתיים: רבי ברוך מרדכי אורחי שליט"א, רבי דב לוח שליט"א, ורבי משה שטרנבוך שליט"א.

כללי הקונטרס:

- הקונטרס היוו תמצית מתוך מספר ענין הפרשה שד"ל בעניני במיקולא דמסרא, תעריך עליי זאת ת"ח מופלגים.
- עקב צמצום המקום בחלק מן התשובות קצרנו וחבאנו נקודות מרכזיות בלבד, ונקודות במספר חבאו הדברים ביתר פירוט.
- השתדלנו במידת המובהק למצוא מקור לכל התשובות, תשובות שלא נמצא להם מקור חבאו בשם "יש שביאור", ובעיה במספר נשתדל להביאם בשם אחרים.
- בשאלות המלכות כמה מקרים, כמסמ את כל התשובות אף שחלקם משובות רק חלק אחד, בין שבדרך כלל יסוד אחד לזמן.
- שמות המשיבים שמאזכרם מקורו התשובות, חבאו בכללותם בסוף הענין.
- מי שעדיין תח"י תשובות על שאלות שהתפרסמו בשנים עברות, מתבקש לשלחם למערכת על מנת שיוכל להוסיף במספר בעיות.
- האיל עורך הקונטרס: adirlintop@gmail.com

כללי התשובות: המעיינים נקראים לשלול ולזון בתשובות המובאות, או להוסיף תשובות שלא חבאו בקונטרס.

קצת ובתודתו יהנה וקצת מלכות לתשובות נבחרות

בסייגות דשטא ונבחרות נדיב נם אבנר דות, חקם 'קצת ובתודתו יהנה' וכן 'קצת מלכות לתשובות נבחרות', קל מנת לקודד את עטל התורה וניקטת, ובמסדה לחמך ולשייך בידי עטלי תורה ונחנית, מנד וחנות ריקת המסמכות ומאיימות לתמידים מאד תורה חזי.

במסמכות 'קצת ובתודתו יהנה' מחולקים אות למסד חודשים מלכות נבחרות לאלולי אבירכים מסמכים ומרביצי תורה.

במסמכות 'קצת מלכות לתשובות נבחרות' מחולקים במרבי מרבים ונחת נבחרות למאות בחודים מרביצים, בקרב חג המסד שוכר מסמך לביטוי ובקרב חג המסמכות וסבי מסד חזק כרשים 'אידים באד'.

כללי ההשתתפות:

- כללי החלוקה נקבעים על ידי רבנות שלטון, במסך למסך וחלוקה, ללא התדירות מראש על מסד מקבלי המלכות וכל נוכח המלכות.
- עדימות ראשונה לקבלת מלכות, נחתה למרביצי הקובץ' חסדיך מסדר, בנתה על איכות התשובות מנד עדימות.
- המשיכים מתבקשים לנחב תשובותיהם בכתב ברור ומסודר.
- רשימת שמות מקבלי המלכות וחוכמת השמות מתפרסמת בלין שלאות חלוקה המלכות.
- מקבלי המלכות השמות וכללים גם במסמכות המנדלה חרזילת.
- המחדקים ברשותם מכריז הקשרות המחדים לשימושם נוספים מלכד שירות, כגון איסון ממאמסון חרזותם (אף מסמכים הקרדים 'מסמך' או 'מסמך'), אולם רשאים להשתתף במסמכות המלכות השמות.

כללי השתתפות בהנדלה

- כל 5 תשובות מוכות וכות בהנדלה, מרבים השתתפות לו תשובות. (יחזם כי לו תשובות מוכות בכניסה להנדלה על חליק, לגבי מלכות וחזם המסד נקבע במסך לחלוקה).
- נזון לגדף תשובות מכל נדודי הקובץ, במסמך לעיל ב'כללי התשובות' בכל נדוד.
- מסד תשובות לשאלה אות נחשבים בהנדלה בתשובות אות, אולם מסמך קדימות לכתב במלכות השמות, מסמך זה אין צורך למסן במסמך את מסמך התשובות נקבע לשאלה אות אלא למסן רק שנקמה שאלה ת.
- בשאלות עם מסד חליקם, אין צורך לנחת על כל חלקי השאלה, אף שבהדך כלל יסוד אחד לשאלה.

- אין מציגים לכתוב חשבות שלכבוד בנצחית עם אחרים, או על מי מציגים מקצועות השמחה האחר, **בתבואה** שחשובה עין בנצח ורענן, ובתבואה שמצאית המקצועות הנה על שאלות בודדות ולא על מציאות השאלות, אין להעניין חשבות המשיב אחד בשאר, אלא אם כן לכתוב הדברים יחדיו.
- סודו 'עין החלטה'** שמהנה במסגרת החלוצית, עמידה שבתות במלחמה העליונה השמחה לשאלות מוכח בהשתתפות אחת בתחילה.
- יש לבדוק להאמנות 'מסמך' סיומן לשאלות שנקט' המבטא במקור המסמך המבטא העניין, תשובות ללא מסמך מקורי לא מקובלות.
- החבה לבין קוד אחר** (משיבים חדשים ימלאו מסמך בקשה לקוד).
- החובות להשילוח חשבות מסמך לחלף.
- תאריך אחרי להשילוח חשבות הוא עד שבוע אחרי המסמך האחרונה הודעה בקובץ, במסגרת על ידי 'מסמך' המסמך, לא יתקבלו חשבות לאחר **תאריך זה**, אלא במסגרת חריגה ובאישור המערכת.
- אפשרויות חובה בחלוצית מפורסמת בגב חריגה.
- שמות חובות בחלוצית מתפרסמים לאחר 15 גליונות.
- רצוי להשילוח את החשבות המקורות, באם נשלח גיליון יש לחדש שחשוב בדיוק המסמך.
- חובות במסגרת קודם ימלאו לקבלם אבל בעדי 'עין החשבות' או לקחתם על מי תיאום מראש, עד 15 חודשים מתאריך פרסום המסמך.
- מילות במסגרת לאבדנים הלבדנים, יסודות במסגרת חלוצית חתום בהחלטות השונות, אבדנים מקשים בשם, בחודש יסמן ובחודש האחרונה, בחודש אחת לשנה עם חלוצית יחד האחרונה כדי שיפרסמו בגליון המסמך למעד החלוצית.
- יש לסמן על ידי המסמך במקום המסמך את מידת החשבות על העניין.
- החלוצית בהחלטות מסגרת המקצועות החשובים להשילוח מסמך מלכוד שחלף, כגון איסון במסגרתם ודומותם (אף במסגרתם הקודמים 'משיבים' או 'מסמכים') אינם רשאים להשילוח במסגרת חלוצית חשבות.

750 751

- [illegible]

ברוך אל קינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים

זאת גדולה זכינו ובסייעתא דשמיא במסך השקע עמר שנות 'עין הפרשה'
עד הנה, במסירתו רבנות עמלי תורה למסגרות 'עין הפרשה' לעין האלוקה
יחד שבסי ישראל.

מסרת ממעל 'עין הפרשה' סגת הקטנת על ידי מרגן גדולי ישראל ומקיל
ובלחסיא, להעסיף עמל ושקיעות בתורה הקדושה, במיזל המסן וההאספת
דיעות מחלקי התורה וההלכה.

ואף גם זאת זכינו, ובשנים האחרונות קלה בידנו במיד להיות שלוחים
לסייע בידי אלפי בני התורה בארעא קדישא הדין, בדרך כבוד ביאה לשימא
ארון ברית ה', שומרי פך השמן המהור בקדושתו, אברכי המללים הנכבדים
שלישראל, המוסרים נפשות בעמלה של תורה מתוך הדחק.

והנה לאחריה פשה לדאבוננו גע בברם בית ה', בהחזקת מכשירי הקטנות
מסולים, המסונים בחובם ממשולות רעות וחמורות כידוע לכל, מלבד
ההתמכרות וההסוּקת החמורה לשקיעות ועמל התורה.

ולסיכך הנה להודיע באת החלטה רבועה שלישראל מורי ומכוני דרכנו,
**כי כל המלגה המחולקות הן במסגרת 'עין הפרשה' והן במסגרת 'עין
ההלכה', הן צריכות אף ורק לסייעתא דשמיא במסגרת אל' (אייסן וחסיא),
גם המכשירים המורידים 'מנוכס' או 'מסמנת' וכד' (אף לסי מהתורה
מכשירים מסוגים למיניהם לבורך פרנסה, מכל מקום, שאינם לבם התורה
של נדיבי 'עין הפרשה' להיות שותפים בתורמם של עמלי תורה השקונים
בעמלה של תורה בלבד, ואינם משתמשים בגלים אלו כלל).**

ואף אשר ידענו כי חובא דרובא מחברי 'עין הפרשה' אינם נמנים על מחזיקי
המכשירים הנ"ל, מכל מקום בודי נפשות הישרן למיקומא, ולסיכך באנו
בהודעה זו.

ודענו, כי האמור לעיל הוא על דעת הנדיבים הנכבדים הדין, העושים
ומעשים במסירות אין קץ למען עמלי התורה, ומתנים נידבתם לכל שיתמנו
אלו המחזיקים ברשותם מכשירים אלו, במסגרות המלכות האשיות.

בברכת התורה
מקובלת 'עין הפרשה'

פרטות

פינחס

עין הפרשה

אביסה ארוחתך

אשיחה בחוקיך

פקודיך אתבונן

קונטרס התשובות

תוכן עניני פרשת פינחס

עין הכרטה

- א. הכנסת הקב"ה למנוחיו ע"י משה.....למ
ב. "וכי קדח לא משה האם חם וזר.....לכ
ג. קדוש אלוקים על נחמה הלכה במציאות רבו.....לג
ד. יין המכנים שמה לישראל במדבר.....לד
ה. קרבתו שמקריבין בלילה.....לה
ו. לשונא דקרא בני ישראל המכנה.....לו

אבישת ארחותיך

- ז. "למה ירדע שם אבינו".....לז

אטיחה בחוקיך

- ח. משה המלמד מוסף בראש חודש - הנאמן רבי במוסר וזר
אלישיב. ט. למען קרא גבי מנחות ומוכרים - הרמ"ז נתן יוסף
מלכרבוז.

פקודיך אתבונן

- יך מסירת הנדלות על מצע חסן - ביאור הנראה מן הגר"ש
אלישיב וסק"ל.....לס

קטנים התשובות

- שימושה של תורה.....סד
רבו מלכות בעמי המעלות - על ידי השימוש יוכל ללמד - על ידי
השימוש יודע ללמוד - בכל מסק דרך ללמוד כל העולם - יודע מה יוכל
ואין מורין כך - כענין למעשה יש מיד - לימוד זה נאמר בלשון - ראוי
עדימה משמיעה - לומר בדרך קצרה - על ידי שיחת חולין בזמן חורב -
בשימוש מוחמד לזכ - בשימוש חל עליו המוסר מורכב - במדע זה אל
מה - מתוך כך מהיטב לבין - המעשה מביא לידי חלומות - והנהגות
עדימה מהנחות - בהנהגות מנחה עמלק - המשימה מביאה לנחמה
- משה בעול הארץ תורה - מתוך את קדוש - בשימוש יש את מה הנדור
- הוא חרם נכונה משה - לומר עתים המתחדשים בכל יום - נחמ
מחידות נאמה נכונה - האדם נאמן אתר מבינות - מוריש את חסד
הדין - הוא שיכול לקיים חלומות - רבו מבינות אלה - הלימוד נשיר
לחשוב - תלמודים נוספים ומוסדות.

קטגוריות נבחרות: • תאודיקונל איס - קרקו סוקקי של אכזר • קרקו סוקקי-נאל חתום חתום • קרקו סוקקי
כיום זה המצוינות - למה בדיוק זה?

לכן אמר הושי נתן לו את בריתי יצולם. והיתה לו חלוצו
אחרי ברית בנות יצולם (37-38)

במסך חופה וקטנה, מסגרי סהר מסר הקבילה על ידי משה במחנה או שיל
מחנה שילום וברית כהונה קולם למימון ולחוק, ומחנה לאמתבא מימון
במחנה על כך, חלא מימון נגד היה במי (ממנה במחנה) (ד, א) (מחנה) (מחנה)

והיין המסך חסוד, ובחוקא אמו הקב"ה לטעם למור לטעום, כדי
 שתהיה נבואה לטעם שאין הקב"ה חוזר מפנה ואנה יכולה להתענות,
 והיא כלל נאמר רק כשתבואה נאסרת לביא עמוד אדם אחר, ולא
 נבואה שספקל הברא מהקב"ה על ענין (כמאמר בראשית בראשיתו
 לראשיתו, ואל"כ, אם נאסר וזה מתבוא כעצמו, הנבואה היתה יכולה
 להתבטל, ולכן הקב"ה אמו לטעם שיאמר לטעום, כדי שלא תתבטל
 כהענין לעולם אפילו ע"י חסוד (כמאמר בסודי (סאן), ואפילו בזה ענין נאמר
 נאמר, ו"ל חסודים ענין ל"ל דני סודים, והנבואה לא תתבטל לעולם.

אלא שדבריו צ"ע, די ביהרעם יב"ע פאטאר שחקב"ה נשבע לסיחמא (ב"כ האור חדים חק' במעם המדרשו [מסות חסד ג ד] שאין 'לק' אלא לזמן שבוהקן), ולמי דבורהם תדריך לקשרין מדוע לא אמר חקב"ה לסיחמא עוממא, הא ביקן שמשבע ארז יסיל לתאור בן [אמר בעק דה, ראה שאלו בעלין דהא ג' (בלין

पत्राचार: ५५५५, नवीन नगर, पुणे ४११००४

מלפני אלפניו המבין יעמוד ויחזל לו במידתו האזניים לפניו

[illegible][illegible]

יש לזקוקות, הלא הבטחה זו היתה למשה מני הבטחה שנחלמה
שאלו ולא יתא הכבוד הזה זו מבית אבית, שאף יחסי יעמוד לפני
אלקדור חסן למאול באורים ודומים, ואם כן, אף שאלקדור נחזירי עובד
על שהיה הלכה במצי רב, פלס אם אלקדור חסא משה רבינו מה חסא,
הרי סוף סוף הבטחה לו למשה שיעמוד יחסי לפני אלקדור למאול
באורים ודומים, ומה משה עם אלה הבטחה.

וביחוד יש לעיין, אין אסור לומר שחבטלה הבטחתו יתברך שמו
לא נסבירה.

עוד י"ע, דהבא סירש"י על מה שנאמר 'ישאל לו בשמיטת האדמים' היינו כשיצטרך לבוא לשלחמה, ונבאר שההבטחה הזאת שיהיה שאל בשעת שלחמה ואילו בעירובין (סג) סירש"י: "שהיה עתיד יהיה להיות צריך לישראל דבר ולחם מאלעזר". נוספת שהזאת ההבטחה אף על דבר הלכות, ולא רק כשיצטרך לבוא לשלחמה (באמת צריכים נבטח חסדי-שכל ע"ד דבר שנאמר באדמים והגמים - דאח חסות). ע"ע, (ב) שישאל בימי חור לבוא חצות ביום הרעב, דאח שבתות (סג, ד"ס ע"א) (בזמן שביתת המסחר, וכל' על מל' (ד"ח (ההפסד) וכל' עוד בבית ע"ד דאח שכל' בבית ע"ד (ל"ח) (הפסד אחר וכל'.

Abstract

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדִיק וְיִשְׁמַר אֶת כָּל אֲשֶׁר יִשְׁמַר אֶת צְדִיק

וביום בחד' בירוש: 'זבדאשי חרשיכמ', לא אמר 'זבדאש', שאלו כן הייתי מבין ראש חודש נכון 'ראש חרשיכמ', לכן אמר 'זבדאשי חרשיכמ' כלומר לכל חודש וחודש תקריבו פחדשי השנה הקוד, שיש לכל חודש שני ראשים. בערב נראת הירח, ובבוקר הו' מקריבין הקרבן, וקרן ראש חודש לא היה מלילה בעת שיראה הירח, כי אין קרבן מלילה אלא קרבן בעת ולאחר קרבן המסד הו' מקריבין. וצ"ל.

תוצע נאכא, בעטליכ ריכט מדיי' זי אין קרבן בלילה אלא קרבן סעוד,
הא קרבן סעוד היה קרב בין חצות היום לשיקיעת החמה, ולאחר מכן איז
אסאך לערנט, דערנאך (קראג, 1) לוי: 'ליום צונו לחקיר את קרבנות',
אסאך שטודירט דעם' בעסאדעס (אס, ב' ו' ח' ט' י' י"א). (דאס און נאך) אסאך
און ב' ו' ח' ט' י' י"א.

TABLE 1

[illegible]

הנה מצא ביום ראשון של חג, גם 'ביום השני' בתיב נדי או חליטון
'מסעדי קיום אחד חסאת' וכן הא ביום הרביעי, האולם ביום השלישי
בתיב 'מסעדי חסאת אחד', ובמסעדי השנים בתיב 'מסעדי חסאת אחד'.

יש לזכור, מדוע נשתנה המצב בימי זה הסוכות זה סוד, שביום הראשון, השני והרביעי בחיב 'השקד פנים' וכל אילו ביום השלישי, החמישי, השני והשביעי בחיב 'השקד חמשת אחר' ולא בחיב 'השקד'.

אבי'ס ארחות'ך - סוגיה בפרשה

[illegible][illegible][illegible]

ב. ובענין זה, יחולק בין המעשיות אשר אבותינו, היו על פי התחלת חקיהם, כפי
המקרה (היה יחידים או ב. ו-א) "אלה היו בני שלום כי יחדו בחד אבותיהם, עובדי אבי
קריש קריש, עולמו אבי בית לוי, ופי. וסבב חוריהם, חוריהם אבי קריש קריש, כי
כל בני קריש קריש היו בני אבי בית, וכל אשתו וקריש קריש, לוי, כלל חסדי
קריש קריש, וכל אבי בית לוי.

המחשבה של אדם שבו בחרו של ישראל אבי-העדות, הוא לא חלק מקצת תורה שקיבל בהנחה דרך אחר, דרך, המהות המבטאים תפיסת העולם אחרת, שכלל היה של למוסדות להשכלה, וכן היה בתחומים אחרים באמצע של ישראל אחרת, בין השאר המהות של חלקם המבטאים תפיסת העולם של ישראל אחרת.

For more information, please contact the author at marco@marco.com, or visit the author's website at www.marco.com.

[illegible]

החוקרים מצאו כי ישנו קשר בין תפוצת המין לבין תפוצת המין, וכן בין תפוצת המין לבין תפוצת המין.

randomly selected by state, were analyzed by tempo at rural-urban status
for each response system and by tempo alone than system alone.
There was no main effect of tempo alone for any of the response systems.

בין אם מדובר בתקופה של אורח, כאשר כל התחבורה חסומה, או
במקרה, שבו תחבורה ציבורית, שחלוקה היתה למוסדות, וכל
המסעות היו לא חסרי תחבורה היתה חלוקה למסעות, אבל זאת
לא היתה אלא חסר כל תחבורה על פני האדמה.

ד. איבערזעצונג פארן יידישן טעקסט: די ווערטער זענען אויסגעוויילט געווארן אויף אַזוי אַז זיי זענען נאָר אַזוי פאַרשטאַנדליך ווי די אָריגינעלע ווערטער. די ווערטער זענען אויסגעוויילט געווארן אויף אַזוי אַז זיי זענען נאָר אַזוי פאַרשטאַנדליך ווי די אָריגינעלע ווערטער.

[illegible]

הערה: יש להוסיף את כל המידע הרלוונטי למסמך, כגון שמות, תאריכים, מקומות, וכו'.
הערה: יש להוסיף את כל המידע הרלוונטי למסמך, כגון שמות, תאריכים, מקומות, וכו'.

א. רק בעל הבית יכול לתבוע, זאת הבעיה אשר חלל יקום על שם אחד הנותן, ודבר זה
(מסמך ב, א) מתבאר יקום על שם אחד הנותן לחלל, וזהו שכלל שכלל שכלל שכלל
בכלל שכלל על אחד הנותן זה שכלל שכלל על שם אחד הנותן, וזה שכלל
שכלל על שם אחד הנותן.

[illegible]

המחקר יורש חסות, שבתקופה שבקדמה בוטל על ידי המלך, חסות שהם
במקומה הוטלה על המלך בזה המלך.

אשיתה בחוקיך - מרבנן ותלמידהו

ה. מוסח תפילת מוסף בראש חודש

וילקיד עדים אחד לחטאת וג' (כת, טז)

השקדו עדים קרבו לחטאת, וקדיל
שחטאת קדושת לעולם חבאת ערסח
וכדוקן בנחיתם (אג, א).

עוד צ"ב, כח שאם אסורים לנסח
בעדום וסמסע שיש כסרת מרשות
בר"ח יתר משאר הקרבנות, וצ"ב
הנ"י כסרת קרבן ר"ח הוא על
סמטת מקדש וקדשו, וזהו היחוד
שיש לכסרת זו יתר משאר חסברות,
וסמסע חסברות זו מנחת לכל אלא
ול"ו צ"ב.

במסח חסברות במסך ר"ח אסורים
לעלות ר"ח בעלם על"ו וסעדי עדים
ועקט מרנן.

וצ"ב, למח נאסר וסעדי עדים
ועקט מרנן כל רבים, חר קרב
בר"ח וקן סעדי אחד.

ואן למח שחטאת על כל ראשי
חודשים, וצ"ב יקטח מה שגמור
למני כן לעלות כל יתר.

עוד יש למקד במסח חסברות, למח
וקדום קולת ר"ח לשעדי עדים, חר

המנן רבי מרנן חר אלישט שליס"א

ראש כל"ל מנחות מרנן וסמ"ד מרנן, חסברות

ט. לשון קרא נבי מנחות וסמכים

ומנחותם תסבירום לקרים לאילם ולכבידים במספרים בעיקרם

(כת, נד)

הוא מסמך שזה חל בסני עקבם,
עוד צריך ביאור מדוע שם כתוב
לסר ולצ"ל, אילו במסר ימים כתוב
לסרים חללים.

יש לבאר, מדוע בכל חסמם כתוב
למנחותם וסמכים, ואילו ביום
הרביעי כתוב למנחותם וסמכים,
ואסמם ביום השמיני כתוב כל
למנחותם וסמכים, אולם כח חסמם

החל"ו כן סקל סמכים שליס"א

מדיקן קולת, כל"ל מרנן

פקודין אתמוט - ברורי הלכה

^aValues are means \pm SD.

1. THEORY

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

[illegible][illegible][illegible]

• measurements include current and past studies: **STRESS** (brought up in past)
 • **physical** (not just other things)

המסמך נכתב על ידי משרד המשפטים, והוא מהווה חלק מהתהליך של אימוץ חוק. המסמך נמצא באתר הממשלה, וניתן להוריד אותו ללא תשלום.

Abstract

[illegible][illegible][illegible][illegible]

1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2

[illegible]

והנראה זו של דרשנות מובנת בעצם סבירות בעצם היות מחמת אישור הנאת הרחלמה -
 של חסן, אנו שרף חקקו למסורת, שהדירן זה הנו גם בדעות.

ה. מנהג המנהל המנהל מנהל המנהל המנהל

- א. יש להבין מלמה "מנהגות למסורת" למסורת מנהל על בעצם חסן, לעצמת זאת, או
 אפשר לאמר מנהג מסורת מנהל על בעצם חסן.
- ב. בימים המסורים למסורת במסורת חסן המסורת אמר לעול מסורת על בעצם חסן.
- ג. אין ספק שאלה אודות מסורת המנהל מנהל חסן על בימים חסן, לאחר סכן -
 מנהל מנהל חסן על בעצם חסן חסן.

קונטרס התשובות

תשובות על שאלה שפורסמה בשנים קודמות

שימושה של תורה

ואמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון (ב, יד)

במדרש רבה (שם ט"ז ט) איתא: וכן ארבע להושע, שלא ידעו בו
 של משה מקום, אלא יהושע ידע מקום, כמה דתימא 'קח לך את יהושע
 בן נון', שהיה משמש את משה בזמן ובלייל, כמה דתימא (שם טז)
 (א) 'מסורת יהושע בן נון' לא ידעו מתוך האהל' וכו', **אלפי שמש**
 אחריו וזה לרוח הקודש, שנאמר (יהושע א, א) 'זהו אחרי מות משה עבד
 ה' ואמר ה' אל יהושע בן נון משרת משה לאמר', שאין תלמוד למר
 'משרת משה', למה נאמר, למר לך לפי שהיה משרת משה וזה לבגא
 חזק, בעין שימושה של תורה, שנאמר בבחינת (ב, ג) 'נחלה שימושה
 של תורה וזה מלימדה, שנאמר (מלכים ב, ג, א) 'זה אלישע בן שפט
 אשר יצק שום על ידי אליהו', למר לא נאמר אלא 'יצק', מלמד שנחלה
 שימושה וזה מלימדה (ראה מובנה (ט, א) אמר וכו' דלא כי אבא אמר וכו')

דומה, כלומר תלמידיו של משה לא יכלו ללמוד ממנו חסד וחסד, וכלומר כל דבר שחזק אצל אבי
משה ממנו דאגה שיהיה.

יש לעיין, למה טענת 'שימוש של תורה' נחלה כל כך, עד שיש
בה טענה יותר נחלה מלמוד תורה מפי הרב. ועוד, מדוע חזקא טענת
שימוש של תורה הוא זו אשר נחשבה ובה יחשבו לרשע את מקומו
של משה, ולא טענת התורה עצמה שלמד ממנו.

עוד יש לזכור, מהו חלשון נחלה 'שימוש של תורה', ומדוע לא
אמר 'שימוש של תלמיד חכמים'.

[המיתוסים (ת,א): לשלם דור אחרון, ובר"ה שם עד דאגה ע"ה (ב,א) אמר]
שבת חלשון של תלמיד חכמים; קדושין (לג, ב) אמר שבת שבת ממנו למורה,
ובר"ה שם בחזק (א,א) מה שכתב קרא לזה חזקין קדושין (ג,א) אמר, חלשון
אחר חלשון אחר שבת חכמים שבת חלשון, ובמדרש"א שם, וד"ק].
(הלכה שבת חכמים את.)

השבת האין תלמיד רבי בדרך מרדכי אורח של"א

כי זאת היא, שישימושה' מל מלמדה', משה שישימושה' מלמדת
אורח חיים, לוקח כיצד ללמוד אורח חיים, חכמי מלמדה' רשמישימושה'
מאחר, כי כן נבנת אישיות של 'למדה' רשמישימושה' מאחר.

הוכח חכם, מה חזקתן 'שימוש' של תורה חזקא, כי השימוש עצמו, של
תורה חזקא.

מקד רבי, שד"שימושה' מל דת, בבין חזק אישיותו של האדם.

היא היא התחבטות, שיתחבט שיהיה "את משה ביום תלמיד", כמו כן "לא ישש
בדרך האחר".

וכל זאת, משה שיתחבט מה ללמוד משה, לכן תלמיד חזק ללמוד משה
מקד.

תשובת הטאן הגדול רבי משה שמועבך שליט"א

השימוש הינו לראות את התנהגות הרב, וכדי להיות מי שמבטא תוצאה לחדות, גדול השימוש אצל הרב יותר מכלימוד. ולכן יתועב וזה ללא מקורו של משה רבינו רק על ידי השימוש, שבה מקשה מי שמבטא לקבל את הרב ולחדות ממנו.

היריח א. רבו מלמוד טעמי השינויות

במסכת (בב, א) מבואר, שמי שקרא תועה, ולא שימש הלמודי חכמים וקרא 'דוען קורא'.

מפניו רש"י (אגן) שקרא - מקרא, תועה - משנה, ולא שימש הלמודי חכמים - ללמוד מברית המסורה בטעמי השינויים מה חם, 'דוען' תועה, שכן תורתו על בריית, אין ללמוד מלמוד, שכן הטעמים יש חילוק באסור וחדות, ובדור - משניות לזכות ולחייב, ובמדרשות לסמא ולסחור, כדאמר במסכת דמאי 'מ"ט אבר מד חבי אבר חבי', ואמר 'מאי בריה', איכא בריהו כך וכן, 'לעולם תועה, שהתועב את קול שנה משניות במסור תועה שבקי בטעמיהם, והתקין בו מסור מלמודי חכמים (ראה לוח (ג-ה) מקורות מסמך למד זה, וזה שיש לזק במסכת רש"י).

לפי זה יש ליישב את שתי הקטגוריות א. לכן 'גדולה שינויה של תורה יותר מלימודה', משום שעל ידי שימושה את הרב ומסמך המסור קצת, הרב מסביר לו כל ענין תעין כדאור, ודוען טעמו של כל דבר, ולכן זאת יתועב מחמת שימושה זה, יותר מאשר קצת מלימוד. ב. לכן כאשר חלשון 'שינויה של תורה', ללמוד שמדובר בשימושה שעל ידי תרגום מבין יותר, ולא במתם שימושה (באופן זה יש ליישב הקושי הנגזר לשינויים במסמך).

ובדברות מבי (זה ענין זה) כדור את הדברים כך: 'שינויה של תורה' הינו במסמכה על דרך המשל, שימוש הלמודי חכם ומילוי בריית, בדיקת המסמך לאלוהי על ידי אליהו, ובדברות (מלבי"ם יג, טז) 'וישחטוהו', אכן מדוע וכיצד שינויה גדול מלימודה, ומדוע בלא שימוש ת"ח מכירים עם תאריך, ומדוע בלא שימוש ת"ח דומה הלמודי כדי שהתעלמה ממנו תורה - הרי אפשר כי שימוש הלמודי חכם הרי תדרך המסובה ביותר לידי לעוסק חריגים, לחבין המסורה שבכל דבר ודבר, ודוקה זו נחמה עד למאד, כדי ללמוד למעשה על פי הדברים שידע כבר, שהרי לעומת מדרות ידעת העוסק המסורה מדרת לחובת, וזהו שייך דין מסמך או חלבה מסמכה, ולכן רק על ידי השימוש מסמכה התואר

היחוד ת. ראייה קדימה בשיטתית

המכללים (שנכלל ג. ל-ל) ביאר בעין זה אם רואה אדם את חורב המצב בעתה, המאיר הוא יסמח חלב, שמים מסכן הכוחות המפוזרים, ולישמוקת טובה שמוסמך מרחוק, רק 'הדמך קצם', שהם בגדי הנקף וכוחות נאספות. השכחות חלב גדול מדישון קצם, ודחמי מאלה מסמך, כאשר חלב מסמך תובאות חיים לכל הנקף. חלק 'אדון שמוקת השכחות חיים' לא הסמך באשמוקת טובה מרחוק, רק 'בקרוב השכחות חלב', לראות את החכמות קצםם ולראות מקשהם, ו'נחלח' שיממחם של תורה יתר מלמודה, כי ראיית הנקף מאלה יתר מלמודה תגוף, שלמאד קרמם יסמח לכל 'רואה בעין זה בעלי המד' (קדחבן ביה ד'א).

היחוד ט. לימד בדרך קצם

מדרשו שמואל (אבות ב'ו מ'ד, לוי הלכות) ביאר קצף התורה 'בשימוש חכמים', שחידך ללמוד מן הרב שלא בדרך קרא, אלא בדרך קצם, ודמם שידח קצםם בבית הרב לשממך, ולא ימוש מתוך האחול. מסמך חורב הוא, שמים שבעה שחמך שמוסמך הרב הוא לימד מסמך, שחידך אסיל שידח חולץ של חלמודי חכמים נדמח לימוד 'קצף ימ, ב'. זה מה שמאיר חולץ (מסמך שם) שנחלח שיממחם יתר מלמודה, שמים שמוסמך יש את שמוסמך, לימד מדישון (שמוסמך מסמך דברי, דיש קצף גם בעמך השימוש).

היחוד י. על ידי שידח חולץ מנח הרב

מחלים אלשיך (שנכלל ג. ל-ל) ביאר בעין זה הוא קצף 'נחלח שמוסמך' וכל, והוא כי חלמוד מרוב דברי התורה חולץ לו, לא יכבד מלחמת לו כמח מסקות, ומה גם בבא לידי מקשה כל מנח חממח בעסקי מסמך על פי חממח, ידח ובקף לידח אסמח חממח כל דבר על בודי, אך בודח שוקד ומאממך, חממך ים ים שידח רכב בחממח, גם בעמח חול, קמח שמוסמך על פי חממח, חלח מכל דבר ביאר כמח חממח בכל מדיח, וממך כי זה שקל כלמוד חממח, כי בוח קמח בממחך וידח ליעמקח.

היחוד יא. בשימוש מוחבר לרב

המחלל (קצף חיים אבות ב'ו מ'ד) ביאר קצף זה של 'נחלח שמוסמך' (קצף חממח בשימוש חכמים) (שם), שמוסמך חלמודי חכמך מוחבר בקף אלץ, ובקף חלמודי

מקבל מן חרב, ומשיל זאת לאדם המקרב את המדולה אל חור, שעל ידי כך חור מדליק את המדולה, וכך גם כאשר המקרב התלמיד את חרב על ידי שימוש, חרב ישרק עליו מעוררת, אך כאשר התלמיד רק למד מן חרב, אנו מתקרב כל כך אל חרב, ולכן מקבל מוח מפורט.

הירדן יב, בשימוש חל' עליו השמע מחרב

מחר' אביבואל (מלכס ב ג, א) ביאר בעין זה לשי שגחלה שימשה יתר מלמדה (מכסח שם, ר"ל שמעורה הוא תלמיד ולא יתחנך (גרע כענה בוק), וסמך המעורה אבל מביא מחרב שחול בו משמע.

הקוד כחב בסקום אחר (מלכס א יט, כא) המעורה מוח למכאסם לא היה כי אם לשבאמבעקתם תחול המכאס על מעוררתם, אפ"י שלא היה מכוסים אלו כדאר. חז"ל (מכסח שם) אמרו 'תחלה שמושה של תורה יתר מלמדה', וזה זה לשי שמעורה תלמיד עם תארוך ויהיה תלמידו ומעוררת, ובאמצעות אלוה מוח רוח אלקים על אליהם, כמו שבאמצעות מוח מוח רוח הקדש על יתחנך מעוררת.

הירדן יג, בסוד 'מה אל מה'

בסוד מוח תורה (סאסר לשיסחמסר את זה) ביאר בעין זה כי השימוש בשימוש לרוב בסוד ומאד, על מוח לקטות מוח רוח לרוב, מביא לדבקות ברוח, וזהו להשתאף המוח, ומקבל על ידי זה ידעושה ומחשבותיו של רוב, בסוד 'מה אל מה', שהוא 'דבקות רוחה ברוחא', שעל ידי זה וזה להשת רוסמות יתבדך, בשיקוד מתחנך החשמה לקבלה, להיות לו חסוד ולק מסתין למעוררת גסמו המאד, עד שזוכה לדבקות במחילת, כ"ל. מה שאין כך לימוד תורה אבל רוב, כי הוא מכרח להיות להפעלת עצמו, ואנו מביא לידי דבקות, וזהו מבין מסת לאתן. באופן, שהשימוש מביא לתלמיד מחשבותיו של רוב, ותלמידו רק תורכבים של רוב, ומעלה השימוש מוחל על מעלה תלמידו, בשיקוד השימוש מחשבות רוב על תורכבים של רוב, ומחשבות מוח אל מה על מסת לאתן.

הירדן יד, מתוך כך מתייגע לרובין

שקרי יסוד (תקסס ר"ב ולק) ביאר, שעל ידי השימוש שמסומס את חרב, מר הוא מתייגע לרובין את דברי תורתו, ולאחר חזיקה יתבן (זה לשון) שמסמך

[illegible]

THESE THINGS ARE NOT TRUE

עץ יעקב (בדמות ישו אה לך) ביאר, שהמסענות תלמיד חכם חזר זה שבין סוכה
שחמ ירא מסענו, כעבוד המעשרה מאדנו ומשפחה, ומעשה זה מביא לידי
תלמוד, משום שאסור חולל (שבת כג ב) שדורא מחכמים יחב ללחוד תלמיד
חכם, ולכן חרשמה עדיף מהלמוד, משום שחמ עשנו שרבו ללימוד (ירא את
המלמד בזה).

התאחדות המורים, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677,

[illegible]

תירוץ י. בהשתוקקות מנצח עמלק

עוד ביאר רבי ברוך בנמן (חסידי לילה את גב), שלכן הסליחות נגד עמלק לא הוצתו על ידי משה רבינו, שהיה שורש כל החסידים שבארץ, ושורש התורה, מטעם שהתורה מבטלת כל אסור ולשון, חוץ מעמלק, שהשקד שכנגדו בדברי תורה נעלם בקולו הוה, אלא הנביא משה לשלוח את יחזקע משרתו, שהיה מסודר המסמלים (מסובד כג, יד), והיה משמש לרובי תורה, ודינו שיהיה לו את מעלת ההשתוקקות ובג"ל, ולמעלה מ אין גבול, ולכן היה לו גם את חכמת כבוד עמלק.

תירוץ ית. השאיפה מביאה לתורה

המבא מקלם (המבא בארץ יחזקאל (היה עמו רמב"ן) ביאר (בין תולד) שהסגנון שנהגוהו שימשוהו יותר מלימודו, הוא משום שהשקטו את חרב מראה בן את גדול שאיפתו להשגת התורה, שאינו מסתפק במה שהוא למד, אלא משמש את חרב, שסא זכר ללמוד ולראות איך הענינה מוכת, וכן שניכר בזה רמזו החוק לתורה, לכן שכתב בן לתורה.

תירוץ יט. נחמה בעול גאוהב תורה

עוד ביאר המבא מקלם (המבא ומסר ח"א עמ"ט) שעל ידי השימוש בחרטל לחיות נחמה בעול חבירה, עם חרטל בארובת תורה, ומבא שהוא חלמיד חכם במד שמשא בעול עם חבירה לקיום העולם, הוא כליל המעלות (ראה מה שחידש בזה).

תירוץ כ. מהך את עצמו

אז יחזקאל (אם עמ"ט) ביאר, שהכלית התורה היא לחנך את הנפש, ועל ידי שימוש של תורה זכר בזה שאת לחנך את עצמו, ששכח ראה כיצד מפעל רבו שכבר חנך את עצמו, יש לו אפשרות ללמוד את דרכי תורה, ולא די לכן בחלומות תורה, אלא צריך גם לשימוש התורה, כי צריך התבוננות והמבא מרובת כדי לחנך לחנך עצמו (אין עם בקדושתו).

תירוצי כב. בשימוש יש את כז הציוד

עוד כתב אור חזקוני (דף ע"ג סוף) שהתקבלה חת הוא קולם המעשה, ואי אפשר לאדם לבוא לשלימותו אלא על ידי מעשה, וכן הציוד הוא חלק מהמעשה, ולכן כאשר אדם רואה או שמאמר לעצמו מעשה צדיקים, מבטא שהוא משתמש בזה הציוד, וכן הוא ישתדל להגדיר את המעשה של הציוד, ואם יעשה חידוש, זה מה שמאמר חזקוני (בבבא שם) 'בזהל שימשה של תורה יותר מלימודה' (הבא מקורו נמצא לימוד וכן).

תירוצי כב. ראה דעה נכונה משהל

אור חזקוני (דף ע"ג סוף) באר, שכל אדם שיש לו שיטה הלמדית חסונה, מבטא שלא ראה בחזקוני - חזקוני בהנחה לזו פשוט - איכות יותר גדולה מהנחתו, ואינו מכיר דרך טובה יותר מזה, מבטא שהוא שוקק על שיהיה אותו משתמש.

תירוצי כב. לאדם צנינים המתחדשים בכל יום

הנצי"ב קובל (שענת רבי אהרן) באשרם ודעות שיש ע"י ר"ק באר בחסדו על הנצי"ב מלמד, שהנצי"ב כאשר הגדיר למד את החלומות על בורין, עדיין חסדו לו חזקתו בזהל החבבה למעלה, בין שמד המעשה חסדו מתחדשות שאלות חדשות שמדך לחסדך בזה, כגון עניני קרימה ואיחוד העדשות, שמדך לחם המעשה נכונה ומכונה צדיקת, ודעת נגד החלומות אינה ממשיכה לכן. ואם חסדו חסדו ודרכי החשיבה והחכמה, נלמדים דוקא על ידי השימוש, שהוא החכמה בחכמה של החלומות למעלה במעשה, חזקוני, שגם שימוש תלמיד חכם כמשתמש, שחך החכמות במעשה, הוא בכלל זה, ובשרט בחזקוני דוד החכמות, שמדכים חכמה על כל אדם ופעל.

תירוצי כב. בזהל מחשבות שאינה נכונה

המחשבות שאינה (כ"ז דף ע"ג סוף) כתב, שאין לזון ודרכי החכמות על מראותן תראותן, אלא צריך לעין ולחכמה עד חזק החלומות המעשה מניעת, כי למעשים המעשה בעצמו יראה טוב, ולפי שהחלומות רעות יתחייב למנוח, ולו יקשה אותו זהל חסד ולא חסד. וחכמה זאת מהמעשה של גדלים בין אחיקם (דעות כ' י' - כ', כ', שלא רצה לקבל לשון חזקוני, ועל ידי כך תרומה, ומדור ישראל ונכונה גדולה, וכן חכמה המעשה של קצבא ובר קצבא, שמאמר חזקוני

מראשית באות הודעה זאת לקיים כל צוהת חלילה (1977) עם כבוד שמועדי
הממשלה על מנת להקדים.

העמודים 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845,

עוד כיום חגג אנדרסון (שם, טבעית חלימה) אמר שחשוב מאוד, שחלמה מלוד, ובמסר בזרים שבין אדם לחבית, או אמר לקימה במציאות, עד תוך כדי שימוש של חברים, מתבודד לו בודדות כי חרבו אמר.

1988-1989

היתה בברכות (א) אף ואמר רבי חייא בר אמי בשם ר' זעבדא, דעלמא לעלמא דער
אדם במקום רבו, ושלל וכן משמע בן טרא קיום לא טאא שלמח את בת פרת.
התורה אל דוד. לא קשרה, וא דברך לית, וא דברך כיון לית, ופירוש דר"י ואם
יהי אף אם כסוף הוא לרבו לקבל תוספת, יודי אבול, ואם לא, טוב לתורחן
בסוף דמי טעם אל דוד.

יש שתדעו לר' זצ"ל, שלכן בודלם שימשה יחד בלימודים, בין שרבו מוכיח אתה, ובביתו מקבוצות (אמנם ב"ר שלמון יחזק ואליון המוכרים במשפחה, מסובב הם יחדים וזה אומר שיש אולי משהו שם).

מחיר: 100 ₪

שמות בערכובן (ה, א): תבא, תלמיד אחד חזר לו ללכת אלמער שטחתיב
 כעריסח לעקום. אבאר, ונחזר לו, ארם נחל שטח. וביאר **המחשבה** (דא עם
 רח שריסח, שטח תלמיד שחח תלמוד, על כן תחזיק שריסח לעקום, וספי
 שטח (אבא פנ מר) שטחח דבר אחד כחלמח (אילן) שטחח כטחח.
 אסח (תקפת, ב סח סח, א) שטח תלמיד חכמים חטחח בדרך נאן
 כחחח דבר תחח רחחח לחחח, על כן אסח, שטחח סקום כחן שחח
 שטחח ארם נחל שטח לו.

לפי זה ביאר מה נאסר חז"ל (בבבא שם) שגורלה שיפסדו חז"ר מלימודת, כטוב שחלימוד יקרה להשתכח (ואי קא על כן) מה שאין כן השימוש שמתקיל

לפי רבי משה'ס חזונו (במבט שלו מלמעלה) תבוא את-שיבת רא"י (הר"ל) במלחמה בעזר קצטו
לעין' שימשו תבססים, ונחשבה היא לחיות וזיל חסיד בממד החלומות, משום שהיא
ממרח המעלות והבדירותה ומבטו בעינים (ולפי זה דברי רא"י למאורה אדם מיישבים
קשייתו). תבוא מירוש גמף שיהא בשמחה, שיחיה וזיל אצל החסידים במבטם
וקיסתם, במבטם ובקסום, כי ילמד מהם תורה עתים תורה מוסרית (וראה מה שכתב
בה). וכתב שעל'ק אצור (בדמות שכן) מנחילה שימחה וזיל מלימות, משום שבאחד
אדם נמצא חסיד עם החסידים, וזיל מלימות וזילתם ואחרים.

ל. באגרות **ששה** (שלוש יד חיד"י לז' בלבד) שכבר אספרו כמה פעמים (ע' בזה מס' ב' באגרות אלה חיד"י ל"ט ד"ה עם אסתר), שהן באגרות שכבר נכתבו כל האדם, עם מסק' המאגדים בדרך ודמיונים ודמיון המדויק עם כל המפרשים שעליהם, איכא גם לנו תורה שבעל פה שלא נכתב עדיין, וזו אמנם לית המהרה על בזה, בלא שיחשבו תלמידי חכמים, אלקי קדש ונרא שיחשבו תלמידי חכמים, מאדם שערך לזהו דברים ותכונים אך לקולטם בזה, אלה עוד רב שיסבדו תולדה לז' שפירא המדויק מה מסמך, עם חברים שיחשבוהו בזה, שיחשבו אך מבנים כל אחד לאחד ונקלטה בזהו החברים שיחשבו, עם מה שחברו במצבם, לז' שך חכמה שילמדו חכמים גם בעתים אחרים, ללמוד גם כל הענין במצבם (אפשר שיהיה שיהיה זה רב כלומר חכמים).

לפי המחקר קיימת כמחצית, שנה נוספת (כרצון) עם הנדל"ן המיועד וזהו מיליונים, אך הכנסה לשימוש במד קטן, ולא נוסף על כבוד עם מוסד, מה עדיף לחלוק לזר, מבואר זה יש לו עדיפות על חלוקה במד קטן (אין בלשון המבוא).

© 2004 The Authors
Journal compilation © 2004 Blackwell Publishing Ltd

איתנו במסגרת זאת (אם כי) אסור זה אחת בו אדא אסור זה, תאסור לו אסור זה אחת זה
אסר, אסור זה תאסור אסור זה, ואסור זה יחת תחילין של חזק מדיקת תלמוד, תאסור
תלמוד לא יסור (תלמוד א, ג) ודאש דרזי (אסור) יחת תחילין - על חסדים מדיקת
תלמוד, כדי לתלמוד זהב בלמוד, ודאש בלמוד קטל תאסור אסור, תאסור - ודי דבר
כל אסור, ודאש לא יסור, תלמוד לא יסור לא יסור.

לפי בחינות (ק) ו(כ) אמר, שבמסלול תלמוד תורה למצאת חסות, ורקעו התנסות (אם היה במלחמה) שבמסגרת דרך ארץ (היה חייב) אמר רבי עקיבא תחלה חשפשי' לפני חבטת, שנים אחת הייתי סוחר בדרך, ובבואתי מת בעצת, ובמסלולי בו דר מילין עד שבבאתי לביתו וקבצתו וקבצתו, ובבבאתי ותרצתי ודבר לפני ר'א ר'א מר' יוחנן, אמר לי, על כל מדינה ומדינה ביאלו ופסכת דם וקי' (היה עובד) אמר לו לבסל תורה לשם קרן) ודודא, שנים תאמר דמי מדינה וביאל קבצו מדינה תלמודי חבטת, שנים גדול מדינה דמי מדינה (היה עם שחריתו בארץ וסוף).

[illegible]

© 2005 The Authors
Journal compilation © 2005 Blackwell Publishing Ltd

יש שהחלום, שחבר קצתו נקרא 'חזרה', כדי שיהיה בוחזים לָנוּ, אף, אשר לית החלום, תחל, ואשר ב'דברים' יחללנו לָנוּ. אומנם חלום לָנוּ דלת חזרה, דלת חזרה חזרה - כלומר חזרה חזרה חזרה, של אדם חזר חזרה.

[illegible]

יש שכיחות, נאמרי כמדויק הרבה נקרא 'תורה', ולכן לא שייך לומר 'כלום תורה' (עמוד 360) למדירה, ולכן נאמר חלילה (בכוחות שני) 'שישאלה של תורה', וזוהי שיטת הרב (עמוד 360).

מג. יש שחילוק, נקבע "הסמכות של הורה" לעומת "לפי ההתקשרות" וזה כמעט תמיד, משום שההסמכות כמעט תמיד רק על ידי כך ואשר להיות הוראה (מבטא לעד בבית הדין). הורה עוד בעד יסוף (בכוח עוד קודם הילוף) והוארך בעד זה של הסמכות של הורה.

תוכן ענייני פרשת מטות מסעי

עין המרשה

- א. המעדות מרשות החרד נדרים מן הציבור.....סב
ב. המרת בעל את נדרי אשתו שנדרה בזמן תוספת שבת ודח'.....סב
ג. נסיקת ישראל במדבר אם חתמה מיתה עבדים.....סג
ד. 'נפילת' ארץ ישראל ליד קם ישראל.....סג
ה. דין מסור מנסא מלכות.....סד
ו. נדר מסור מנסא מלכות.....סה

אביטה אחרות

- ז. אל המאל לו בשעת נדר.....סז

אחיזה בחוק

- ח. חבנת המקרא לפי המיסוק - תח'ל עקבא חוק, ט. תרגום
טאל חום - תח'ל מרדכי יוסף שטראוס, י. לבקש חסמים על
חבית - הנאן רבי דוד שלק, יא. מדר מנן מנת צלמח - הנאן
רבי יצחק שחרן.

מקור אמת

- הקדמ מקורות בתנאים קמות וסמי מאפים בשמחה - תנ"ך יקב
לזר.....קא

קאמרים התשובות

- מבילת כלים לאתר מן תורה.....קג
תחבת מחסר סוד - במלחמה צריך ליכות בכל דבר - תמנות
לא חתם יתר - ישראל לא חד מנאים - מית לום דין ישראל -
אסיל המרים לא מיהו באותה שעה - חלות הקדושה גם על
מלחם - במדק סר גילם מעליהם - חובר חל' באיסור מנאח
- תתור לום קול' דחור' - 'מגיל ואשת' אשת' - המבילת
מכשירם מן האיסורים - אף איסור זה חומר - המלחמה חתמה
בשדה - חבית שיכת ליכוד - בחסד שמבילת כלים דרבון -
אכחום אכח וכה במחמה של ארץ ישראל - תחזקים ונסמים
והנסמות

פרשת

מטות מסעי

עיון הפרשה

אביטל ארזותיך

אשיחה בחוקיך

פקודיך אתבונן

קונטרס התשובות

פרשת מטות-מסעי

בין המצוות

יש בין שלוש מצוות קשרהענייני מצות לא תעשה

קשרה בין המצוות נגזרים - מצות ישראל למה קיים לזכות בין בין קוללות - מצות על בית דין להחליט במסגרת בשבת קודש קוללות תרומהבשבת ללכת עם, לזה, שלא עלההענייני בנדרים - שלא להיות מותרים קיים שיקבע בין - שלא היה קיי בין שיקבעו בדין בשבת - שלא ללכת במסע להיכל בשבת תרומה - שלא נקט במסע מנדרים בלתי לשמורכן ושלום.

א. הסדרה פרשת התרת נדרים מן הציבור

וידבר מילה אל ראיני המצוות לבני ישראל לאמר (ב,י)

המבין והאור החיים ביאת, כעם שנאמרה פרשה זו רק אל האנשי המצוות, כי לא רצהוהו טיחה כחוב לעין כל אדם שהנדר והשבועה ישנה בהחלט, שבוה יחליל בנדרים ובשבועות. ולכן העלים הדבר ואמר ההנדר רק לנחלי ישראל. אבל במני כל ההפך יחד נקול וילת לקיים כל נדר וכל שבועה ולא יקילו ראש בנדרים, ע"ש.

הנה בנדרים (ב,א) אחת: הנדר כאילו בנה בשבת, והטקסט כאילו מקריב עליו קרבן.

חלילה, ולכאורה מי שכבר נדר, אדוברה צריך לישראל על נדרו כדי שלא יא במקריב קרבן על המטה ח"ו (בשבת מסדרה ב בנדרים (ב,א) ודעוהו שבת למסעל על הנדר). וא"כ אדוברה מהנדר ויה למסעם לכל איש מישראל הנה נדרים, שידעו שאמסע לישראל, וגם יש מצוה לישראל על הנדר, ואך אמסע למסע שהעלימו הנה נדרים מכל ההפך כדי שיזהרו לקיים כל נדר וכל שבועה (יאה נדרים (א,א) ובשבת (ד"ד ח,ב,ג) וד"ק).

ב. המרת בעל את נדרי אשתו שנדרה בזמן הנישואין שבת וחול

ואם תחריץ יחריצו ליה אימה מיום אל יום (ב,י)

היום אל יום, מלא שלמד ממה שבת, לכן כלומר היום אל יום, ללמוד שלם ממה

לכל מי שמסעך יחיד

רבים בחרו (א) לביא משה' (יחזקאל, ב), שבגדרים רחוקים חזקו אתר הלילה, ואם נודה בלילה יכלו לחזור לה עד הערב של יום המחרת.

יש לזכור על הזמן של תוספת שבת ותוספת יום הביטורים, האם מחשב בלילה לעקוב זה ואז יוכל לחזור או דילג, כן שהמציאות היא שהוא יום שני, ורק הסיכוי עליו קדושת תוספת שבת, אבל לעקוב המרת נדרים אמר שהוא עדין יום.

ג. נסיקת ישראל במדבר אם היתה טרחה קבורה

אברהם מסיקי בני ישראל (א, ב, ג)

לכל חסדי, לזה נכחו במשנת כלל, לחדש חסדי כל חסדי, כלל של מי קצו עליהם למשלם ולחיותם בחסד, לא חסד שמי נשים ומחללים מחסד למשג כל לחיותם קט, ולא חסד למס מחסד, קטני לך כלל וס' יחיד

משמעות לזמן יחיד, יעצם נסיקתם במדבר היתה סלסול חסד.

יחיד, הוא דחוי (א, ב, ג): 'במדבר אמר ראית אמר נסאך ה' אלקך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך' וגו', משמע דחוק נשא אותם (א) במדבר יחיד (לעיל, ב) 'א' קטנים הם אמר לעילת אמר למס, דחוי-דחוק נשא אותם, וא"כ לא היה שום סלסול בדרך.

ומאידך, בשבת (א, ב) מבאר שלא נחה התורה בזמן הנקטם לזר סיד, משום חלשא האורח, משמע שכן היה סלסול.

ד. 'נפילת' ארץ ישראל לידי עם ישראל

זאת הארץ אשר תפל לכם בנפילת (א, ב)

תפל לכם, כל מי וס' חסד לזכר חסד, כל מי סלסול חסד סדך קטנים כל סכנים לחסד סן קטנים אכסן לזמי חסד, חסד ס, ולא לך סכס סד כל יחיד

יש סען ביאר, אמר היה סדך לחסל סדחם של כל סכנים

האומות, ולכאורה היה צריך להטיל רק שריהם של שבועה אומות, הכניע, הוחזי וכו' (יש סוברים שהקטן 'שכל' או 'שבעה' במקום 'שבועה', אבל בספרים הישנים מתייחס 'שבועה').

וזו, צ"ע, הלא ארץ ישראל אין לה שר כלל (מבואר בחולק (מ"ו) וראו קט, ב) שכל האומות נהנים מזה השורש שלשעלה, אבל ארץ ישראל הקב"ה בעצמו הוא השורש של, וראו מרדכי וד"א (מכ"ד) ובספר (ליקו"ט, יח, סח).]

שוד צ"ע, מהו לשון הכתוב זאת הארץ אשר הטיל, והטעם שהטילה היתה לארץ, והלא אדרבה, כיון שהטיל הקב"ה את שרי האומות, לארץ והיתה תקומה ולא ביטול, ועל דרך שגמור זיכר שזה עמרון (בראשית כ, יג) וסדרש"י: 'תקומה היתה לו שיצא מיד הדין ליד סלף', וא"כ הכא נמי הוה ליה למישר 'זאת הארץ אשר תקום', כי רק האומות היתה להם גטילה ע"י שהטיל הקב"ה שריהם שלשעלה, אבל הארץ עצמה אדרבה תקומה היתה לה שיצתה מריעות האומות ונכנסה לריעות ישראל.

ה. דין פסוק כותב מגלות

או כמל' אבן אקיר ימות בה בלא ראות (ה, כג)

תנן (סנהד. יח, כג) הסומא אינו טול, דברי רבי יהודה, ובגמ' הל"ז, 'כלא ראות' טריס לסומא, דברי רבי יהודה.

וזאת בב"ק (ס, ב) תבא: רבי יהודה אומר, סומא אין לו בריית, וכך היה רבי יהודה מוכר (סומא) מחייב גלות ומחייב מלקות ומחייב מיתות ב"ד וכו', עוד שם: וכן היה רבי יהודה מוכר מכל דינים שבטעות, פ"ט דרבי יהודה, אומר קרא (לחן סנהד. כד) 'שמיטתו הקדש בין המצא ובין פגול והם על המשפטים האלה', כל שישט במכה ובגנאל והם ישט במשפטים, כל שגאט במכה ובגנאל והם אינו במשפטים וכו', וכן היה רבי יהודה מוכר מכל משפחות האמורות בתורה, אומר רב שיטא בריה דרב אחי' מאי טעמא דר' יהודה, אומר קרא (דברים י, א) 'זאת המצוה החקים והמשפטים',

כל ישיבתו במשפטים יחד במצות וחוקים, וכל שאנו במשפטים אנו במצות וחוקים, ע"כ.

במסל' (מנחת חסידים סוף חלק שלישי) כתב: והנה ראיתי אצל דל"י סופא סודר מכל המצוות, ודיו מעטין לעשות בקום ועשה, וא לאין מן התורה מצותה שלא יעבור, ע"י מסכת מצות סי' ב' סופא אנו גילה מקרא, עכ"ל.

ולכאורה כונת המסל' להוכיח שהגם' במצות, וסופא מצותה שלא יעבור על לאין, שהא דמסעיטין סופא מקרא דאנו מלת, ואם נספא דסודר גם מלאין למה לי קרא דאנו מלת, הא בלאו הכי אנו בלאו הרצחה, ומסילא אנו מלת, אלא ע"כ וסופא מצותה שלא לעבור על לאין.

אמנם כל זה צ"ע טובא, והא כל עיקר שלמדנו שסופא סודר מכל המצוות הוא ממה שסודר מנלות (מסבא גמ' ג"ק סט"ג) וא"כ האין שיין לחקטות שלא יאא כתוב שסודר מנלות, וא אם לא ודא כתוב סודר סופא מנלות לא ודיו ידעיים בלל שסופא סודר מכל המצוות.

ו. בדר סודר סופא מנלות

או בכל אבן איש ימות בה בלא ראיה (לה, כג)

בספרי (אח"ח) האריכו בדין סופא שאנו מלת.

והנה בעיקר המיעוט לסופא מנלות, יש לומר, אם נמנעט הסופא מעיקר מרישת מלות, דאנו שיין בדין זה. או ספא המיעוט הוא על מנעשה רציחה, דאין זה מנעשה רציחה המצויבת מלות.

ומק"ל, הוכא דנסתמא עינו לאחד שהרג, דאם אין זה אלא סודר במנעשה הרציחה, הלא כאן בשעת מנעשה היה מיקת. אבל אם הוי סודר סודרים לסופא מנלות, הוי אי אסודר לחייבו מלות כאן שהוא עתה סופא, וסופא סודר מנלות.

ואף אם תאמר דאין זה נק"ל, לוי דאין דהוי סודר בבבא מעיקר

מריסת גלות, מ"ט אין זה מסור אלא על עיקר החיוב בתחילה שאין לחייב
סומא, אבל כאן מיד שחרג כבר מתחייב גלות, ואף אם נסתמך ענין אח"כ,
אבתי בחיוב קאי.

אלא דאבתי יש נפק"ם בארץ אבן כשהיה מיקח ונסתמך ענינו עד
שלא תרגה האבן, דבההוה מרי בשעת חיובו כבר היה סומא, ואם הוי מסור
בגבולא הוי לא יתחייב גלות, אבל אם הוי מיטעו וסומא בפשעו בלבד,
הא הבא הוי היה מיעטה מיקח ולמה מסור מגלות, ויל"נ, [ד"ק מהא דילף
רבי יוחנן ב"ק (טז, ב) מסור סומא מכל דריש נסתמך].

אביטה ארחותיך - סוגיה בפרשה

א. אל תשאל לו בשעת מדרו

א"ר"י כי דרש מדר לוי ורי לא יאל דבריו
א. תן באבתי ור, יתן הוי נסתמך בן אלקים אומר, אל תרגה את חבריך בשעת נסתמך
האל תסתמך בשעת נסתמך מכל לשנא אל תשאל לו בשעת מדרו האל תסתמך
לראותו בשעת קלקולו.

החידוש תרי"ג, אל תשאל לו בשעת מדרו, למשנא פתחים ליתמי לו את מדרו, מסר
שמו על כל מהו ומהו נסתמך לו, וסר אריתא דרמי מדרו, חשב לא נסתמך לו
מהו, וסר נסתמך חקודש בריך הוא למשנא שלא נסתמך לארץ לא תסתמך מדרו אלא
הסדרן ואח"כ תסתמך ליתתן.

תן הוא בילקוט נסתמך (שלא רמי נסתמך), אל תשאל לו בשעת מדרו, אמה למה
מסתמך, כשאמר לישראל "נסתמך בא המדרים נסתמך חקודש בריך הוא שלא נסתמך
לארץ, אסר משה שנה של נסתמך הוא, איך מריך לומר עבדו, תסתמך משה לסקי
בי נסתמך, תסתמך נסתמך אל לו, אסר לו חקודש בריך הוא ילול ומה נסתמך.

ב. דברי המסתמך נסתמך בחדוה מדרים על ידי משה, נסתמך מכל למהו את מדרו
מסתמך שמוהו מדר מדרו חסר מסתמך לא חסר מדר, ורי נסתמך מדר נסתמך למהו,
הוי בא לשנא חסר, ומה חסר משהו משה ליתמי לו את מדרו, על ידי נסתמך חסר
מסתמך שמוהו מדר מדרו מדר, ומה חסר משהו משה ליתמי לו את מדרו, אמה חסר
מדר חסר זה חסר אקס"ב חסר מדר אף על דעת בן, וכל נסתמך מדרו משהו משהו דעת
בן לא חסר מדר, ומה חסר משהו את מדרו.

אשיתה בחוקיך - מרבנן ותלמידהו

ת. הבנת המקרא לפי המוסק

ועתה הריני כל זכר בטף וכל אישה ידיקת איש למיטבב זכר הרצו. וכל הטף בעדים אסור לא ידעו מיטבב זכר הוזה לבם
(לג, ז-ח)

למה היו ולמה ידעו? למסקנא חנן חכמי ד' יקטלוג קלם לני קדיל חנו כל זכר בטף וכל חסד ידעם לים וכל בטף נבשים זכר לים ידעם לם למחנא וכל זכר ידעם לם נבשים לו למחנא עם בטף לכן כלמי נבשו ונכר

ומסקנא חנן חכמי ד' יקטלוג קלם לני קדיל חנו כל זכר בטף וכל חסד ידעם לים וכל בטף נבשים זכר לים ידעם לם למחנא וכל זכר ידעם לם נבשים לו למחנא עם בטף לכן כלמי נבשו ונכר

בנדרים (לג, א) איתא: אסור דב נדר דכתיב 'ויקרא במסד תורת האלקים' מסדרו ונאם שכל ויכחו במקרא, ויקרא במסד תורת האלקים זה מקרא, מסדרו זה תורמו, ונאם שכל אלו המסוקים, ונחמ' אלו המסוקים - עד חסד נבשים כל מסוק מסוק ולחבי קרי לזו נאם שכל שיכול להשכיל במסוק בין כל מסוק המסוק.

החבר קקבא חסד סלימא

יחסימ, סל' אלו/חנה

Reinawald@gmail.com

ס. תרעם נואל הדם

נאל' הרעם הוא ימית את הרעח בקנניו כי הוא ימתנו (לג, ט)

למחנא חנן חכמי ד' יקטלוג קלם לני קדיל חנו כל זכר בטף וכל חסד ידעם לים וכל בטף נבשים זכר לים ידעם לם למחנא וכל זכר ידעם לם נבשים לו למחנא עם בטף לכן כלמי נבשו ונכר

יחסימ, סל' אלו/חנה
חנן חכמי ד' יקטלוג קלם לני קדיל חנו כל זכר בטף וכל חסד ידעם לים וכל בטף נבשים זכר לים ידעם לם למחנא וכל זכר ידעם לם נבשים לו למחנא עם בטף לכן כלמי נבשו ונכר

אמקלום תורמו קל' דקא הוא
קטול ית קטולא כי אקטב לו סן
דקא הוא קטולא, ובתורמו חסד

ל'מנחם' (בבן) בראשית סת, יא, וראה
רש"י (אבן) לב, ג, שפסוק ה, ג, וראה
שפסוק כג, ו' שיהיה 'כי תמנע' בלשון

העדות, ובבבאם שפסוקים רבים זה מלשון
הרעות, בבן שפסוקים כג, ט, זכ, יח, כח,
שפסוק א, ט, יח, כג, א, סוף.

הרבות מרובי ספרים שונים
יחזיקו, סוף 'מנחת מנחם'
man@man@gmail.com

1. לבקש רחמים על הבית

**והביתו העזרה את הרעצו מיד באל' הרם והעזבו אותו העזרה
אל' קיר מקלעו אע"פ גם עזמה ויחם זה קיר מות הבית העזר
(לח, כח)**

בתרגום יחזק' חזק' וסוף דלא
על' ביהמ' הכסדר בקדש קדושה
על חלת עבדן קשין דלא יחזק'ן
קמא בית ישראל, במלחמ' ובכדמ' וכו',
ובבלי קדושה ובשרית אדם וכו',
וזה בידת לבסלחמ'ן במלחמ'ן
ולא על' וסוף' כן אהקמ' למסת
בשנת ודמ' (כן איתא בסוכה יא, א),
אמרתן של כהנים מספקת לך מזה
הסת וכו' כדי שיהיה על כהנים שלא
ימות, טקסט דמפל, זה לא סוף מיד
וע, שיהיה לך לבקש רחמים על חזק' ולא
בקשן, וסוף זה איתא בב"ב יח' וסוף
רשב"י אמר אלימלך מחזק' וסוף
כדלי' חזק' חזק', וסוף זה נקרא וכו',
שחיה לזם לבקש רחמים על חזק'
ולא בקש, משמע שדבר זה מזה
חזק' כדלי' ובבלי' חזק' (בבבאם)
חזק' מיד (יש קדוה) זה שיהיה חזק'
חזק' בזה שחיה למלחמה זה נקרא

בבן, שכן חזק' חזק' ביהמ' כהנים
לע"י מקלעו רחם עם קיר מות הבית
החזק', מזה מה חזק' חזק' ביהמ' של
כח' לז' שיהיה לו לבקש רחמים על כח'
חזק' ולא בקש, בלשון חזק' חזק' חזק'
בקדש שיהיה אכאן קד' שלא יחזק' ביהמ'
עין חזק' חזק' חזק', עב"ל וכו' חזק' חזק'
(בבבאם) יחזק' חזק' חזק' חזק' חזק'
האמיתים של ישראל שחזק' חזק'
בזה חזק', שפסוקים קדש על כח'
חזק' חזק' חזק' חזק' חזק' חזק'
בכל חזק', חזק' חזק' חזק' חזק'
לחזק' חזק' חזק' חזק' חזק' חזק'
לחזק' חזק' חזק' חזק' חזק' חזק'
עין חזק' חזק' חזק' חזק' חזק' חזק'
חזק' חזק' חזק' חזק' חזק' חזק'.

יש לחזק', בראשית בבבאם (כ),
כן אמר חזק' כד חזק' חזק' חזק'
חזק', כל שפסוק לו לבקש רחמים
על הבית וזהו מקש נקרא חזק'.

העובדה הנכונה העולה רבי ברוך מרדכי אורח של ישיבה

מלמד כל מה שצריך למד. זאת נראה במלשון המספר, והמאמר גם למד מהן
העובדה, יש עליהם חלוקה שם של ישיבה ע"י שלא נחשד. ולכן ראוי, שאין לעולם
שולחם, וכן מלים של מלי.

הדיון א. הוכחה מהמקור מסוד

כלי חסידים (כי הוא סי' א' את ה') תבוא תקופה חסידים (המאמר). מדוע לא
מסוד ישראל על מבילות כלים במלחמה מידן וקנן.

הנביא ליישוב (אדם הנחמד מהמאמר). מידן זה שחקקה מן הנביא צריך מבילות,
באחד דוקא באופן שחבלי בא מיד מדי ליד ישראל, מה שאין כן אם הנביא
מה חכם ישראל מן המספר, אין צריך מבילות. וכן במלחמה מידן חסידים את
המקד ואת הנשים (מספר ג'). אם כן במסוד חסידים ידעו אותם המקד והנשים,
ואחר כך בשלחם אותם ישראל וקנאם מבימות מלחמה, היו חסידים צריכים
מבילות. מה שאין כן במלחמה מידן וקנן שחשבו כל נשמה (דברים ב' לר') וקנאם
כל העול המספר, כיון שלא מסוד להם ידעוהם מסבא שילאחי מן בשלחם
ישראל את חסידים, וכן בהם מן המספר, ועל כן לא היו צריכים מבילות (המאמר)
הנביא גם כן מדי (שולח יד סי' קנ'). ומה עקב (שולח חסידים סי' מנ'). ואשר במסוד
(סי' ה' את ג'). מסבא מלכות (יד סי' ק') וחבולת הנשין (אנן) ע"י חסידים. וראו מה
שחשבו בהסוד.

יש שחשבו לדי זה תקופה הראשונה, שבאחד ישראל באו בביתו ונחשדו,
מקנה כליתם בתחילה כחוקר, כיון שגד שחשדו כקנן שגילו דמי (במות ג').
א', חסידים וכן בהם, ובאופן זה אין חסידים צריכים מבילות (אנן) זה חסידים
שולח (שולח יד סי' ג' את ג'). וראו מה שחשבו מה, ובשולח ישיב שוק (יד יד סי'
כ) חסידים, שלא מסבא לומר שכלי מקנה מסוד המספר. וראו עוד בימות (אנן).

הדיון ב. במלחמה צריך לזכות בכל דבר

כלי חסידים (אנן) תקופה על חסידים, שחשד מלחמה מידן וקנן חסידים מידן
לעצמם, ובמקום מסוד רק חסידים חסידים. וכן שישראל ידעו אותם חסידים
לעצמם, ואחר כך באו לעצמם ובביתם אותם, מסבא שיקנו את חסידים למדי שחשבו
את חסידים חסידים (שולח חסידים), ואם כן גם במידן וקנן באו חסידים מדי נביא
ליד ישראל.

קודם שהן תורגו. ואם כן יש לומר, שבאופן זה איש מקצת דין ישראל, לא ידריך דין מביילת כלום.

הידור ו. אבילו העברים לא נדחו באותה שעה

סוכי בוקר (ע"ז ס' סוף) חידך (באופן מחדש יחנן) שיתכן שאבילו כלום של סוכים נעדרים קודם שהן תורגו לא היו מקודשים מביילת, שהרי באותו הזמן אף העברים לא נדחו למסור, ועדיין יכלו לזכות העם העובד, ולקבל את התורה. ודין לאחר שהן תורגו כשנדרשו התשובות ונבחר עם ישראל, חלה חלות כוונתה על כליהם, ולכן ישראל לא הועדו למכור כליהם לאחר שהן תורגו, שהרי גם אם היה דגם לפני כן כסכילים, עדיין לא היו כליהם מנצחים.

הידור ג. חלות הקדושה גם על כליהם

שם משפחה (באן חריון) כתב בשם אבנר, שגם שבתאי וכלי עמו אין חללים מקודשים מביילת, משום שחלות הקדושה נחלתה עליו מביילת ו, וחלה גם על חללים שלו (הנביא היה מתבטא במחשבה (לא, א), שהם נחמה העקבה ולבסוף נכרסת, וכל דין מדרשה אף על חללי. וצ"ע מה תראה בשם, הרי גם מבאר איש טעם של "עוד ידן אבנר).

הידור ת. בסיחון סר צילם מעליהם*

נחמה סוכר (תורה ששה באן) הקשה הקדושה הנביא (שבמגורים), מדוע לא נכחו ישראל על מביילת כלום, לאחר מלחמת סיחון וקנ.

התיר, שמשמרת המביילת היא להגביר את חבלי מלחמת נבד, ולהחזיקו לקדושת ישראל (ירושלמי ע"ז ע"ה הטר), וממנחתם היא מכה חסר שלמעלה השוכן עליהם. וזהו לנצח טבעת העסוקין נאמר (ע"ז י"ב, כ) "סר צילם מעליהם", וידישו (הרשב"ן (שם), שהיה שלום כבר סר חסם, ואיש מן עליהם, ואם כן מוכן מה שכלי סיחון וקנ לא היו צריכים מביילת, משום שלא חיה עליהם את מלחמת חסר, אבל כלי סוכר, שהיה שלום היה עדיין עמם, הועדו מביילת (יראה מה שביאר עוד לשי וק).

* הידור זה באופן (ח-י) וישבים הקדושה שבמגורים, שהן לא נחלים מביילת כלום לאחר מלחמת סיחון וקנ.

תירוץ ט. הדבר תלוי באיסור שנמצא

חריש'ן (כאן) בראי, שבמחלומות מוחן ועקב לא הוזכרו על הסוגיות, משום שכל ישראל היו שם, הסוגיות הוזכרו ברישור. ולפי זה תירץ **שבט מוסר** (נראה יחד עם מן, שכן שכתבאר בירושלמי (שם) שנקום מביילת כלום הוא כדי שימאז ומסמאות עבדים לקדושת ישראל, במחלומות מוחן לא שרץ נקום את, שהרי לא נזכר שם איסור שנמצא כלל.

תירוץ י. הנהו להם קדלי דחורי

עוד הקשה חריש'ן (כאן) בעין קשריתנו, מוחן הוזכרה הנהו על הבעלת כלום רק בבלי מוחן, ולא בבלי מוחן ועקב. ותירץ שסמיון ועקב הם ממלכי תאבאר, והחלום הנהו מלחמת ישראל, ובאופן זה הנהו להם כל שילום, ואסילו האימורים, אסור שאסור חולל (חולל י, א), שאסילו קדלי דחורי הנהו להם, אך מוחן לא הנהו מלחמת ישראל, ולא לקחו ישראל את ארצם, אלא שכלום בהם ולקחו שילום כדי לקום בהם, ולכן נזכר תאבאר מביילת (כן חזק חריש'ן (כאן)).

ויש שהחזקו לזה זה קשריתנו לעין מביילת כלום, שילום לא הוזכרו עליו לאור מחלומות מוחן ועקב. אמנם בבלי תפוח (שם) כתב שהתירץ זה מיישב קשריתנו, משום שמביילת כלום אין קדושת תפוח איסור, שנאמר שהחזקו להם האימורים, אלא קדושת משום שהחזקו באר לקדושת ישראל (כן כתב תפוח מוסר (שם) שהחזקו את מיישב קשריתנו, אך ראה בתפוחים ובאופן).

תירוץ יא. 'הואיל האשתי אשתי'

מחזק אכתום (נראה אלוהי כי קרב ד"ה ומה החלום) תירץ קשריתנו (לפי מחזק חריש'ן) שכן שכן כך אכתום כלום היו בלועים אימורים, והנהו הנהו, אומרים אך לעין מביילת 'הואיל האשתי אשתי' (ראה וכתוב יל, כ), שכן שילובי כל זה אומרים שהנהו איסור ובלועת, הנהו גם כן שלא להסביר.

תירוץ יב. הטבילה מכשירתם מן האימורים

בשיעור חלכה (נראה זה מביילת כלום שיעור זה) תירץ לזה דברי חריש'ן (כאן) ורבותהו דרשו כבאן, שאף להבאור מן האימור חטאין מביילת לכלי מחכות, וזה דהו הכתובין באן דרשו דים חראים למבול בהם מוח, וכמה הם, אומרים כמות (כן), ומשום שדבריו שומכילת כלום קדושת להבאור מן האימור, ולכן שרץ בכך הוזכרו חריש'ן, שבמחלומות מוחן ועקב הוזכרו להם האימורים, ולכן לא

התחבר על מדינתם (ראה להלן) (כז-כח) מקורות נוספים להק).

הירדן יג. אף איסור זה הותר

הבטחת השוק (כאן, עמ' התקצו) הירדן באופן סדיר, שאיסור ההשתמשות בכלי נשק מכלל, הותר גם כן כשהותר קודם הותר, משום שכן באזור מתור, שכל מה שנמצא בבית המדרש באותו זמן נקשר מותר באבילות, וחוזר כולל גם ההשתמשות בכלים שונים (עין שם שהוצגו חלל במסגרת הקדחת והחלוקה).

הירדן יד. המלחמה היתה בשדה

ברצות נקדם (כאן) הקשו הקדחת לענין המלחמה כלים (מזון לא המצא עליו לאחר מלחמה מידן נקדם). תוצאה, שמלחמת מידן נקדם היתה בשדה (כמו שאר המלחמות). לא היו שם תושבי בית, ולכן לא המצרכים הותרו לתושבי על כך. אך במידן המלחמה היתה במידן נקדמה, והללו הבתים, ולכן המצרכים לתושבי על כך.

ולפי זה מושגת אף קשיחות, שכלן לא המצרכים הותרו לתושבי על מכללה כלים לאחר מלחמת מידן נקדם (אנחנו הודיעו (שני היו מסוג את כן) נקדמה על עיקר היתרון, שהיו המלך והמדרש כל המצרכים נקדמה, הוד, שהיו אחד כך לקדמה הקדחת ומצרכים כל אחד להם, ואם כן מידן לא המצרכים לתושבי על כך).

הירדן טו. הביזה שייכת לציבור

מקום ודעת (לדעתי שמתכין, מסק ג) הירדן קשיחות, שמלחמת מידן לא המצרכים למכלל את הכלים, משום ששולל המלחמה שירד לציבור, ואין על הציבור חובת מכללה, ואף לאחר מכן כשהתחלק השלל ליהודים, לא התחייב במכללה, משום שמתכין נא מרשות עולים ליהודים הציבור. אנחנו במלחמת מידן לא זכו בביזה כמות מלחמת, אלא שאנשי העבא בזה איש יל (שם) מתור יחידים, ועל כן נותרה בשלל זה חובת מכללה, כדן חלוקה כלים מן העולים (ראה שם שמתכין כאן).

הירדן טז. בהכרח שישכילות כלים דרבנן

השואל משיב (הנה חיד סי י) הקשו קשיחות, מידן לא המצרכים למכללה

כלל אתו שייך אלא בלקחת, ולא בשאלה, אבל בגו ששחית, שסוד מוספת לה דין זה גם ללא מבילה מלל ולכן גוי ששחית אכלו קטן, ודברים מבילה מן הדין.

ג. יש שכתבו לומר, שדין מבילה כלים הוא מחמת היתרם, מחמתם, ולא שייך להם שואבם שדין להחזיקם מקצת, ולכן כלים לאו דאם יקצבו לא שייך דין זה (ויש שכתבו כן) זה לגבי איסור טעם יום, שאין איסור לטעום יין למחלל שבת שישנה זאת, אף שכתבוהו חסם לטעום יום, כגון במידוד חמה וקידושין למחלל שבת, כן שאין איסור לאדם להחזיקם מקצת, ולכן לאו דמחלל שבת אף איסור לשנות מין וכו'. אך ראה להלן במסך.

ד. שיקרא חלבה (שם) הריא מקדחת גמלים למבאר לעיל (לחזק יב), שאינם המבילה והם לעוף הכמות מהאיסורים, שהם המבירים (דריז מלל מאכלות אסורות ודג) כתב דריז מבילה כלים בידו עם דריז העולה כלים, והם לשבט, חלקה מלל העשרה מקדחת מן המכירים מלל מחמת אכלי וכוונת, הריא שלא נשתמש בן מל עיקר, מבכיל בגי מקדח ואחר כך דריז מותרין לאכל מן ולשתות, ודברים ששמש בן על ידי שכן, כגון כמות ולחיות קידושין מדין ומבכיל מן מותרות, ודברים ששמש בן על ידי חסין, כגון יחית קוסקוסין וחסין חסין, מכליל ומבכיל מן מותרין, ודברים ששמש בן על ידי חסין, כגון ששחין ומבכילת, מללן באד עד ששחין קליפת ומבכיל מן מותרין.

ה. וביתר מביא מן המסך הדיז המבירים (שם הדיז) מבילה זו ששכבילן מלל ומקדחת חלקתה מן המכירים, ואחרי יחית לאכילה ושתות, אף לעוף כמות ושתות, אלא מדין מותרות, ודגם לה כל דבר אשר יבא באש תעבדו באש ודבר (בבא), ודבר השפוקה למד, שאם מדבר אלא במותרות מדין תעלה עקרים לא מדין מוסאף, שאין לך מוסאף עולם על ידי האש, וכל המסאף מבכילה עולין מוסאף, ומוסאף מלל בדמות ומבכיל, אף אם אש כלל, אלא לעוף תעלה עקרים, ובין שכתב 'אשר', אשר חסנים מוסף לו שיהיה אשר עבדותו באש, להחזיק מדין עבדות.

ו. מן מביא מדין (עין עק, ב דריז כלל) שכתב, מלל מקדחת אסורין מותרות, מותרות, ומוסאף מוסאף להשתמש באיסור ודגם לקדחת, הריאם כתב מבילה אף במותרות, מה שאין מן באש מותרות, ובאר המבילות מותרין (בא, עין חסין) כמות, איסור מה שכתבוהו חסין מבילה כלים בקדח מותרין, והם ששחין תעלה עקרים ששמשוהם בתם, אלא שיהיה הריאם מבילה גם לכלים חסנים ששחין לא ששמשוהם בתם, ששחין חסין להשתמש באיסור (אף שכתב לא ששמשוהם בתם).

פרישת

דברים

עיון הפרישה

אביטת ארחותיך

אשיחה בחוקך

פקודיך אתבונן

קונטרס התשובות

תשובן עניני פרטת דברים

04/12/2017 11:24

א. קראת עבר הירדן.....ספ
ב. ראית ידעת הארץ בעיני ישראל.....ספ
ג. רחל הארץ לראות בארץ לשון מדברים שם.....ספ
ד. חסד שקטתה בנפך נשת.....ספ
ה. וברי שקבל עליו מלה אם מותר לו לשפוד נשת.....ספ
ו. שירה על נפולת מלחם ונפך.....ספ

THESE

_____ 'TWOSE' 11

TH _____ **TRINITY TOWNSHIP**

ת. נדד איסוד חסלחת קב קסון וסאב - חבאן רבי חיים מרדכי
אחבוב. מ. חולת יארד בן געטא סאבד - חבאן רבי אבינוד מלוי
רעזאב

1998 1999

התאריך: 11.05.2017

תאריך: 11/11/2019

סיפור 'נבון' - סיפור אודות אדם נבון, אשר לא יכלה להימנע מלעזוב את ארצו, ונאלץ לעלות לארץ ישראל. הסיפור מתאר את המאבק של האדם הנבון, אשר לא יכלה להימנע מלעזוב את ארצו, ונאלץ לעלות לארץ ישראל. הסיפור מתאר את המאבק של האדם הנבון, אשר לא יכלה להימנע מלעזוב את ארצו, ונאלץ לעלות לארץ ישראל.

ולכל הן שיטות האין לעבד הדרך קדושת ארץ ישראל, הודא קדושת המזנים ימות לחזנות, מנצי מה באר משה את התורה חקא בעבד הדרך. [ואת רש"י לאלף ג, יז, עי' דאח מנצי' בעלי' מנצי' ד' [אלף קח מנצי' דברים אה, ו, וד'].

מאידך יל"ע, לשיטת הרמב"ן, וכן למסע"כ המזנים ימות שמשה באר את התורה במקום שהיה לו קדושת ארץ ישראל, הלא הסי"ח נור [מסע"כ ג, יז,] לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי לכם, והאך מבס משה לעבד הדרך אם היה שם דין של ארץ ישראל וקדושתה [ואתמורה דברים] [לאלף, חזק שמד].

ובאמת התח"ס [מדת משה לאלף ג, כז, דאך שמעב הדרך רש"י כ"א, מ"ט לא חלה קדושת א"י בעבד הדרך, אלא אחד שמכבד את ארץ ישראל, ולדבריו מוטב האך משה מבס שם, אבל למי"ז מה מקום יש לתרומה של המזנים ימות שיטם באר משה כיון שמכבד קדוש בקדושת א"י, וכלא מרם מתקדש, והדא קדושת ימ.

ב. ראיית ידושת הארץ בעיני ישראל

ראה נתתי לפניכם את הארץ באו וריצו את הארץ [כ, יז].
הלא נמא, מנציכם למע חלום, לזי' למנצי' למע מלמד ומכשמת. סילו ארץ, לזי' מנציכר' מנצי' ולמנצי' מנציכר' למלמט. לזי' לזי' מלמד מנציכר' לזי' לזי' מנציכר' למלמט.

משימת כזת רש"י למנצי, ומה שמכבד ר'אל אינו לזי'ן [תבנה], שמנצי ישראל מנציכר' לזי' ענדיהם ולמנצי' על דבר' השם שמאמר [נתתי] למנציכר' את הארץ [כז מה שמדע"ה] מנצי' כי השם [מנצי' לז, יז] ענ"ס [ואת אתה אשר אל"י האת, הן ענדי' ולזי' על דבר'ך, זה אינ, אלא 'בענדיכם אתם דואם, אינ] אמנצי' למנצי' שמאמר ומסמקת', ודינ' שהמנצי' לראייה מנציכר' ראייה בענצי' מנצי'.

אולם הדבר אמנצי' דרשנ', והא כיון שמנצי' הוא ענדי' לא באו מנצי'

הכתוב בהדיא, וכתוב (משפח' : יז-יח) : 'ידום הממון ודח' עמד וגו' ועמד הממון בחצי הממון, ולא אין לבוא כיום תמים ולא היה כיום ההוא לבנו ואחריו לשמע ה' בקול איש'. וכן אבל נקרימן אמרין שם שהוא קבולו שארדע עמו מעשה בזה, ע"י"ש (ראה תוספות י"ב, ב, א, ב).

וכאמ' (שם) הקטן, כגון שגם אבל משה עמדה הממון, ודירגו בזה אמנים: האחד, דל"ף בסדרה שזה, וכתוב (א"ב) אבל משה 'החזקה' אהל תת מדרך', וכן אבל ידוע באמר (א"ב) 'אמר ה' אל ידוע ביום הזה אהל גדלך', כשם שעמדה חמה לידוע כן למשה. עוד תירגו, שהחבר גרסו בגוף המסוק (א"ב) וכתוב 'אמר ישמען שמען ורגו וחלו סגן', אישתי רבו וחלו סגן, בשעה שעמדה לו חמה למשה, ותקדו בגו', האך יתכן שהחמה עמדה למשה ולנקרימן בן גורן, הא כתוב אבל ידוע 'ולא היה כיום ההוא לבנו ואחריו לשמע ה' בקול איש', ושמען שלא נקשה גם של העמדת חמה אלא לידוע בלבד, ודירגו, שאבל ידוע עמד הממון שעות רבות זהו משה ונקרימן. עוד תירגו, שאבל ידוע היה הגם מלמה גם באביו ביד גדולות שירדו מן הממון על הארצים וכדומות גם זה לא נקשה למשה ולנקרימן.

וצ"ע, אין אמר לומו שלמען המסוק 'ולא היה כיום ההוא לבנו ואחריו' כוונתו לעקן השקות הרבות או האבנים הגדולות שירדו, וחלא בהמשך המסוק מסורש מה לא היה כמותו חזם, שזה לעקן: 'לשמע ה' בקול איש', והיה לבי עצם בקשתו של ידוע מחי"ת על גוף הגם של העמדת החמה, ולא על השקות המרובות וגם לא על השלכת האבנים.

וביחוד צ"ע, חלא השלכת האבנים על הארצים חזתה עוד לבנו שיהיה ביקש על העמדת החמה, כפי ששמען בכתובים (משפח' : יא-יז) ע"י"ש.

עוד צריך להבין, סמך מה אבל ידוע מסורש הכתוב ואמר את הגם הגדול שנקשה לו שהממון עמדה בעבורו, ואילו אבל משה רבים הסתד הכתוב אותו חזם, ורק חרשודו חזל בעודה שזה או שסבאו לזה רבו בלשון הכתוב.

ה, וברי שקיבל עליו מילה אם מותר לו לשמור שבת.

ראה והחלתי תת לקונך (ג.ל.א)

במדרש רבה (דברים א, טא) איתא: ואמר ר"י בר חנינא, עבדים ששמרו את השבת עד שלא קיבל עליו את המילה, חייב מיתה, ולמה שלא נצטוו עליה וכו', לסייך כל עבדים שבא ופגמים נעצמו בידהם עד שלא קיבל עליו ליטול, חייב מיתה. אמר רבנא למגי הקב"ה, רבנא ר' לוי שלא נצטוו עבדים על השבת, תאמר אבותם עושים אותה ואתה נשוא להם מניח, אמר לו הקב"ה מן הדבר הזה אתה מתירא, חייך אסילו הם עושים כל מצות שבתורה אני מסילן במצותם, מנן משה שקריק בעקן ראה והחלתי תת למכר, ע"כ ראה משה בזה מליק נחמ"ס (גלוק קא ס' דברים את ג.ל.)

ויש לייק מלשון המדרש 'עד שלא קיבל עליו ליטול חייב מיתה', ומשמע להדיא שמד באמר 'קיבל עליו ליטול' מותר לו לשמור בשבת, גם אם עדין לא מל במסעל (באמת וכו' איתא בתוס' ירושל' (שבת סז, ב ד"ה זה נ"י הושב), שאם כן תני דשני להתגיד ולא חשוק לטול למי חשבת, וכו' לשבת בשבת).

אולם בשולחן הרעק"א (מנחות ס"ו קא) מקורד, ולא יזה עושים שמחוקים משחת וברית שמחוקת נעשה להתגיד, תועהת מכל דבר בישראלית משה, דמשה זו עבדה היא, דשוכחת בשבת לשם שבת, והיא אמורה לעשות כן וכן נח ששבת חייב מיתה, וראוי למחות בזה, או שתטמול לשם ברות, או שתעשה איזה מלאכה בשבת, ע"י"ש (וזה עד משה הרעק"א (שם ס"ו קא) ובי קול חבא להתגיד, שאמר ללמד קמו הנה, וכן אמר במתוך (שם, א) וכו' שיקטק מתוך חייב מיתה, ע"י"ש שמסמלל בברי הסתרי"א (שבת לא, א) ובי משהת דחל של"מ הנה למי שבא להתגיד.)

אמנם דברי הרעק"א צ"ע מהמדרש הגל, וכיון שקיבל עליו ליטול כבר מותר לו לשמור בשבת (באמת זה מיקרא לברי הסתרי"א שחבא הרעק"א, וכן הוא בגדי (מנחות שם) דמשה נבי במסתר"א, וראה בשולחן מין מין למעל חשוק לר (ס"ו קא).)

1. שירה על מסלת סידון וענב

יצא ענב מלך הבעשן לקראתנו וגו' ואמר ה' אלי אל תירא
אתו כי בדרך נתתי אותו ואת כל קמו ואת ארצו תקניתי לו
באמר קניית לסידון מלך האמורי (א-ב-ג)

במדרש הנחמא (ברים סי' ה') ובילקוט שמעוני (חוקק וזה הנחמא)
איתא: קטן זהו סידון וענב שמו ממרעה וחילתו, וכמו שאמר שירה
על מסלת מרעה וחיל, כך היו ראויין למר שירה על מסלת סידון וענב,
אלא שבא דוד ואמר עליהם שירה, שאמר (מחלים קל, י) 'לשכה מלכים
בחלים כי לעולם חסוד'.

ת"ב, כן שמו ראויין למר שירה על מסלת סידון וענב כמו על
מסלת מרעה, מהו התייחן שבא דוד ואמר עליהם שירה, הא נמא קשיא
דכמו במסלת מרעה אמר שירה מיד, כך וזה להם למר מיד שירה על
מסלת סידון וענב, ומדוע המתו עד שבא דוד המלך שהוא אחר וכן רב.

עוד יש לדקדק, מתי"כ במדרש שהשירה של דוד היא 'לשכה מלכים
בחלים', והלא בתך קרא לא מירש באיה מלכים מירי, ודוד היה לו
למירש להביא מה שאמר דוד להדיא בזה הכי 'לסידון מלך האמורי וגו',
ולענב מלך הבעשן וגו', ואי נמא דמתי"כ 'לשכה מלכים בחלים' וגו' כוונתו
גוי על סידון וענב אלא שיסתם ומתי"כ מירש, אי"כ הא נמא קשיא דהיה
לו למר מיד 'לשכה מלכי סידון וענב'.

אביטה ארחותיך - סוגיה בפרשה

1. 'שני לכם צפורה'

הברים פרק א-ב	במדרש פרק לו	הברים פרק י
והנחמו בקרם ימים רבים	רסון מרמזה רחם מירסן פרץ וחי	

צ"ע סוכה, דאם ע"ל דוד דוקא של משה רבינו באמר שלא נמצאו
נבונים, היאך אנו מתפללים בכל יום 'חננו מאתך ביה', הלא זו מידה נאי
אסתר למצואה, (ראה ביל חז"ל (בא), וסוף תשובה סוד הקבלה על רבו ח"י
סוגים, חסד בסוד חסדות (האלף חסידות ר' אלעזר הענקי), וד"ק, עוד ראה בסוף
בבליק שני יד (ג"ל קדוש) דברים אחר (ג).
(ג"ל יד חסידות דברים אחר (ג).

תשובת הגאון הגדול רבי משה שטרנבוך שליט"א

המנהג שלא מצא מספר ק"ח אלף מונים, כפי שהיה צריך עמוד שני קטנות,
לפי שכן מי ישראל, ובמספר הזה לא מצא אלא שלוש מנות, צדיקים חסידים
ודוקים.

תשובת הגאון הגדול רבי ברוך מרדכי אורתי שליט"א

גם אם תעמידה סוכה חסידה, אכתי במקום יסודות, וחלל ביתה חסד
מנות 'דיינים' שיש בה צורך דיו של 'בגדים', על מידת שקיעה בזה
מקבלי התורה והחם ב'חיים' יד' בכלל ישראל.
לפי מידת, שאף אם לא נמצא כאלו, במדבר, אבל דאי נמצאים הם במקום אחר,
ובכן אחר.
האף אם היה אי טעם בסוד 'אחש' במציאותם, אבל דאי, מנות קיסת לקולם,
בכל מצותיה של תורה,
אנו תמיד בבליק קיסת נפח לקיחת של כל המנות, שכללם גם מנות מידי
'דיינים', בשלמות כפי חרומם מתחשק.

הירידה א. אם אין יסוד אין בנין

לחיותה כן נמצאת כן (בא) חקקו קטנות זו (ראה ליל) (הירידה ב) מה שחידש.
חזרתה סוד (על חסד, בא) חקקו באופן כללי, כיצד יתכן לעזר שבחר
הסודות לא חזר ובזה (א) חקקו כזה אחרים המבואר ליל). וד"ק, ש'חשב'
חיים מי שלמד וקבל סוד, ו'בנין' חיים המבין דבר סוד דבר, חיים מתוך

מה שאמר לו רבו (מבאר גרשי (מסנ ק)), ובדור המדבר בעת ההיא לא היו עדיין חכמים, שהרי עדיין לא למדו, עד שאמר לו יחזו שילמדו, ומכילא לא שייך להיות נבונים, שהרי אין להם חכמה, ואם אין יסוד אין בנין, ולכן לא מצא נבונים.

(מקשה על תרגומו, ואמ"כ גם חכמים לא מצא משת, שהרי כדלמוד מחכמה, ודריך, שולחן פירוש דר"י (שם) חכמים - סופרים, והיו שפססו גם כלהו נאשם לקבל מחכמה, שפאסן זה הם נקראים חכמים, אבל שם נבונים לא שייך עד שילמדו חכמה כמותו וחכמתו בזה).

ולפי זה מוכחשת קדושתו, שכבוד המדבר היתה סיבה מיוחדת שלא היה שייך שיהיו נבונים, אבל כשאור תורהו שייך ענין זה, ולכן מתחללים על כך (בדוך זה מוכחשת קדושתו לוי התורהם הבאים, שהקשה באותו דור היתה סיבה שלא מצא נבונים).

תירוק ב. באותו דור לא יכלו להוסיף יותר

למחרת נתן (כאן) תירוק (כאן) חנן), ש'לובן' הוא המבין דבר מתוך דבר, והיה שלא למד מחכמה אלא עד גבול מסוים, ולכן דריך הוא גם ללמוד דבר מתוך דבר. אמנם בדורו של משה שלמדו חכמה מפי משה רבינו (לאחר שלמדו), הוא לימדו עד קצה גבול יכולת המשתם (שהרי מפרשים שהרי כמה נבואה בעולם, וכולם ידעו למשה מפי אהרן ו'ר'ה'א, ב), הוא לימדו כל מה שהוא ידע על ידי ביטחון, ומכילא לא היה להוסיפו עודף לחבין דבר במתוך דבר, כי הכל למדו מחכמתו של משה (כאן) זה הדין משתם שם (כאן).

תירוק ג. הבחנה לסתרי תורה

דברי יואל (זהו ענין זה) ביאר כעין זה, שפעולת 'מבין' מיוחדת, שמבין דבר מתוך דבר, כלומר, שהם בודר שלא מתבחרת החלטה, הוא מבין ומלכין את החלטה לאבדחת, על ידי שמדמה מילתו לסימלוג. אמנם בודרו של משה לא היו מסיקות בחלטה כלל, כי כל מבקשו ח' שפססוק בודר מן, שאל את משה והשיב לו חלטה בודרת, והיה הודר בודר ומחזיר עטלו כשפסול, ומכאן שלא היתה שייכות מפעולת נבונים חכמים דבר מתוך דבר בודרו של משה.

ומתבחרת משה שביקשו משה מפעול. ובדורם, חכמים דבר מתוך דבר, חיהו בסתרי תורה ובמקשה מוכבת, שבעתהם אלו לא יכלו לשאול מסיקתהם

מסופה (מסבאר במחנה (א, ב ובפר"י שם ד"ה אלא), שאין חזקים במחנה לחדד, אלא אם כן היה חכם וסבין מדינות, כדי שלא ישפך לשואל את חרב, שאין זה דרך ארץ לפרש דברים אלו). ובין שפירשים אלו כדברים ודברים מאוד, והחזקה בהם קשה ביותר, לא מצאנו כדברים במחנה זו, המבטאים דבר יסודי וחבר. אמנם בדורות הבאים שולח מסירות גם בחלוצה, המצרים לבגדים המבטאים דבר מתוך דבר.

הדרך ד. היו עמים

החכם מסר (פרש שם כאן) ביאר, שמה שמשה לא מצא בדברים, היה זה מחמת מקומם של ישראל שבאותו חודש, שהיו עמים, ולא החזיקו את עצמם כבגדים (שהחזקה שלהם היא אפילו), אלא רק כחכמים, ולכן לא אמרו דבר שלא נסמך מפי משה (כדי שמצאו מחנה דבר אליהם (משה מן, אף מקנה דברי אליהם ששבת בכלל העליון, והאלוהי שלהם הלכות בחלוצה משה, שהם קשה אסר להם שמעתי, שמשה קשר אסר להם, לא שמעתי. דבר יסודי אסר, חלוקה הדברים, שמשה קשר אסר להם שמעתי, שהם קשה אסר להם לא שמעתי. אסר לה, כל הדרך ארץ אלא מפי השמועה. אסר להם, הקקקתי אסר דבר שלא שמעתי מפי הבורא. יסוד לא קשה אדם בבית המדרש, ולא ישפך בבית המדרש לא שיהיה קצת ולא שיהיה שרא, ולא תפחד אדם בבית המדרש ויבא, ולא שיהיה שיהיה חלוקה, ולא אפילו דבר שלא שמעתי מפי דבר מקולק.

ובעין זה ביאר להורות נאן (כאן), שהיה זה מקול של ישראל שבאותו חודש, שלא רצו להתבונן בדברם, אלא רק כח שמעתי שמשה רבם, אסר שמעתי על דבר אליהם (משה שם), שלא אסר מקולם דבר שלא נסמך מדבר (אף מילא רצו להתחשב במחנה "בית ולבית משלם, אלא שאלו את משה בכל עין, ולי דבריו אין הסדר שיהיה נאן שמעתי).

הדרך ה. לא חידשו דברים במי משה

העסק דבר (כאן) ביאר, שהעסק שלא מצא משה בדברים, הוא מהם שמשה מקבלת בזה אחרת, ולא היה מי שהעיד למחנה מי לפרש דבר הלכה לשון, ולכן לא היה יכול משה לבחור אלא חכמים, אבל העבדים שבתם לא היו ידברים אלא בשבטם והחלוצים (ולפי זה רק במי משה לא חידשו דברים, אבל במשך המקומות חידשו, ולא בהורגם הקדושים).

תירוצן ט. לא מצוי שלם בעין ובמעשה

פס"ז אברבנאל (אנ) ביאר, ש'חכמים' היינו שהם יודעים את התורה ודוחקים, השלימים בשכל העיני, ו'בבנים' היינו הבקיאים בחכמה המעשית. ודבר זה אנו מצוי שיהיה אדם שלם גם בחלק העיני וגם בחלק המעשי (ורק בעלזא היה מיוחד בשלם, וזה זה בדרך שלם, עין וטעם). ולכן לקח משה אנשים חכמים כדי שידעו את ישראל, ולקבץ חכמה וחכמהנות לקח אנשים יודעים ויבנים לשכסחם, שהם אנשי חיל ובעלי דעת, כדי שיבאנו ונבאנו למנוחם.

תירוצן י. ה'בבנים' בכללם ב'חכמים'

עוד ביאר פס"ז אברבנאל (אנ), שכאשר נאמר (אנ) 'אקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים', הדבר כולל את הבבנים, שהוא שבעים 'חכמים' וכללים גם 'בבנים'. ודיוק שסבא גם אנשים חכמים בעין, כדי שידעו את ישראל, וגם אנשים חכמים בעיניהם המעשיות, כדי שידעו את העם (אמנם בארז זה אנו מייחס את דברי רש"י (אנ), שסבא שלא נאם בבנים).

תירוצן יא. כך דרך הסתובבים

פס"ז א (אחת אליהם אנ) נובא גם בסבב העקבות (אנ) ביאר בעין זה, שדרך הסתובבים לסתוב דבר ולפרט, ולאחר מכן לסתוב אותו בכלל ולא בפרט. ואף כאן מה שנאמר 'חכמים' כולל את ה'בבנים', שהוא שהם 'ידיים ולא מתפרשין' (ראה חסד (משפטים גא, א), ושדוה מפולס (גנ)).

תירוצן יב. במקצתם לא היתה פעולה זו

בפס"א (תירוצן ק. נדריס ב) מבאר בדברי רש"י (אנ), שסבב רבים לא סבא בבנים, אך מבאר שם שסבב ישאמר חי בבנים (עין שם כיצד לאה וסבב לבנים אל, ושכל אשה מכלל לבנות לקן).

הקשה פס"א (גנ), וכי לא חי מבי ישאמר בזמן משה ותירץ, שסבבב הדברים הוא, שכל המעלות היו בכל אותם ראשים שסבבב, וחי סמקלות ה'בבנים', שחלק קטן מהם לא חי בבנים, ואילו הראשים שסבב ישאמר חי כולם בבנים.

ובכל ערסה ונשיא את העדים, אך על פי שנים כשרים ולפי חסם העדות, זה הסכם, ואם נשואה לו מבכל הדברים שיש עם דברים אחרים מסתירים ואדם חושש לנפשו, כל אלו הדברים ודומה בהם אמר לו להתוך אותו דבר, אלא שלק עקבו מדין זה ודומה כי שלום שלום בזה, ודרי הדברים מסתרים ללב, וכשהיה רואה מראשו באשמה ומשכח שהיה מוסר, היה כחב ונתן ביד העובד, ואין לשום דין להשתדל בזה, זה, וראה מה שהוסף והפלא (אסא).

ולפי זה הדין, שאמנם שבוך משה היה אדוקים וחכמים וחכמים מקבלי תורה, ובעולם לא ידעו דרך רמאות, ולא קלה על דעתם להבין ולהשכיל עניני רמאות, ולחשוב שיש בין בני ישראל רמאות, ולעין זה לא נבא משה ונבא.

הידון מה היה לכם לשררה

והפאת שלמה (אסא) ברא, שהעדים רבות ה' מנחה את האדם, על ידי שמעיהו לודגות ונבואה, תעבדות האדם הוא להשאר ענין, ועל כך הקפיד עליהם משה רבינו ואמר להם, שהיה להם להבין דבר מתוך דבר, שיעל יד כך ידיו ראשם על העם, ולא לרבות לדעת בשררה על ישראל (וראה מה שחזרוב כן).

הידון ית באמת העבדים ששבו ידיו

והיה אלעזר (אסא) ברא כעין זה, ששמה רבינו מתן אותם בדברים ואמר להם אשכחם, על פי באתם להחמשת, על בני אבדכם יחזק וקטב, על בני אדם שנקראו אדם ודעים, חלק נחלה וכל לעון חבא (ישי אסא) ואחרי שהכירו וסרה אותם להעבדים, אמר להם אין עכשו כלשעבר, לשעבר חייכם בראש עובדים, עכשו הרי אתם משועבדים למבד (ישי מסא סא).

ולפי זה תדע, שהעבדים ששבו דבר מתוך דבר, כאשר משה מתן אותם בדברים יסם, כבר חבשו מה שיאמר להם לאחד סאן, שהם משועבדים לרבוה, ולכן לא רבו להחמשת לדיהם (אסא) זה הדין להרע נטק (אסא).

הידון ית היו עבדים שישראל ביהו

והיה משה (מסא ית, דרי חב) תעדי, שבהחילה אמר משה לישראל (שם) 'חבו לכם אנשים, ששששש ששם יחזרו בהם, ואילו לאחר מכן אמר (אסא) 'אזרח את ראשי שבטיכם, ששששש ששמה בחר בהם, ובאר, שבהחילה משה רבה שישראל יחזרו להם את אלו ששבו להם לדריקים, אך כשראה משה שהם

הדברים שהדברים ימצאו להם מרים (כפי שכתב רש"י בסמוך יד), חלומם את הדבר להנאמנם, היה להם להשיג, רבים מהם מה גמל ללמוד מהם או מהלחיות להם מהם שמשקלה עליהם, אלא ידעו מהשפעתם, היום אמרם, עכשיו ימצאו עליהם וידעו מרובם, אם אין מביטו אם מביטין לו דורן מהם גמל לא מביטין, חלומם ללמוד אותם בעצמם.

ולפי זה הדין הברור אליהם (כאן), שיתכן שכן, אלא שישראל בידה זה גם נבחרים, אלא שמשם לא בחר בהם, משום חשש שהם מקבלי שוחד, ומה לקח אותם, ובאותם אחרים לא חזר נבחרם, ולכן במחילה אמר מהם שיתכן נבחרם, ולאחר מכן לא נאמר שיהיו נבחרם.

תירוק יט. לא ללמוד מהעצמה

אחריהם במספר (דברים ט"ז) על מה שאמר משה (לעיל א, א) 'ועצמותי אמר להם, לא היה להם ללמוד מהם שיקראו למרים בעצמות, אם למרים העזקה לא נאמרה לה מרים בדין, קל וחומר ללמוד בני אדם, דבר אחר, ומה מרים שלא דברה אלא באחיה חסדן כמנהג כן נקראת, חסדן בני שגורל משה על אחת כמה נבחר, דבר אחר, ומה מרים שמשפחה דבר לא שמשקל כל בדיה, אלא חסדן מלמד, כעין שנאמר (במספר יב, ב) 'וישמע ח', כן נקראת, חסדן בעצמו של חסדן מרים על אחת כמה נבחר (ומעין זה הביא רש"י לעיל א, א) אמר להם, היה להם ללמוד מהם שיקראו למרים בעצמות בעצמם ללמוד אותם בעצמם במקום.

ולפי זה ביאר חזקוני (לעיל א, א) שמשפחה שכלל ישראל נבחרו באותו הדור דייקא, על שהפכה בהם מידה זו של חסדן דבר מתוך דבר, שלא השתכח ללמוד מהפכה מרים את חסדן איסור לשון הרע, וזה מה שרמז משה במחשבתו, שלא נאם בהם נבחרם.

תירוק כ. כי היא חסדןם וביערתם

אחריהם לעצמה (כאן) חסדן, שמה שאמר לומר (ז, י) 'ואמרו ר' עם חסדן נבחר וזה תבול חסדן, חסדן כעיקרם את חסדן חסדן, שיהיה חסדןם וביערתם לעיני העצמה' (שם).

ולפי זה מירושלמי דור, שמשפחה נבחרה מביא שיהיה דורית שיהיה חסדןם ונבחרם, ויהיה שיקראו את חסדן.

תוכן ענייני פרשת ואתחנן

עין המרשה

- א. מודילה לישראל על חטא עבודה זרה..... ק"ד
ב. בנין המעשים במצרים..... ק"ד
ג. שמירת הקב"ה את ישראל בעת צרה..... ק"ב
ד. חטאי ישראל שימנעו את הקב"ה ושמעו קולו..... ק"ב
ה. קריאת שמע בבין השממות למ"ד קריאת שמע מדרבנן... ק"ג
ו. מספר שמות במצבות קטות שהיון מרמז..... ק"ד

אביטה אחרות

- ז. סוף וכן קריאת שמע..... קכז

אשיחה בחוקי

- ח. המסקנה בתפילה לאמירת שלום למלך - חז"ל מדרבנן גבאי.
ט. שכינת כבודו בשבת - חז"ל אברהם חיים חרש, ז' השבת
אביה בשאבי אומר עליו - חז"ל ישעיה ברנר.

מקור אבות - בורח הלכה

- י. בעין המסקנה בין אמירת קידוש לשתייתו - חז"ל אברהם ופח"ל
זר..... קכז

קונטרס התשובות

- הכל בידי שמים חזק מראש שמים..... קכז

פרשת
וַאֲתַחֲבֵן

עיון הפרשה

אביסה ארחותיך

אשיחה בחוקיך

פקודיך אתבונן

קונטרס התשובות

מאב ונעמדו לבעל מעור, מהו כל האנשים האלו במשינה שהזדהו שם, לבד מעשרים וארבעה אלף שאמר הכתוב (שם סוף ט) 'זיהו המהים במשינה ארבעה ועשרים אלף', שאלו היו רק מושבט שמעון וזאת על שרצו לשלוח יד במינחם, וכמבואר במדבר רבה (מסכת ג, סד), וזהו שאמר הכתוב (שם) 'כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל מעור והשתדל וגו', והא לשון שהשמיד גם את כל הנשים לבד וה'יד אלף' וכן מדייק מקרא (שם סוף י) דכתיב 'חמשה ביום המשינה על דבר מעור', שבא הכתוב לומר שמתו מישראל לבד אותם שמתו בשביל מינחם שרצו לשלוח בו יד, ע"ש עוד מה שהארץ בכל זה.

חידוש לן האהלות, שמה שכתוב בתורה 'זיהו המהים במשינה ארבעה ועשרים אלף' מסביר זה אינו כולל כל מי שמתו במשינה, וזה באמת הרבה יותר מזה, וה'יד אלף אלו הוא רק מושבט שמעון שרצו לשלוח יד במינחם.

ויש לתמוה, מרש"י (מסכת ג, סד), ולכאורה מסביר בדבר שחב"ד אלף היו בכללות כל המהים במשינה מעשה מדין, והנהרש"י והקשה שם על מה שדרש רבי תנחומא שהמקום שמשפחות בוצרין וגו' היו מקושים במסמרים, סביר שמתו במשינה על דבר מעור, והקשה רש"י שלא מתיישים דבר, כי לשי החסרון שחבר מושבט שמעון במצן זה ממצן הראשון שבמדבר סיני, נראה שכל חב"ד אלף נכלו מושבט של שמעון, ע"ש. ולפי מדרשו של האהלות הרי לא קשה מדין, כי הרי חב"ד אלף שמתו היו רק אלו מושבט שמעון שעמדו לשלוח יד במינחם, ולבד מהם מתו עוד הרבה אנשים כל איש אשר נכשל בעות ועבודה זרה, וזהו קושיית רש"י על רבי תנחומא. ומאב מרש"י, וס"ל שלא מתו בכל המשינה רק ב"ד אלף וזה לא, ולכן שסיד הקשה על התנחומא שכתב שגם משפחות בוצרין וגו' נהרגו במסמרים משום שמתו במשינה על דבר מעור, תל"ע דברי האהלות (שם) והנהרש"י לחכות מקרא דין דכתיב 'כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל מעור והשתדל וגו', במינחם חסב"ל (מסכת ג, סד), שחב"ל חסב"ל אחר כך שום ענין זה ודדן, ע"ש, ולכאורה ל"ל"ו גם מדרש"ל שמעון שבמשינה מתו רק ב"ד אלף וזה לא, ודל"ע.

ג. שמיטת הקב"ה את ישראל בעת צרה

כי מי נזי גרול' אצור לו אלקים קרובים אליו בזה אלקינו במל' קראנו אליו (ד, י).

במדרש רבה (דברים ג, יא) איתא: אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, ריבנו של עולם כשתהא ברוך בבער ואין מי שיבקש רחמים עליהם, מיד ענה אותו, אמר לו הקדוש ברוך הוא משה חייך בכל שעה שיקראו אחי אני אענה אותם, וכתב: 'כל' אלקינו במל' קראנו אליו, ע"כ.

תצ"ע, מה הסיב הקב"ה למשה, הרי משה ביקש שכשלא יהיה מי שיבקש עליהם רחמים אף על פי כן יענה אותם הקב"ה, והש"ת והש"ת והש"ת 'בכל שעה שיקראו אחי אני אענה להם, ומשמע ובזכות קראה לא יעננו.

עוד יש לדקדק, מהו הלשון הזה שאמר משה 'מיד' ענה אותך. גם צ"ב, למה אמר הש"ת 'אני אענה אותם, ותיבת 'אני' לכאורה מיותרת.

ד. חשיב ישראל שישמחו את הקב"ה וישמחו קולו

היום הזה ראיתו כי ידבר אלקים את האדם וחי. תנתה למה נמות כי תאבדו האיש הגדול הזה את אדם יסמים אנהו לשמוע את קול ה' אלקינו קוד ומתנו. כי מי כל בשר אצור יעננו קול אלקים חיים מדבר מתוך האיש במנו ויחי (ד, כא-כב).

שיען ביאור, מבני מה חשבו בני ישראל שישמחו, כמו שאמרו 'ועתה למה נמות', מהיכן ששמו דבר זה למור 'אם יסמים אנהו לשמוע ועל ומתנו', הרי בעצמם ראו ואמרו 'היום הזה ראיתו כי ידבר אלקים את האדם וחי'.

וכן צ"ע המסך הדברים: 'כי מי כל בשר אשר שמוע קול וגו' כמנו ויחי', והלא נכתב הם בעצמם לראות שישמחים הם מכל בשר והם משהיכים לחיות.

עוד יש להקדיש, למען בתחילה אמרו 'כי ידבר אלקים את האדם וחי', ואילו במסוק כג אמרו: 'כי מי כל בעד אשר שמע' ועל, מהו שימר הלשון בין 'אדם' ל'בשר'.

עוד ג"כ, מדוע אמרו שני דברים לסיבה היכולה לעולם להם מות: א. 'כי תאכלנו האש הגדולה והנאת', ב. 'אם יסמים אמתו לשמוע את קול ה' אלקיו עוד ומהו, והשומע שימר דברים הם העושים למות'.

והו יליד דחבא הדבישו שתי סמנים את עין הסודות, והאמרו 'למה נמות כי תאכלנו האש' ועל, והוסיפו 'אם יסמים אמתו לשמוע ונ' ומהו, ואילו לחלן במר' שסמים (ה) שסמכותו נה' קיבל בקשתם ויעמיד להם נביא, לא נזכר בבקשתם אלא מעם אחת מזה: 'לא אסף לשמוע את קול ה' אלקי ואת האש הגדולה והנאת לא אראה עוד ולא אפנה'.

גם יש לזקוק, שכאן הקדישו את 'האש הגדולה' ואח"כ 'לשמוע בקול ה'', ואילו במדרש שסמים (ה) נאמר קודם לשמוע את קול ה' ואח"כ האש הגדולה, וג"כ בכל זה, (ראה לקמן שסמך) (שמות מ') שסמים (דבר שסמך) קול' (אל אבדל בני ישראל, וד"ק).

ה. קריאת שמע בבין השמשות לסיד קריאת שמע מדרבנן

ובלשון ובקומץ ה"ו

מקרא דחבא ילטיק שיש מצות עשה מן התורה לקרוא קריאת שמע, וכלשון הרמב"ם (ה"א סוף קריאת שמע ה"א): סמנים בכל יום קראין קריאת שמע בערב ובבוקר, שנאמר 'ובשכבך ובקומץ', בשיעה שדוך בני אדם שזכבין וזה תוא לילה, ובשיעה שדוך בני אדם קומדין וזה תוא יום.

ובבירכות (כ"ג א) מלינ' אמוראי או ק"ש דאגרייתא או דרבנן, וסיבת רב יהודה (יש גרסין רב יהודה אמר שמואל או שמואל לחנן) דקריאת שמע היא מדרבנן, וקרא רידן 'ובשכבך ובקומץ' בדברי תורה הוא וסתיב, ע"י"ש.

וחבא דעת רמב" (שמות מ, א ו"ה זכר) וכן הוא ברא"ש (אין מסתמך מ"י מ"י מן שיכול להתחילה לסמור סודות העומר בין השמשות, ואין צריך

להתקין עד שיחא ודאי לילת, כיון דמסורה בזמן הזה חרבנן היא, והוי סמיקא חרבנן לקולא.

ולשיטת זו, למארה ה"ה ולס"ד קריאת שמע חרבנן, יכול לקרות ק"ש בבין השמשות ולבאת ידי חובה ק"ש, כמו במסירות העומר.

וב"ע, שהא דתמן (ו"ט מהא) 'שאית' קורין את שמע בערבין, משענה שהמנהגים נכונים לאכול בתעניתן. ומבואר שם בע"ז דהיינו מצאת הכוכבים, הרי להדיא שבין השמשות עדיין אינו יכול לקרות את שמע, ואילו לסי מה שכתב ה"ס' והרא"ש ובס"ד חרבנן אמר לקיימו בין השמשות ומבא שיש ראה משהנה מסורה כמאן דאמר קריאת שמע האדריגא, מדרגן שאין קוראין ק"ש אלא מצאת הכוכבים, והיה זה לגבי לחקשות מהו לס"ד ק"ש חרבנן. (ראה יחזקאל (מסכת ס"א ה"א) ססק קרא ססק לא קרא, ובדפוס דפ"ק לס"ד (במסכת ב, א ד"ה ובס"ד), וד"ק).

ג. מסור נשים ממצות עשה שהאמן גרמא

וקיערתם לנאות ע"ל ידך (א, ה)

בקיבושין (ז, א) איתא, דהא הנשים מסורות ממצות עשה שהאמן גרמא לה, ולמנון לה מתחילין, שהוא מצות עשה שהאמן גרמא נשים מסורות בה, אף כל מצות עשה שהאמן גרמא נשים מסורות, ע"ש.

וחז"ק רבותיו והראשונים כתבו, והאמנא דהתורה מסרה נשים ממצות עשה שהאמן גרמא, לסי שהאמנא משהעבדת לבעלה לעשות מצוין (ראה אבודרהם (בדעת המצות והמסורות, ע"ל סוף) כלל ו"ט ע' בשם בע"ז חולקין) ודחוי המאד' לערבין (כז, א) מן אבות למעב"ן על מסכת אבות (צ"ב ס"א ד"ה וד' וד' בעצת קולן).

ויש לעיין, דאי סתמם זה מסור את הנשים ממצות עשה שהאמן גרמא, למה מסור גם בתולות אלמנות וגרושות, וליתא להאי טעמא שמשועבדות לבעליהן.

הזדהו ל' הערשנים, אשר לחשב את י"ב שעות חיים במקום נכון, בעלות השחר של צד דקות קודם תוך החמה, ועד צאת המזכרים של צד דקות לאחר שקיעת החמה, וקד שחר ישראל קודם מלאכה במצאי שבת קודם שקמו צד דקות במקום החמה. י. [מכאן יש לזכר] בקרב מין שעות חיים בעלות השחר ועד צאת המזכרים, שהרי ידעת שעות חיים בזמן חיל החמה לשי דאית מקום השמש בקרב [או לשי הל' החמה, שהוא לשי מקום בקרב]. ומכאן נבדל [מכאן נבדל] שיהיה המעקב מקום בשעות [המעקב המורה על שעות שחר, מחדש בחדר שבין הראשונים והאחרונים, בימי המצוייל והערשנים].

ובקום החמה בקרב אנו חלי בשקדו המין שבעלות השחר ועד תוך החמה, שהרי חלוק החמה בקרב הוא בזמן החמה ועד שקיעת החמה, ולחלוק הוא חלוקה אחת מ"ב של חקק חקק, באחד מ"ב של חקק שבעות החמה ועד שקיעת החמה, ולאחר מזה, מין המין שבעלות השחר ועד תוך החמה בשבת בכל יום, ואנו חלי בשקדו המין שבעות החמה ועד שקיעת החמה.

המבא שאם מין שעות חיים הוא לשי עלות השחר שבאחד יום, הרי אם רצה אדם לדעת מה השקד, היה מין לדעת מבא וכן קום עלות השחר לזמן החמה באחד יום, ומבא הוא חקק שבעות החמה ועד שקיעת החמה [אך שלא היה מין שעת של שעות שחר, היה משקד את מבא חקק לשי שיקד חלוקה שבאחד חקק]. ולשי מקום השמש בקרב, היה מחשב בקד מבא דקות שחר, ותחיל שעה ובית החמה, וכן אם בקד לדעת במקום נכון מהי הוא מין וכן קראת שבת, שהוא קד שלש שעות, היה קלי לדעת בעלות השחר קום לזמן החמה צד דקות, ומכאן חקק בזמן חקק החמה לשקיעת החמה הוא י"ב שעות שחר, וכשהוא שחלכה החמה ששית מחקק, ידע שבעד מין דקות היה מין וכן קראת שבת [היה שבעד וכן של חלוקה שני שלשי מין היה מין וכן קראת שבת]. וקדו למבחן שכן היה בשקדים את שעות חיים בימי חיל וביום הראשונים.

א. ואולי נאמר, שלשית המבחן והיעקב שבען שעות חיים הוא בעלות השחר ועד צאת המזכרים, מחשבים לעולם את תוך החמה מדי שחור בשעה אחת וחמשה לאחר החילול י"ב השעות המבית של חיים [מין שכן הוא במקום נכון והשחר שחורם חלייל שדים]. וכן שקיעת החמה הוא לעולם שעה וחמשה לשי מין י"ב השעות המבית של חיים.

ושב אנוס לחשב לשי מקום החמה בקרב את מין השקד המבית, שכל שחלכה החמה אחד מ"ב בקרב, נסבד ר' חמשה שעה אחת, ולשי מין וכן קראת שבת לשי המבחן והיעקב, הוא שחלכה החמה שתי מקום המבחן את השקדו של אחד

הם שוקות יותר בתקופת זמן ודומי. בתקופת המהומה המוסלמית והנצרות לא
בטח הדם.

ולפי זה, לא חילק המציא בין המעטות של זמן קריאת שבת לשבתות של המלכות. המלכות
המלכות שוקות יותר, בתקופת זמן ודומי. אלא שהחילוק ביניהם בתחילת זמן
שבתות וסבת. המעטות המלכות, שלעין קריאת שבת מתחילים לשבת ב שוקות יותר
מקלות המלכות, ולעין סבת קסם מתחילים לשבת. המעטות שוקות וסבתות מתוך המלכות.
המעטות שוקות יותר לשבת המעטות המלכות, כיצד המעטות את המעטות של זמן
קריאת שבת בתקופת המלכות, וסבת דרך לחסוך על שוקות ב שוקות יותר שבתות
זמן ודומי. אם המעטות לא מתאריך דומות בתקופת המלכות מתוך המלכות ועד שוקות
המלכות, או מקלות, המלכות ועד שבת המעטות, או מקלות המלכות ועד שוקות המלכות.

אשיתה בחוקיך - מרבנן ותלמידהו

ת. המסקה בתפילה לאמירת שלום למלך

ואתחנן אל' ה' (א.ב.)

במחשבתם זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
ממלך ומלכות ונמלכות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
לממלכות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
לא המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות

אמא בנ' (בוסת לז, בן) אמר
המלך שאל במלכות לא שבת
אמר רב זקן לא שבת אלא למלך
ישראל אבל למלך אמר המלך
ממלך. (אין במלך המעטות זמן המעטות זמן המעטות
המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
למעטות המלכות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
המעטות.)

המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות

המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות
זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות

המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות

המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות זמן המעטות

arykito@gmail.com

ט. שבתות בהמחשבה בשבת

ויום העשיתי שבת לה' אלהיך לא תקיעה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ובו' וכל בהמותך (ה'ד)

יש להקדים, בהמשך דברי (שבת כ, י' בתיב) 'לא תקיעה כל מלאכה אתה וכל בהמותך' וזו, ואנשי חכא חסדי

החז"ל אבותיהם חיים חיים שלישי

ביום 'השבת' אבותיהם, ביום

י. השבת אבידה בשבת אוסר עליו

בבב' את אביו וז' לזמן יאריבין ימך (ה'ה)

מבטא מבור' חסדי'ם, וזוהי מדרן
דאין קשה דחת ל"ת קשה.

דל"ת צ"ע, וזוהי מדרן (שבת ה, ב)
אמרין לא לאו דמחשבה, דחז"ל
אמרו ל"ת גידא לא דוד חסדי'
דכבוד אב ואם, מדאמרין כולכם
חייבים בכבוד.

כתב חסדי'ם (ש"א חול' גילגל
אבידה חסדי'ם, דאז את האבידה ואל'
אביו אל תחזיקה, דודי אל יקבל
ממנו, שאם יקבל מאביו ונמצא בזה
שקדים מ"ע של מבו את אביו, כחל
קשה של חסדי'ם, וקבר על ל"ת
דלא חסדי'ם לחתאקלם.

חז"ל יקראו ביום שלישי

השבת, כולל שבת 'ש'י

gmil.com@101010

ס"ד יש שיטה שדוקא אם תסביר שנים יבואו יד חבתאן דין כזה בשאר כוס של
 ברכה שנים יכל אחד לשתות במבאר כ"י יק ס"ד וכל תפוס ס"ד וקד שמבאר כ"י
 רמא ס"ד שנים השני חכם יאמרו ק"ל את הקדוש ב"ד לזכא כוס אחד ולבד ק"ל
 במח"ל אם לא היה הקדוש לשתות קד ין ולשתות כוסו ודין זה לא קדו כוסו של ברכה
 ואם שיבת השמות וזה מבאר למה של ברכה שבידו ק"ל ולא שותה כוסו ודין כן
 נשקף ולא יכל למקן רבי דה י"ל תבא כוס אחד וי"ל שדין השמות בקדוש הוא מסתמך
 אחד שילקח במסורתו ק. מבאר את זה השבת לקדוש שביד לשתות על דין וזאת
 שכלל בזה מורה דן אברהם ובר הקדוש על הכוס וכן שיהיה דין למבד שבי"ק ודברים
 מסודרים ביה"ד ר"ה כהן שכתב שברכה מח"ל באה בקדוש ליד המבד בדין שיהיה
 מ"ל לשתות כ"י ברכה ודין שישוד דין זה הוא השמות דן מסלול מבד ובקרבן כתב
 לחנך שישוד דין אברהם במח"ל על כוס של ברכה ומסלול שנים כהן בדין לשתות
 ובר שביד על זה ודברים שם בארטיקל י"ח ס"י ב"ל שישוד דין המבד של ברכה
 הישיר אברהם במח"ל שבה מדיניות תבא מנאח שאן אברהם שיהיה ב"ל על דין
 ובמח"ל הוא השמות אבל כוסו של קדוש ששדין אבר יש לו לשתות א"ל ב"ל ודין זה
 שיהיה אתחיל שיהיה וזהו הברכה במח"ל הוא דן ברכה השני. ול"ל שישוד
 דין השמות כוסו של קדוש הוא מכות הקדוש מתבאר מה שיש שיטה שכתב ל"ל
 שדין תסביר קצת לשתות ואל"ל י"ל אחד ודברים כהן שיהיה הוא תסביר שיהיה
 הקדוש וכן מתבאר דין שאם השני כוס הקדוש ב"ד לזכא כוס אחד ולשתות. וזאת
 שלמתבאר שיהיה כוסו הקדוש זה חלק מן הקדוש הקדוש, בזה יבא ל"ל שאן
 למסביר דין הקדוש לשתות הוא ואילו השמות שכתב בארטיקל הקדוש ב"ל
 השמות ברכה לשתות א"ל. (תענית) ב"ל שיהיה שיהיה דן את ד' ב"ל שיהיה
 השמות וזהו שיהיה כוסו השבת שיהיה שיהיה ין וכל כ"י חבית יבא שיהיה

וזהו קד לחנך שיהיה קדוש של זה בשבת וחלק אם עיקר הברכה ארש"א עיקר
 השמות י"ל שאן שכל ל"ל שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 השמות דין במבד ל"ל השמות אבל בקדוש של זה עיקר השמות למבד שיהיה (תע)
 ב"ל שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה

ולכן אין לזכר בקרבן אחד שמבאר את חסד השמות לשתות השמות.

זהו דין השמות בקדוש הוא מ"ל למבד ולמבאר בדין למבד שיהיה לזכר קד שיהיה
 שיהיה תסביר שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 של קדוש או כוסו של ברכה מסביר למבד למבד דין זה ד"ל שיהיה שיהיה שיהיה
 למבד שיהיה את זה השבת שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 מ"ל דין כוסו של קדוש אבל י"ל שיהיה ק"ל שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
 וזהו השמות שמבאר כ"י דין י"ל שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה

המבואות בג"ז סי' קב אם נחת חבדלה נחת מסלל למעט אם נא ומסלל סי' רנח
 ס'קס נקט שלא נא למסדה נמצאם ליעד וחללה נעשים חובות ולג"ז אף בחבדלה
 רנח נקט קדוש שהנחת חלק בחבדלה, אולם באמת מבואר בסי' קב ג"ז שכל דבר
 שמצד דבר בדין לשמות מסב כמלא למעט ובג"ז י"ד סי' רנח ס'ק' י' כתב ופירש בו
 שהחבר בגמ' בסי' נחת נא למעט דק חזק בוט שלא תחבר בגמ' לא נחת לשמות
 כמלא למעט ולכן בחזקת ידל ליעד לחזק לשמות של ברית מילה (בהנחת אדם סי'
 קסס סל"ז כתב שהמקן נחתו כמלא למעט אף בבית של מילה) ולג"ז בוט של חבדלה
 אף שהמא נחת בדין בוט של ברית בדין שהחבר בגמ' בסי' נחת למעט נחת י"ל שלא
 מקוב בחזקת, וחל"ל שהמבאר בסי' קסס סל"ז שאף לבט בוט של ברית אף להחזיק
 עד שישנה נחתו כמלא למעט ונחת וחל"ל, נעשה לו בוט ליעד לא ידע וחבר
 והמבאר אף לום לחזק מהחזקת חבדל וחבר ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת
 אחד שנתחבס וכל בשמח' ס'ק' בא שיעד או חבל נבלל בנא שהמבאר אף מסדורן על
 בוט של ברית ובס'ק' בו בנא חזק שהמבאר של חזקתו ונא נחתו שהמבאר נחת
 ונא חס המבאר נחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת ונחת
 של ברית, ובש"ס אף ליעד חז"ל בגמ' שהמבאר בא כתב שאף שאר המבאים לא ידעו
 כל עוד שלא בדין חזקת ונחת את המבאים, והמבאר בגמ' שהמבאר לשמות כמלא למעט
 בחבדלה אף לשמות ליעד בחזקת סב לחבדלה קדוש שישנה חבדל כמלא למעט,
המבאר בחבדלה ויש לחזקת לשמות קדוש או חבדלה שלא לחבדל ליעד בחבדלה
 שכתב בוט קדוש שישנה חזקתו או חבדלה חזקתו שיעד כמלא למעט.

קונטרס התשובות

תשובות על שאלה שפורסמה בשנים קודמות

הכל בידי שמים ודק מיראת שמים^{*}

**"מי יתן ויהיה לבבם זה להם ליראה אתי ולישמר את כל
 מצותי כל הימים" (ד, כז)**

תנו רבנן, מי יתן ויהיה לבבם זה להם, אשר יתן משה לישראל כמדי

^{*} עקב חוסר מקום, לא תמצאו תשובות לכל המספרים לשאלה זו.

עניי

גלות ונחמה

עין הפרשה

אביסה ארחותיך

אשיחה בחוקיך

פקודיך אתבונן

קונטרס התשובות

הוכן עניני גלות ונחמה

עין המרשה

- א. קביעת התעוררות בתנועה באב ולא בעשירי..... קלא
ב. הדישה הדיכל ומבינות הדיכל..... קלא
ג. דין שתיית תוסק יין הדיכל בתנועה דינים..... קלב
ד. דיוב יולות בתעוררות תעוררת בתנועה באב..... קלב
ה. גרים וקברים בלימוד תורה בתנועה באב..... קלד
ו. כל המדינה לישראל תעוררת ראש..... קלח
ז. בן בית המדינה ביום טוב..... קלח

אביטה אחרות

ח. תאבבה בתורה המדינה..... קלח

אשיחה בחוקך

- ט. עתידך גומלת ליהמן לימים טובים לעתיד לבא - תנאן רבי
בון רב דיסקין, י. כי רצו עבדיך את אביה ואת עמיה יחשבו -
תנאן רבי דוד סלק, יא. ראה ה' אביסה - תר"ח אליעזר דייס
טניידר, יב. חסדן הקבוצות בוסן תולות - תר"ח סן רובין, יג.
ענשו על מדינת הדינה בס"ח באב - תר"ח סנחם שוורץ.

פיקודך אתבונן - בוררי הלכה

- תחנות סרן ורבין תסקיל ביסר בין המדינה וכן אדם לחבירו -
ת"ד גדולה תניימבר..... קבא

קונטרס התשובות

- סבל המדינה על חמאי תאבבה..... קסח

עניני גלות ונחמה

א. קביעת התענית בתשעה באב ולא בקשרי

בתענית (כז, א) איתגא אמר רבי יוחנן, אלטלי דיימי באותו החדר [תקשרו את ימי גזם התענית באב], לא קבעתו אלא בקשרי [אבן] מסני שרחבו של היכל בו נשרף, ורבנן, אתחלתא דמדינתא עדימא.

וליצ, הא רבי יוחנן איזו דס"ל (כז, א) 'אבו משום חנינל, וסורס הגמול' (שם) דהיינו דאליק ביה טעיקרא נחשב כאיל בתחילת המעולה ביה נעשה הכל (ולק) כהני לזולק די שבת בערב שבת אף שחלק חלק שבתא סבחה, ואלי גמ באן בשורסת בית אלקטו דא נחשב כשורף הכל בתשיעי, מאחר שאו הציטו את האד, ולמה קאמר רבי יוחנן שהיה קבעו בעשרי.

עוד יליע, דרבי יוחנן איזו דקאמר (מסכת ד, ב) איזו בן עולם הבא, זה המוסר האולה לתכלה של ערבות וכו', לטי דמאולה מאורחא נטי דיי, אלא מאולה טעליתא לא הויא אלא קד צמרא, ע"כ. ודי שוב חזון דאיל ביה אתחלתא דמאולה, אף טעיקר המאולה לא היה אלא ביום, משום שהיא הערסת למאולה זמ. ואיל הכא מליג ארובן דס"ל אתחלתא דמדינתא עדימא, וסובר דלא אוליק ביה התחלה רק ביה סוס, אע"כ דאזו הטקט שנשרף היכל בתשעה באב נרם להיות ההיכל חלק וחלק קד תוסו בעשרי באב [קד בערן] זה דאזו מליג בעליק שבתא [ליק די שני בלח תחסת אית ב] בעליק שבתא [ליק קד שני בלח תחסת אית ב] ובעליק שבתא [ליק די שני בלח תחסת אית ב].

ב. חרישת ההיכל וסביבות ההיכל

כתב הרמב"ם (ל"ח מהל המנהג חלק) ותשעה באב, וחמשה דברים אידעו בו וכו', וכו' ביום המזק למדינתא חרש סורסוחוסו חרשע מסלכי אדום את ההיכל ואת סביביו לקיים 'בין שנה תחרש', עכ"ד.

ת"כ, שהם שכתב הרמב"ם זאת סביר, ומה נכלל ב'סכמות' החיובי
 [באבות לזמן חסד (א"ח חקמק): גמירות הקיר שחזרם סומכוסמוס חזקת את
 החיוב, ע"כ, וכתב חז"ל (ספ) שכתב חז"ל שגמירות הקיר הוא החיוב לבית, ודלא
 סומכוסמוס שחזרם גם סבב החיוב, ודבר הרמב"ם ג"כ נז"ל מה סכמות החיוב, קוד
 בדבר הרמב"ם, וזה שח"כ בליק שחזר (גליון סו יעדי גלות ופחיתות את ב)].

ג. דין שהיית חזקת יין הבדלה בתשעת הימים

סבב הרמ"א (א"ח חקמק, יג) ומהנין להחזיר שלא לשנות יין בבית
 המזון ולא בהבדלה, אלא מהנין לחזקת, ע"כ, וכתב הרמב"ם (א"ח חקמק) אלא
 מהנין לחזקת שהגיע לחזקת, וישנה חזקת סוס.

יש לזון, בהאי חזקת שהגיע לחזקת, לענין איזה חזקת איירי, והאם
 לענין חזקת ברכת 'המזון' ככל ברכות המזון, או בענין שהגיע לחזקת
 סמכות הבדלה, ולכאורה, ביל החזקת לכל ברכת המזון, קודם הוא לגיל
 החזקת הבדלה (שכל סמכות ברכות לסמכות לענין חזקת קס, כדאמא בדי' סבב
 בספ"ג (א"ח חקמק) בסמכות הרמב"ם (ספ) בסמכות חזקת קס לסמכות סמכות ברכות וקודם
 הבדלה, תלי' ככל דבר לא ישר, אבל לענין לא תשנה ואיסורים הוא ככל חזקת סמכות
 אבסורס לא ישנה זה אסור לאכול או לעשות, א"כ וכן חזקת שלא לאכול כלא ברכת,
 שזה אסור, ודאי קודם לזון החזקת לסמכות הבדלה וקודם].

תסק"ס גם כמות שאין סמכות חזקת שהגיע לגיל חזקת, אלא בת, והאם
 מהנין לבית לשנות (א"ח חקמק) ולא יין זה סמכות חזר חב"א (א"ח חקמק) וס"ד
 חב"א בספ"ג ספ"כ ח"כ לזון שאין אשה שוחה כמות הבדלה, שחזר בדי' בסמכות סמכות
 (ספ"ג חקמק) וסמכות אשה יכולה לשנות, דאי חליא בחזקת לבדלה, הרי שיתן
 לחזקת זו לשנות סן חזקת, אולם אי חלי' בחזקת לסמכות הבדלה, הרי
 לחזקת סמכות אשה אינה חייבת בהבדלה (זהו ש"ע (א"ח חקמק, חג), והוא
 ליכא בבית דין חזקת להבדלה, ולכן איש יכול לזון זה לשנות.

סוד יש לזון, כמות שהסביר בדי' 'בספ"ג' ונתן לענין בגיל חזקת
 לשנות, וחקקן שר"ל לבדן קודם חזקת, בדי' סבב כמקטע 'בספ"ג'

השתה, ויש לזכור, אי יצא המבדיל ידיו, וזכרן שהקטן ברוך מחדש, הרי המסיק בין בזכות הענין של המבדיל לשתייתו, ושוב לא יצא הקטן ידיו בבזכות 'הענין' מהמבדיל, ולמצי דמסק המעב' (ב"י) וימצי (סג) מהאליה הבה, והוא דמתי שתיית אחד מהמסובין למסור את כולם בקידוש, והו רק ביצא השותה בבזכות המקדש, אך אם ברוך השותה מחדש לא מתי שתיית השותה למסור, והרי מוסבין חבוס. אי"כ המא גמי ניצא, וזכרן שהקטן ברוך מחדש, נמצא שלא יצא בבזכות המבדיל והרי מוסבין חבוס. או הניצא, דעב"ס ידי הבדלה יצא, ולי"ע.

ד. חיוב יולדות בתענית בשבת

האליה רבה (ב"י הקדו סק"ח) הביא דברי רבינו הלל (יר"ד סי' רסח), שאף שיוולדת פתור לאכול בשבת ששום שבושקם חול' לא עוד רבנן, מ"מ צריכין לצום תענית שיעות. (והנהיגו חב"ב) (שם ס"ק יד) ולי"כ ודי אדם בל קולין. ובמשאש היה טראט, הסקם שצריכה להתענות שיעות, מדין 'להשתתף עם הצבור', כדאיתא במוסקם בשם רובתי (והנה מדינת שבתון (סי' הקדו)).

אמנם רבינו הלל (סג) כתב טעם אחר, וז"ל: דיוולדת אף שהיא אינה מחויבת להתענות, עב"ס צריכה להתענות לשיעור, כמו קטנים שהם מסורים מלהתענות ביח"ל, אעפ"כ מחבין אותה, אף כאן עב"י תשיעה באב מחבין את התענות לשיעור ואין אובלין עד אחר יציאת בית הבוסת, ולי"כ ביוולדת אף שהיא מחויבת להתענות כל היום אעפ"כ צריכה חנינן, ע"כ. והנה, דאף דיוולדת מסורה מתענית והשלמת, מ"מ צריכה לצום תענית שיעור, ולא טע מחדש קטנים לשיעור, ולענין זה אינה חולת.

והבירוי המודים, הריק מצינו דין 'חנינן' לעולות, ואנו בכל מצוה שאין הבדול יסול לקיימה בכל תבואה ניצא חס"ס יקיים מדין חנינן (ואל דין סול), לענין חילוב ביום חמאסון וסנק' 'לסב', ולענין חנינן קטנים בליל' לא דמתי בליל סול

(ראו: סג"ל ברוך ס"ק בחושפ"ל אה"ל), ובהגדה חכמה ח"ת לוח ח"ב דידע, וסא דע"ל קים בעצת ד'דען' בל"ב שאל, וסא דב' סל"א.

חזקת כבוד גורע מנ"ל אוד לעצן (הא"י ל"א, לעצן קען שגדיל בידי הסמיות, במה שתאריכו האחרונים לשיטת תב"ל, דאכא חסרון חתמות במהלך, שהי בקטנות ליכא קדם מצות סמיות, וסב בזה דאף אי נמצא שמדן גדול ליכא לחובי, מ"ס מדן חזק אכתי מחזי להמשיך בסמיות, שכל גדול ה"י הוא אף מחזי במדען. וסא דהגדיל לאו בר קדם, בעיקר חזק, אכתי מחזי הוא מדן חזק (והכתיב בברכי סג"ל דע"ק"א (ס"י קוד בל"ק ש"ע) להמשיך בקען סאכל וסך ברוח"ל בקטנות הגדיל ה"ק וסן קיבל שמדן שבת, אי מחזי קיבל לבדך מחזי סמיות שחא שבת, או דעצתן שחאכלת קטנות חזקת בסן שחא בר חזקא, ולכאורה סא וס"ל סג"ל דע"ק"א דבדך 'בקטנות' חלל אף אם לא בדך בקטנות, חסדן קים האם חסדיהן מחזיכ' בברח"ל או דעצתן אכילת דב' חזקא-ליכא, חסדיהן סח' יסוד חזק, סאם לא בדך בקטנות ליכא חסדן דע"ק"א, וס"ל מדן חזק מחזי לבדך, ע"ל"ע).

חזקת אף-למא דחזקת, אף זה אלא באופן שחל חלולת חזב בקטנות, ואף שגדיל, חזב זה לא סקע, אולם לא שסעיקן מזה שכל גדול וסא בר קדם של עיקר מצות, דמחזיק חזב מצד דין חזק, ובחזקתן בדברי הבית חלל, דוק יולדת, גדי דמסורה מתעצת השלמה, מ"ס מחזיקת מדן חזק מתעצת שעות, וד"ע.

ה. נשים וקטנים בלימוד תורה בתשעה באב

בשול"ע (א"ח הקד, א) איתא דאסור ללמוד תורה בתשעה באב, והתקנות של בית דין כאלים בו.

וביאר חס"ד (ס"ק), שאיסור של התקנות בלימוד אין הסקם משום שהם שסודים, שסודאי אין להם שסודה, אלא משום שכללם שסודה בדברי תורה שללם עשהם, וסבאר מדברי, שהאיסור ללמוד תורה לקטנים בתשעה באב אינו אלא משום חזב האכילת של המלמד, אולם

המגיל'א (יש ס'ק"ג) וחלק נוסף, שאסילו דברים הרעים אסור ללמוד עם התניוק, דעיקר שמחת התניוק במה שיוצק לקרות אף על פי שאינו מבין, ותניוק שמבין מה שהוא אסור פותר ללמוד עם דברים הרעים, ע"י"ש. ומבאר מדברי שהוא משום שיש לקצנים בעצמם שמחה בלימודם, ותניוק שמבין ללמוד יש לו שמחה בלימוד התורה כמו הנדול.

וחנה והשאנת אריה (י"א ס"ג) כתב גבי תלמוד תורה ביר"ם, שעל ידי לימוד התורה בזמן טוב מקיים בזה מצות 'שמחת זמן טוב', ע"י"ש בכל דבר, ודוסיף-שם בזה"ל: ומכל מקום הני מילי לאנשים שחייבין בתלמוד תורה, הוא דשמחה לאיש במה שמוסק בתורה וסקים מצות המקום במצוה החביבה וסקילה למי חסוקם כנגד כל המצות, אבל נשים שאינן חייבות בתלמוד תורה, אין להן חלק בשום שמחה כלל, ע"כ. ומבאר בשאנת אריה, שהתורה ששומחות את הלכ' אינה אלא לאנשים שחייבים בתלמוד תורה ולא לנשים שאינן חייבות בתלמוד תורה, ואע"כ שגם הן מקיימות מצוה כגוד אינו מצוה וקטנה, ולימודם הוא במלל תלמוד (תורה) [למאנה ודחש וקרא לן מדברי השאנת אריה, שאינה אכלה או בתוספת כאב מותרות בתלמוד תורה, שהרי יסוד תורן שאכל אסור בתלמוד תורה הוא משום שאסור 'מקד' ה' ידים משכח לב' (תהלים י"ב, ט), וא"כ נשים שגלמודן אין בו שמחה מותרות ללמוד תורה, וד"ע].

ויל"ץ בדברי השאנת אריה, מדברי המגיל'א הנ"ל שאסור לקצנים ללמוד תורה משום שמחה שלהם, הרי שגם לקצנים אסור ללמוד אף שאינם מצוים במצות תלמוד תורה.

1. כל המיועד לישראל נקשה ראש

הרי צריה לראש (אבות א, ה)

בנישין (י"ב, ב) איתא: כל המיועד לישראל נקשה ראש, וזה דחתיב הכא 'הרי צריה לראש'.

וצ"כ, שהוא דחתיב (לח) ת, וכן: 'עבדים משילו בנ', ורי שעבדים הם שמשילו בישראל, ולא 'ראש'.

ג. בנין בית המקדש בזמן טוב

בשמונת (ט, כ) אותם, שאין בנין מקדש דוחה יום טוב, ומדוע?
בדאמורין ביבמות (ד, א) יא' ואם בנין בית המקדש דוחה שבת, תל' לא
שבתותי תשמחו ומקדשי תבאו אני ה' (ויקרא יג, כ) כלכם וידיכם כבודי
ואל, וימים טובים נמי שבתות אירקת, ע"כ.

ויל"ע לדעת רמ"א (סבט דא, א"ר"ה ודחוק) דלמטה בזמן טוב אינו אסור
אלא מדרבנן, משום קוביא דחול, ואילו כן התורה מתוך שהיא בנין
למזבח אבן נמש במשכן (ויקרא) אסור משום מלאכה ודחוק נמי שלא למזבח,
ע"כ. א"כ לא מותר לבנות המקדש בז"ע, דלא אף שבות במקדש
(ידידן כג, א) ואסור אין בנין מקדש דוחה שבת.

אביטה ארחותיך - סוגיה בפרשה

ה. האבמה בתורש החמישי

א. ויהי בשנת ארבע לירוש המלך, ויהי חמ"ו אל חמ"ה, בארבעה לחדש תמוז
בבבל' (מדיה ג, א)

אין נמצא זו הית שיה' שנים לאחר שחזרו ישראל לקומן בבנין הבית השני, ושלוח
שאלו אל הכהנים שבבית המקדש ואל הבכאים, האבמה בתורש החמישי, תמיד
באשר קשרו זה בזה שנים (שם מסק ג). ששאלו אם לאחר שבני חזרו לקומן
בבנין הבית השני, קדין עליהם לבנות בתורש אם ולחזרי מאבילת השנה השמות,
על חורבן הבית הראשון, כפי שנתן מוסר חורבן בית ראשון.

הדברים הקביר על שאלה זו לזכירה הבאה, וההשמה מתחלפת לזכירה חלקים,
שבתחילה כל חלק באשר רדי חמ"ו אל חמ"ה.

ב. וחלק הראשון (מסק ה-ג) אמרי אל כל עם העין ואל הכהנים לאמר, כי באתם
האשר בחיבוי ובשכיר, זה שבקים שבת, חגים שבתות אף.

וזי תאכלו וזי תשתו, חלוא אתם האוכלים אתם השותים.

חלוא את הדברים אשר קרא זה ביד הכהנים הראשונים, בזה, וישראלים ישבת
השלה הקריה בביבמות ודחוק השכלה ישר.

עיון ההלכה

מישנה ברורה
חלק רביעי

שאלות והערות
בהספק לימוד שבועי

תוכן עניני עיון ההלכה - מסלול ח"ד

כללי התוספות במסלול ח"ד ובמסלול ח"ג _____ קטא
שבוע מריסת פירות _____ קנד
שבוע מריסת פירות - מסעי' _____ קטו
שבוע מריסת דברים _____ קנז
שבוע מריסת איתחן _____ קס
שבוע מריסת עקב (גליץ ריא) _____ קסב
עיון ההלכה חלק ג _____ קסד

הנהגת המלמד למדד עיון ההלכה

משימת עיון עם שאלה בידה לעיון הבא

במקרה לעיון רבות ובמשימות עם רבותה שלמה

הנה לעדן כי מקרה עיון לשיר (באופן חד מקרה או באופן קבוע) את
לימוד המסך עיון המלמד בשבת קודש - לעיון הבא, כדי שיהיה עד
כה לבדי הלימוד המענה במעמיק, ודיוק שיהיה לתחיל את הלימוד
השבוך מיום השבת, ולשים לב לזמן הלימוד והמענה של השבוך שלאחריו.

ידוע כי לא ניתן לשיר את ענין הלימוד ביום השבת גם לעיון המקרה עם
לעיון הבא, ודיוק בזה ומהחלים בשבת את סוד הלימוד של שבוע
הבא, לא ניתן להחלים ביום זה את סוד הלימוד של שבוע קודם, וכן לא
ניתן להשיב במעמיק על שאלה השבוך המקרה.

כללי ההשתתפות במסלול ח"ד ובמסלול ח"ג

התספק השבועי:

התספק השבועי קובע על בדרך חצי במסלול ח"ד ואחד חצי במסלול ח"ג, וכולל בו שילוח ערוך, משקל ברוטו, ביגוד חלסה ושקע חצון (לא כולל סוד ב"ד ושאר ח"ג). התספק הוא לכל שבוע במסד, אין לתקבילו לשבוע אחר. זאת למעלה חודשים תוקד בג"ח חודש על חודש חלסה, בתספק חודש במסלול ח"ג, אין חובה ללמוד ביגוד חלסה ושקע חצון, אין חובה לחשוב על חלקי השאלות המועדפות במסגרים מורכבות, בדרך כלל, בשבועות החודש. (במלון זה במסגרים לוח התספק השבועי עד לחודש חודש חסד"ד, יש לתמוך על סך שש מאות ארבע מאות בזמן קבלת החלטה).

מחיר השלוחה במסלול חלק ד', בערכים אחרים על פי סעיף 10 בהחלטות הנאון וחי סגור חודש שילוח, מחירם חכמת חלב וסוף ביקורת חודש ידועים.

לוח התספק מספק במקומות נדרים מלבד לקהילות חתת קטנות 'עין המראה'. לא ניתן להשתתף בשני המסלולים במקביל, במידה לא ניתן לעבור ממסלול למסלול באותו חג'ין.

במידה ניתן להאגן לשקד חודש על התספק השבועי, בקב 000000-000, חשיבות השקדים ממוסמכת. לוח לאחד לוח התספק.

אין חלסה:

אין חלסה הוא למח' שעה בשבוע בחודש התספק השבועי, שום ראשון ועד למח' (המקדן יכול להכליל את השבת או את מח' בשבוע בשבוע שלחודש, אך אין לחשוב את השבת או מח' עם שבוע שקד עם שבוע שלחודש. באם החליל בשבת או במח' חלסה של השבוע הוא לא ניתן לחשוב את חלסה או השקד של השבוע שקד). אין להכליל בזמן זה לימוד חסד נוסף-מלבד התספק השבועי (אין זמן השבת לשקד חסידים את כולל בשקע חלסה). במידה אין לחשוב זמן לימוד שבוע לשבוע, אלא במקרים חריגים כשם ובה דקדק בלבד, זמן בחיבה התשובות את כולל בשקע חלסה. (יש ללמוד את כל התספק השבועי עם אם מותר יתר מועד).

אין עזיבת התשובות:

יש לחשוב על השאלות כדי שיוקע על חודש השבועי. במקרה חריג נוסף שקד ניתן לאחר את מקום התשובות בזמן מועד.

בשבוע חול המקד ניתן לחשוב תשובות עד ימים אחרים עם טוב אחרון. חלסה חייב להיות במקד.

כללי התשובות:

שאלות 'עין החלסה' נכתבו על ידי צוות ח"ח מסלולים, במסגרת לסכם את חודש השבועי חלסה. בתחלטה רבותם שילוח, חסדן רגון להביא לידועה ברורה ללא חכמה על המשיבים שילוח, ניתן לעין בספר המעל' בזמן עזיבת התשובות. על התשובות להיות מלאות על כל חלקי השאלות (השאלות הם על

1000

10

קודם כל ישננה התקדמות במחשבות ובהיות הפסח בידן, והחזרתם המוקדמת, בחלקם, חזרים שומרי שבת וחלקם חזים גברים וחלוצי שבת בעומסיא שא"ל לקרב אותם, וזאת אמרד לחלק את השבועה המוקדמת, לעולם - לחלק את המזל של המעשר שבת במאמר של המעשרים במדות המדות המדינות ולקרב חלוציהן את החלק של המעשר שבת במלך, או המעלה אין מקדוהן לחבאן, שומרים בחלק של המעשרים אחרים גם כל חלק המעשרי שבת.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

[illegible]

© 2005 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 258: 105–112

[illegible][illegible]

1999 2000 2001 2002 2003

© 2000 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 247: 105–112

למסלול

המסך הנידון משכנע הקב"ה

קורות וידן שאדם קין לחדד מקובץ לחבאן

ב. בזה דאן מקובץ לחבאן לארס, מלשן הראשונים, דעת רש"י (וג, ב ד"ה מבין) שהוא רק כשהוא מקרא של יחד, והיטב"א שם הביא את דעת רש"י והשיב עליו וסל שגם בעד שהיה מקרא של ובים אין מקובץ לחבאן. דעת הגמ"י (ס"ח ה"ד אות ו') שכשהיה מקרא של ובים מקובץ לחבאן, כד"ה, כד"ה, (ס"ד שגב ס"ד ובתנ"א שם סק"ד ד"ה לזכ"ר) שס"ד וזה דאן מקובץ לחבאן הוא רק בעד שהיה קין לחדד, כדעת הגמ"י, ובתנ"א שם כגב שיהא במ"א (שם סק"ד, וזה במ"ב שם סק"א), וכן במ"א במ"א (שם ס"ד) לק"ד תא דאן חלק וחדד לארס שהיה רק בעד של יחד, ובי"ה דעת התנ"א (ס"ד לא סק"א וסק"א), דעת הג"ר שס"ד (שם ס"ד) שגם בעד שהיה מקרא של ובים אין מקובץ לחבאן לארס, הוא יחד כגב כל המסכים.

קד של יחד, הי"ה שבגמ"א יחד לקב"ה והשכחה לזכ"ר או שבגמ"א להשיב בת דיוקן המשי"ד לקב"ה וזכ"ר והלכות והמדות כד"ה שהלכות קדש, דעת המבין והיטב"א ודק"ר קד של יחד אמ"ל כשהיה יחד שקב"א, בגמ"א על דעת למכור לזכ"ר ב"ו שלא כשהיה ק"ם העלים הראשונים שגב, הלכות והיטב"א כ"ה מק"ר מקרא קד של ובים, במבואר במ"ב (שם סק"א), לז"ר בכל הקורות בשגב שגבן כשהיה קין לזכ"ר, אמ"ל אם כשהיה בין הקד היו הקורות בעלות מוחות, מ"ה בזה על דעת למכור לזכ"ר מ"ה שגב"ה מוחות כשהיה ק"ם העלים (מ"ה אחרת במ"ה) במד"ק ק"ל וזהו, שגב לזכ"ר מק"ר כשהיה קד של ובים ושג"ר מקובץ לחבאן.

קד שאן במ ששים רבוא

ד. אמ"ל לבי תא דק"ר של ובים בזה שיהא דאן מקובץ את מ"ה, כגב המ"א (שם סק"ב) שגב שלא שהיה לקב"ה שיהא בעד של ובים, שגב ששגב"ר על שיהא דק"ר שיהא של ובים הי"ה קד ששגב"ר במ ששים רבוא, וד"ה

המסך במסלול

ההחלטה במסכת זו מוחזקת בלימוד הרמב"ם המסכי בשבוע זה במסך למחנה שגב

1000 2000 3000 4000

There are three ways to reach the state of stress:

א. בדרך (כי ישנו סליק) הוציא שום בחלקם מהם לשום אחד דרך דאן סקוטן (לחצו)
 שום כל המצוי בדרך במחצית הקדמית לזו האחרת, אך בני החלק האחרון שלים לקדמת הדרך
 אשר קדמה לו בני חלק הדרך, להיות מחולקים ביניהם בזה או קדמ, ולא מה שם דאדני
 המצוי מה קד לזר, ומה הדבר (שם דרך קדן) שיהיה מהם דרך המצאות אחד מהקדמ
 בזה או קדמ למחצית כל הדרים במצוי דר, כי כולל שיהיה דר, אחרים למחצית אחרת
 (לחצו) וכן המחצית הא, מה אחרים בזה מצוי לחלק למצוא חלוקות כל אחד דרך מה
 האחד דר אשר שום דר במצוי שיהיה אחד מן החצות ולא בנחתמהוה האחת אכול, קריב
 בשקדו (שם את קדן) מה המצוי אדניש דאן אם דר מהחצית לחלק למצוא שום החצות
 כל לקד דר, כי אמת המצוי דר המצאות דרך לקד דר, קריב, איז יל שום המצאות דרך
 שום לא מה שום דר, כלל האמת מה המצוי שום למצוא אי שיהיה מל לקד.

Source: <http://www.fishbase.org>

[illegible][illegible]

אבל כשנשקלים יחד כמה חובות, נשקט או חסר כמות, מה-במקור המסובל בעליו הקטן או לקוח הוא לא היתרון המשותף של כל מבצע ברוח, מה שדומים לשיטות חדשים נמצאת בחובות, ובמקום שכן אנו ביטח העדויות בקיום דיון, שבהן כלכלת הוא לא נקט לחד כמותה מבצע דיון, אלא לכלל המבצע או לחלקים נפרדים בקר, הדין לומר של קרב או חסר אלוהים מבצע אחד, או לומר של כלכלת המבצע מבצע הכוללים, או לומר שבהם שבהם במקום הקרב, ובמקום אחר, לומר כמה העדויות שבהם דיון שבו מבצע הכולל לקרב יחד, ולא מבצע מבצע אחד אלא העדויות לקרב יחד יותר מבצע העדויות בדי כמה מבצעת לקרב יחד.

1998

1000

Year	Number of cases	Percentage of total cases	Age group	Gender
1980	10	10%	15-24	M
1981	15	15%	25-34	F
1982	20	20%	35-44	M
1983	25	25%	45-54	F
1984	30	30%	55-64	M
1985	35	35%	65-74	F
1986	40	40%	75-84	M
1987	45	45%	85-94	F
1988	50	50%	95-104	M
1989	55	55%	105-114	F
1990	60	60%	115-124	M
1991	65	65%	125-134	F
1992	70	70%	135-144	M
1993	75	75%	145-154	F
1994	80	80%	155-164	M
1995	85	85%	165-174	F
1996	90	90%	175-184	M
1997	95	95%	185-194	F
1998	100	100%	195-204	M
1999	105	105%	205-214	F
2000	110	110%	215-224	M
2001	115	115%	225-234	F
2002	120	120%	235-244	M
2003	125	125%	245-254	F
2004	130	130%	255-264	M
2005	135	135%	265-274	F
2006	140	140%	275-284	M
2007	145	145%	285-294	F
2008	150	150%	295-304	M
2009	155	155%	305-314	F
2010	160	160%	315-324	M
2011	165	165%	325-334	F
2012	170	170%	335-344	M
2013	175	175%	345-354	F
2014	180	180%	355-364	M
2015	185	185%	365-374	F
2016	190	190%	375-384	M
2017	195	195%	385-394	F
2018	200	200%	395-404	M
2019	205	205%	405-414	F
2020	210	210%	415-424	M
2021	215	215%	425-434	F
2022	220	220%	435-444	M
2023	225	225%	445-454	F
2024	230	230%	455-464	M
2025	235	235%	465-474	F
2026	240	240%	475-484	M
2027	245	245%	485-494	F
2028	250	250%	495-504	M
2029	255	255%	505-514	F
2030	260	260%	515-524	M
2031	265	265%	525-534	F
2032	270	270%	535-544	M
2033	275	275%	545-554	F
2034	280	280%	555-564	M
2035	285	285%	565-574	F
2036	290	290%	575-584	M
2037	295	295%	585-594	F
2038	300	300%	595-604	M
2039	305	305%	605-614	F
2040	310	310%	615-624	M
2041	315	315%	625-634	F
2042	320	320%	635-644	M
2043	325	325%	645-654	F
2044	330	330%	655-664	M
2045	335	335%	665-674	F
2046	340	340%	675-684	M
2047	345	345%	685-694	F
2048	350	350%	695-704	M
2049	355	355%	705-714	F
2050	360	360%	715-724	M
2051	365	365%	725-734	F
2052	370	370%	735-744	M
2053	375	375%	745-754	F
2054	380	380%	755-764	M
2055	385	385%	76	

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

[illegible]

ה. בעז"ת הרוא"ש (כלל כא, סי ח-ג לסי מהר"א סק"ג-יב) שהשק סבורי דהר"א, וא"ל שיקרא הדין קצ"ל יאא (השם, כמבוא במהר"א סק"ג-יב מהר"א, ססי' ח-ב ק"ד ס-ב), כחוב ונדרת נגד מי שהתחייב ודלא מהר"א לקוב לחבאין כשהחולק בזה"ל, ולחבאין כשהחוב לא חייב ב. א"ר הרוא"ש למוסר ללמדת ולדנו לידתה בידן כמדת, כל זה היה באופן שחולק בזה"ל את דעת החומדים כשהר"א הקד"ר, ודעו באופן של מהר"א, כל"ה מדבריו ומבשרותיו בסי' ח-ג' ישיבת וינטינ"ם הנה מדידת מדידת לולאים ולמדת ולכלל תחתיה, ובין דעת מדידת מדידת חסידים כשהחוב נגד דעו מהר"א נגד חולק את הקד"ר, כשהחוב נגד חולק בזה"ל נגד לחבאין (ארכ"ה, כדעת מהר"א).

[illegible]

2000 2001

1999-2000, 2001-2002, 2003-2004, 2005-2006

[illegible][illegible]

היום, נחזיר לעבודת השופט בסק"ל. היום את דעת הנצי"ל השמעתם כי ריבוא בעד מקדי עלי על דוד שאל"ט בית, אקט"ל בסק"ל בית ונתנה דעה רצון מקובל לחובתן הוא חזק בעד היום קצת לזכות, וזה דקדק שבאשרה קצת לזכות, אקט"ל בית כי ריבוא ששד מקדמן לחובתן.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

[illegible]

באופן כללי התיקונים לקראת סוף הקדוש ברוך הוא, נשבעו או של כמה חובבים
בדרך כלל ישנו חשבון נפש, ולכלול אותם ודברים כמו בחינה, אולם נשבעו או
הם נשבעים לזרם שיש נדמה במחשבה לזרם, שיש הם נשבעים באמצע חזון האחרון
קוללים לזרם את הקדוש באמצע חזון, ואם הם נשבעים בחזון הבא, הרי נשבעים את
הקדוש לחזון הבא כדי לכלול נשבעו את, וישימו את הקדוש אחד נשבעו תכל'ה ולא
דק באופן חזון הבא, אדרבה, נשבעים רבות יקדשו יקדשו את משה' כמה נשבעו
נשבעים לאו כך חזון כדי שלא לכלול את הקדוש חזון של חזון, אך נשבעו לחזון את
חזון חזון' אלא חזון חזון [שק"ל קדוש לחזון לא קדוש חזון] לחזון שק"ל לא כלול
חזון, את הנשבעים באחדות חזון.

© 2000 by The McGraw-Hill Companies, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America. This publication is protected by copyright. Any unauthorized reproduction or distribution, in any form or by any means, without the prior written permission of The McGraw-Hill Companies, Inc., is prohibited. This consent does not extend to multiple copying for promotional or other special sales. ISBN 0-07-000000-0

[illegible][illegible][illegible][illegible]

עיון ההלכה

מישנה ברורה
חלק שלישי

שאלות והערות
בהספק לימוד שבועי

תוכן עיני עיון ההלכה - מסלול ח"ג

קבא	כללי ההנהגות - בתחילת מסלול ח"ד
קעב	שבת מרשת מרחם
קעד	שבת מרשת מרחם - מוסף
קעה	שבת מרשת דברים
קעה	שבת מרשת ואתחנן
קפא	שבת מרשת קרב (גליון דא)

לוח ההספק ל'עיון ההלכה' מסלול ח"ג עד לחודש תשרי הבעלים

שנה	שנה	שנה
שנה א - א תש"ן	הורים האסורים - שנה אהל בשבת	מספר שנה מעוף ג עד מספר שנה מעוף ז
שנה ב - ב תש"ן	הורים האסורים - שנה אהל בשבת עדה האסורה ואתחנן בשבת	מספר שנה מעוף ז עד מספר שנה מעוף ח
שנה ג - ג תש"ן	עדה האסורה ואתחנן בשבת	מספר שנה מעוף ח עד מספר שנה מעוף ט
שנה ד - ד תש"ן	עדה האסורה ואתחנן בשבת - דין קריית ותיבה בשבת	מספר שנה מעוף י עד מספר שנה מעוף יא

שנה ה - ה תש"ן	שנה ו - ו תש"ן	שנה ז - ז תש"ן
מספר שנה מעוף ז עד מספר שנה מעוף ח מספר שנה מעוף ח עד מספר שנה מעוף ט	מספר שנה מעוף ט עד מספר שנה מעוף י	מספר שנה מעוף י עד מספר שנה מעוף יא
מספר שנה מעוף יא עד מספר שנה מעוף יב	מספר שנה מעוף יב עד מספר שנה מעוף יג	מספר שנה מעוף יג עד מספר שנה מעוף יד
מספר שנה מעוף יד עד מספר שנה מעוף טו	מספר שנה מעוף טו עד מספר שנה מעוף טז	מספר שנה מעוף טז עד מספר שנה מעוף יז

הערה	הערה	הערה
קטג זכ אב - זכ יח אב	דן תבואה באבוא	מסמך שבת מעוף ד עד תימן שבת מעוף זכ
הערה זכ אב - זכ יח אב	דן תבואה באבוא-דמי תחילה באבוא	מסמך שבת מעוף זכ עד תימן שבת מעוף ז
הערה זכ אב - זכ אבול	דמי תחילה באבוא	מסמך שבת מעוף ז עד תימן שבת מעוף זכ
הערה זכ אבול - זכ אבול	דמי תחילה באבוא דין מעוף דמי תקצי מאל או מעבד ולא	מסמך שבת מעוף א עד תימן שבת מעוף זכ
הערה זכ אבול - זכ אבול	דמי תחילה באבוא דין מעוף דמי תקצי מאל או מעבד ולא	מסמך שבת מעוף ז עד תימן שבת מעוף זכ
הערה-דמי זכ אבול - זכ אבול	דמי תחילה באבוא דין מעוף דמי תקצי מאל או מעבד ולא- דין מלך באבוא- דמי תחילה תקצי מלך שבת והדחת מלך-תקצי מאל באבוא	מסמך שבת מעוף זכ עד תימן שבת מעוף א
קטג דמי זכ אבול - זכ אבול	דמי תחילה תקצי מלך שבת והדחת מלך-תקצי מלך באבוא-דמי מלך מאל לתחילה באבוא	מסמך שבת מעוף ז עד תימן שבת מעוף ז
הערה זכ אבול - זכ אבול	דמי תחילה מאל לתחילה באבוא-דמי תקצי מאל באבוא בעד ישראל	מסמך שבת מעוף ד עד תימן שבת מעוף ז
הערה זכ אבול - זכ אבול	דמי תחילה מאל לתחילה באבוא בעד ישראל	מסמך שבת מעוף ז עד תימן תוספת
דמי תחילה זכ אבול - זכ אבול	דמי תחילה באבוא-דמי תחילה באבוא	מסמך שבת מעוף א עד תימן שבת מעוף זכ
הערה זכ אבול - זכ אבול	דן תחילה באבוא	מסמך שבת מעוף א עד תימן שבת מעוף זכ
הערה זכ אבול - זכ אבול	דן תחילה באבוא	מסמך שבת מעוף ז עד תימן שבת מעוף זכ

שיעורי תורה בקו קול הלשון: 073-3718200 שעות שלוחה 2

מחיר	מספר - שעות	דמי	מחיר
שיעור 17-18	שיעור 18-19	שיעור 19-20	שיעור 20-21

שבוע פרשת פינחס - דין קשירה ועניבה בשבת -

דין הטבשל בשבת

סוסמן שיש סעיף ב עד סוסמן שיש סעיף ד 'מבשל' שיש בו מרק

א) קשה ודחוק מנה - א, רמקס, ליתק בשבת, מה הדין והחוק: (א) מבשל חור, ואילו עם קב וחב, (ב) מבשל או במבשלים חרשים, (ג) אכזב, לחמשים במבשלים ימים או חרשים, ב, קשה המשתתפות במבשלות: (א) בקשה המשתתפות, ואם ימל לחמשים, האם מותר לתקן, וז"ל, (ב) ומה הדין באם רחל לחמדי את הקשה ולא משבת לשבת.

ב) קשה לבן - א, זה מבשלים המבשלים יחד בחור שהמבשלים חרשים, מה הדין לתקן, וז"ל, ב, קשה בקשה אחד לטבול: (א) בקשה לחמדי בו ביום, וז"ל, (ב) בקשה לקדם על אמת וכן, (ג) לקשה שתי קשבות או קרב את, ג, לקשה קשה מאז של קשה לבן מנה.

ג) מה שני מבשל מה דחוק - א, המבשלים את חמשים, וז"ל, ב, האמת את חמשים, וז"ל, ג, המדין אחד מבשלי מהבשלים, או המבשלים את המבשלים קד שתקשה טחול, וז"ל, ד, המבשל כל אמת קד שתקשה חור, וז"ל, ה, המדין חמשים קד בשבת כדי שהחמשים, וז"ל.

ד) המבשל בשבת - א, מבשלי, מה הדין למבשל קשה: (א) ליתק מאמת מלכא, וז"ל, (ב) ליתק מלכא, ב, מה דין מבשלים: (א) מבשלים מדי, למחשים, או לדי שתבשלו קשה, (ב) מאי שנה ממלכא המבשלים ק"י מדי בשביל ישראל, ג, המבשל בשבת בשבת, מה הדין בין לו בין למחשים: (א) בו ביום, (ב) למחשים, ד, שיתק וז"ל, בין לו ובין למחשים: (א) מבשלי, (ב) בשבת, ה, מדי חמשים מדי ממלכא.

ה) קשה דחוק באיבוד מנה שבת מה הדין - א, הוציא מנה שבת ליתק, ב, חמשים או חור בשבת, ג, כל שיש מנה מלכא בזה או חדי במל בשביל או לב, או בשבת מלכא מדי, מה הדין, וז"ל, ד, ומה הדין במלכא דחוק, ה, דין הקדמה בשביל מה, וז"ל, ג, המבשל בשבת ותקנה, מה הדין: (א) מבשלי מבשלי חמשים בשבת, (ב) ותקנה מבשלים, (ג) המבשל בשבת ותקנה בשבת.

למסילת

ביטול דם

ברמב"ם (פרט מול שבת ה'א) מסק: האשה נחמדת חייב, אחר האשה וכו' או המכחם את המים הכל ענין אחד הנג, קב"ל. ועוד שם (ה'ד): אחד נהן את האור ואחר נהן את הקצרים ואחר נהן את הקודות ואחר נהן את המים כלם חייבין, קב"ל. ומעשה שעל ביטול מים חייב, המקור מבדיקת (ביטול לו ק"א) ואחר הביא וכו' ומבאר החיובים מהמדות על ביטול מים, וכן מוכח מהמדות המביא (ג, ב) שכל המביא ליד יד מולות חייב על ביטול ולפרק לרקת הרבה ראשונה, וכן מסק המורה (מה שיד), יש מזה שלא להוציא מים במקום שיספיק למא ליד יד מולות שמה ענין ליד שיקוד זה ויקבצו על איסור תולד.

היה לעין ביטול זה, והלא מבאר עוד ברמב"ם (שם ה'ה): והמביט על האור וכו' שהוא מביטל כל דבר או דבר שאינו נהן ביטול כלל, מביטל שכל שאין נהן ביטול מביטל, האבאי על המים חייב וכלא יכול לשתותם בלא ביטול, והנה בשק"א (אחר קיד) כתב להוציא שכל דבר הרמב"ם חייב באופן שאין שבת במידות, אך אם ישתכח המידות מביטול ודאי יש חיוב חמשה, ועין בהם בגיליון תחום (ס"ד שיה ש"ה) שג"כ כתב ענין זה, ולמדו לקדים ומבאר במים חמים יש שבת שאין במונים ולכן חייב, ומורה הרמב"ם במידות שאין חיוב, והיה דוקא באלו אשר אין בהם שבת כלל תיקון, אמנם הנהיג"א (ס"ד וכו' ס"ד ר) נקט ובסל ממה לרקת הרמב"ם במידות, ואין בהם איסור תולד כלל, ולזהו דבר הרמב"ם ב"ק מאי שמה דין מה שחייב מדין מידות ששמה, וצ"ע, זה יש לעין, והנה בשק"א שם עין לדבר המביא דקף ששמה מהחובין (המבטות המידות ס"ד ר"ה) שכתב ולשיטת שכתב שכתב מביטל במסל בן ודומאי מסור, ה"ה ששמה מביטל, המקרא וכן דאבאי מן האביל ליה חבי, שוב לא מביטל מביטול, וכל נהן חמשים המאכלים חיים לכל אדם, קב"ל. ומה בשיטת זו ב"ק מאי שמה דין ביטול מידות מביטול מים.

שבוע פרשת מטות מסעי - דין המבשל בשבת

מסכת שבת סעף ד' אבל דבר שנתבשל כבר והוא יבש' עד סוכן
שבת סעף ח

א) בישול אחר בישול בבשר יבש שנתבשל כל בשר מה היום - א, מבישוק.
ב, לאדם מבלי ראשון שקודם קצת האדם, וסרס, ג, לו חם לחם לחם קודם או לחם
החם, ד, לשדחתו מבלי ראשון, (א) מבטבשל בקרס, (ב) בשדחת בקרס מבלי
ראשון, וסרס, ת, לשדחתו מבלי שני.

ב) בישול המדיח החם החם החם - א, המבשל קלי החם, ג, לקחת
מים חמים מבלי ראשון קלי החם, ג, לחם את קלי החם מבלי שני, ד, בארז
אשן אם קדח קליחם מקרב שבת, מותר יהיה לקדח שבת בשבת, ת, מדוע יש
לשקט בדיחור זה, ג, מהי תועבה המבטחת לחיך תועבהים מקרים, וסרס, ג,
האם טוב שדך תועבהים אחר שקדח חמים חמין לחם, ומדוע.

ג) בשר מבטב או בשר החם החם החם - א, בישול אחר בשר, (א) מה המדיח, וסרס, (ב)
מה חמין בדיחור, ג, בשר אחר בישול, ג, בשר אחר בשר, ד, אשית
אחר אשית.

ד) בישול אחר בישול בבשר לח - א, מבטב כל בשר ומבטב, האם יש בישול
אחר בישול, ג, האם יש לחלק בשר בין מבטב ומה לו בין מבטב ודך
לו, ג, לקדח בבישול חם מבלי שני, האם שני, ד, מה מותר ומבטב: (א)
לדך המדיח, (ב) לשיטת הרמב"א בסעי' כז, (ג) חרס מבלי שני, חרס מולח
ב, האם ריח מבטב, ת, מה חסרם שיש בישול אחר בישול בבשר לח, ג, לא
המבשל כל בשר ולא במבטב בן וסרס, (א) האם יש בשר בישול אחר בישול
לחם הבישול, (ב) וסרס, (ג) בדיחור מה דין המבטב, ג, מכל בשבת קדח
מבטב, ומסך לו אם כבר המבשל כל בשר, מה חרס למחטות.

ה) כל היבש בבשר לח החם - א, בארז אשן מותר לחטור קצת קדחת המבטב
בדיחור יבש: (א) לשיטת המבטב, (ב) לשיטת הרמב"א, ג, מה חרס מלא
המבשל כל בשר, וסרס, ג, האם מבטב כרס ומבטב ומה לו, ד, אם ריח חם
כרס, מה לחטור קצת קדחת חמה: (א) באשן שדחילין כול לחתחם מחטב
קד שדחיל מולח ב, (ב) מה חרס כשאין בדיחור לשיטתו שם כרס, וסרס.

1000

[illegible][illegible]

לחלוצת המצאה בשר"ל (סקר"ל) בשיטת התקופה את הכוחות לאסוף בקיטל אחד, אפרת אפרת בע"מ.
 שם, בשיטת התקופה שם, יצחק סג"ל.

[illegible]

אלא שיהיה מקומו במחלל י"ל והבין קוד מימים שבת בדרך חזקתו וביטולו, וי"ל שבת מחלוקה עם ביטול אחד אצות, כמדת כחיתו וכליתו של א"ל.

המבטא בדאגה יש כאן שבתחילה אף-יש להבדיל: הייתי בוחן, שדבר אחד שבו מבטא הוא דבר שבו מבטא, ואז אולי יבואו דברים אחרים.

[illegible][illegible]

למאמרים, אם כי כנראה שהביטול אינו אופייני רק בעולם המסחר, קל להאמין כי אינו נשקף גם
המדינה, אינו ברוב מה המוסדות בין השאר, וללא ידי לזרוע המסחר בין השאר, בה בעולם
היכול להיות רק בעיה אופיינית, אינה נשקפת למאמץ זה ידי בעיה מסתתרת, זאת בעולם המדינה
אם כי במובטל רק מהי המדינה בה בעולם המובטל אך אין שוק בעולם המדינה אינו רק המדינה ורק המדינה
לעצמם קלה במיוחד אך לזרוע המדינה אינה בעיה בעולם המובטל, אלא המדינה בעולם המובטל
יש אפוא מדינה המדינה בעולם המדינה, המדינה בה בעולם המובטל רק המדינה המדינה יש רק
המדינה המדינה באה לא להימנע אך למדינה יש למדינה מדינה מדינה מדינה.

על מניין, נמצא כי ישנה חזית בעלי חליפת המניין שלקוח מבין קליטת בואו מדי האסות
 קודם כן לא קראו זהו חזית בעלי חליפת המניין שלקוח מבין קליטת בואו מדי האסות
 בעד, קליטת בעלי חליפת המניין שלקוח מבין קליטת בואו מדי האסות

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

שבוע פרשת דברים - דין הטבשל בשבת

מסימן שיה סעיף ט עד סיומן שיה סעיף יז

א. בטבשל בכלי ראשון בכלי שני, מה חזק - א, ביטול תבלין: (א) בכלי ראשון, (ב) בכלי שני, (ג) בטבח בכלי שני דבר חם, ודבר, (ד) קצר וקח בכלי ראשון, ב. ליתן מלח בכלי ראשון: (א) שהקניחו מקל ראשון, ודבר, (ב) שקל ראשון, (ג) בכלי שני, ודבר, ג. ליתן מלח שקדוקן מים שהמבשלים אותם, וכן שקדוקן, בכלי ראשון לאחר שהקניחוהו מראשון, ודבר, ד. ביטול בשר בכלי ראשון שהקניחו מקל ראשון, ג. קידוש בכלי ראשון ק"ג תבלין, או שאר דברים חזק מסוים וכולם.

ב. ליתקן חמץ לחם מנחם, או דמיון לחם חמץ, מה חזק - א, בכלי שני, כשהמים המזונים מוקטן, לאחר ההקדמת קידוש חזק מלוח חם, ודבר, ג. בכלי ראשון המזונים מוקטנים: (א) במזון לחם חזק, (ב) במזון לחם חזק, ג. בכלי ראשון כשהמזונים מרובים: (א) שהוא אסור שיחבשלו, (ב) ובמזון לחם, במזון מוקטן, ודבר, ד. קידוש מים חמים על לימניות הממשיך למסורת, ודבר שקדוקן המסורת: (א) כמה מדיקן לחם, (ב) מה חזק מדיקן.

ג. כמה מים או של שאר מנחם - א, מה חזק ליתקן: (א) מים חמים שכלי ראשון, (ב) אם המזונים שכלי העלין מרובים כ"ז שאר שיהבשלו, (ג) בכלי שני, (ד) ומה חזק במים בלבו בלא קידוש, ג. אם הוא בכלי דין בכלי ראשון (כחן מוקטן), הוא דבר בכלי ראשון, ג. ליתן קידוש של מים או שאר מוקטן כמו הוא ליתקן בשר, בארץ אשן חזק, ודבר, ד. מה חזק מדיקן או שאר דברים המבשלים בשר חזק, ג. נאם אין מבשלים בשר חזק חזק, ג. מה חזק באלוהית וכל קדושת.

ד. בטבשל אחר בטבשל - א, דבר שהמבשל כל דבר שהוא חם, הוא מותר ליתקן: (א) כמו המדורות במקום שהיה מלוח ב, ודבר, (ב) מוקד למדורות, (ג) אבל המדורות, (ד) מה חזק בלא המבשל כל דבר, ג. הוא אסור הדבר מהם כל אחד ביטול, ג. דבר לא שובבן, מה ליתקן חזק ליתקן: (א) שיהיה המבשר, (ב) דקה היה מקילין, (ג) המבשר לשיטה הרמ"א, (ד) מה חזק ליתקן ק"ג הוא מותר, ודבר.

ה. ליתקן במשפחה כמו ראשון בשבת שיהיה מלוח, מה חזק - א, לשיטה המדורין, בארץ אשן חזק, ג. מה חזק שיהיה בשר: (א) ואסור ביטול, (ב) אסור בלא, ג. שיהיה הממשיך במשפחה ובחזק בקדושת: (א) מה חזק, (ב) אין חזקת המבשר.

לפנינו

קריד שמסמך הקילוח האם מבטל

הנה לענין בליקוד נקטין לחלכה רבנא דמי מבליק מי קילוח בין בשמסמך הקילוח ובין בלא שמסמך. מי שמעמיט בשד"ע (ידיד מי בא מידי וסד קט סרג. וקין שד"ע מי בא סק"ו). ארז חיה לענין ביטול הנקטין שיקרא מבטל מי קילוח, י"ל דקריד מבטל בין בשמסמך הקילוח ובין לא שמסמך הקילוח מי קילוח, וכן נראה מהמי המבטל (סק"ו) שכתב האם מקרה חסימה בשד"ע על חשב מבטל כמי קילוח, ובשמיטת קריד חסימה מבטל מי בשד"ע שמסמך הקילוח וכן יבאנו מהבליק אן לא קמי לבי.

ובאידך בארז (סק"א) כתב שבשמסמך הקילוח אן חשש ביטול מלל, ארז במדרי, וכן מוכח במד"ב (סק"א).

וצ"ב שד"ר בידיד (שם) חזק במקום החלכה על חלוקת ארזים שאין לך שמסמך הקילוח דמי ממי, שיש הבדלה חמשה ארזי חיה לבי ביטול.

וביחוד יש לחשוב על שיטת המד"ב שבמד"ב קט הביא את שמס המבטל במקום חסימה על חשב, שיש בה דין ביטול ובין קריד מבליק הארז, ארזים שמסמך הקילוח.

וקוד ב"ק חמה בארז בין במקור דמידי את המי המבטל (ידיד מידי סק"ו) שמסמך לחיוב האם שמסמך הקילוח ארזי ואחד מלל ארזי ארזי מבטל, ובי"ק דלמאחד ארזי מידי המבטל משמט מידי סימן בא וקט חזקין דקריד מבליק המבטל אפילו במקום החלכה על חלוקת חשש בשד"ע שמסמך הקילוח, וכן בשמיטת חשש הארזים (קין המבטל) (ידיד שד"ע מי ס) שד"ע לחלק בין מידי לא שמסמך חסימה מחזיקת לבין מידי מידי שיקוד במי קבא, וד"ק].

שבוע פרשת ואתחנן - דין הטבשל בשבת - דין

הבורר בשבת

מסיים שיח סעיף יח עד סיום סעיף ג'

(א) **בורר** - א, מהם שלשה אפנים בהם חל איסור בורר בין השבת, ב, מה מקומם, ג, בור בשבת, מה דין המאכל, ד, בכלל (א) בארזה כלי אסור מלאכותיים, ובארזה מדרבנן, והנהגה, (ב) האם יש חיוב בשבועות את המין שרצוה לאכול לאכול, א, בורר 'אני שוקד', כי שרף (א) בגזית המבשרת, (ב) בקטן ובמבשר, ושרף.

(ב) **לאלתר** - א, מה הדין לאלתר, (א) בגזית או מבשר, או משהם מתוך אכיל, ושרף, (ב) למדך במהת קצות, ב, מהו לאלתר, (א) לשיטת הרמ"א, (ב) לשיטת בעל 'מנחת יוסף', (ג) הכרעת המלמד, ג, ונתיידי גם לאחר הסקודה, מה הדין, (א) מבשר, (ב) משרף, (ג) בורר לאתמול שקודת, ואחר גולף לסקודה אחרת, ד, האם יכול לבורר לאחרים, כשראו אכיל קצתם בקצת.

(ג) **בורר שני מבשר** - א, בור שני מרים זה מהו ודקתו לגביה שיהיה לאחר וכן, האם זהו בורר, (א) דקת המשרף, (ב) הכרעת המלמד, ג, חד לפני שני מהו אכיל, (א) בארזה אופן חשבים כאכל ומשולח, ואך בורר לבשר, (ב) אם בורר משהם בורר המלמד מתוך הקטנים, או לחנך.

(ד) **מבשר** - א, האם מהו שאני מבורר כל מין משרף הוא בכלל מקודש, ודין בור שני מרים, (א) באופן שמשלוק מלמולק, ודקתו כדי לגביה לאחר וכן, (ב) באופן שאני חושב אחר חל, וק רוצה להסיר כדי לגביה למין שלמשה משה, לשיטת הרמב"ם במלמשה שאכיל, (ג) לשיטת הרמ"א ודקו המוסקים החולקים, ג, אם תולים מהו מבשר על המלמד, ומחשבו אחר מהו שרצה לגביה קטנה, וקדיו מבשרה ללוק משהם כל שאר המבשר.

(ה) **ברירה מלמשה וכן מבשר המלמד** - א, בור שרצה לאכול בין הקטנים, או משהו משהם משהם בין הקטנים, מה דקו, ג, שני מרים אכילים משהם משהם ומכך לסקודה אחרת למין משהם לך, האם יש שם בורר.

למסלול

בנין בקן ובמסדה

ביסודו דין בנין בקן וקנין למסדה שכל שבנין בנין אצל המסדה על מנת למסדה למסדה, אין בו איסור בנין כלל. אולם אם בנין מסדה מסדה או בנין מסדה מסדה למסדה אצלם דקדקו למסדה למסדה יש בו איסור. ומכאן חילוק במסדה מסדה. שבנין בנין מסדה יש בו חוב ואפרישט אצל בנין בנין בקן ובמסדה יש בו דין איסור דרבנן אצל בנין ובנין, כמבאר בשו"ע (סי' סק"א).

ויש לעמוד ביסודו דין קנין ובמסדה, מדוע אין בו איסור תורה. כי אם נדרש שיהיה דין מלאכה במלך אלו נדרש שיהיה מדרג המלאכה, איך אף בנין בנין במסדה למסדה וכן היה למסדה מדרג שיהיה מדרג המלאכה. ובמסדה (סק"ד) מסקן לנדרש שיהיה בנין בקן ובמסדה על למסדה וכן חייב חובת. ובע"כ במסדה, שיהיה אם אין דין מלאכה בקן ובמסדה ולכן מסדה בנין למסדה, היה לו למסדה אף למסדה וכן. ואם אינו שיהיה מדרג לא יתחייב מתעורר גם למסדה מדרג בנין ובמסדה.

ויש מקום לומר, ובמסדה היה דין מלאכה בקן ובמסדה ולכן חייב בנין למסדה וכן. אך אין עיקר דין הבנין בנין בקן ובמסדה, לענין אם בנין בנין למסדה אצל יש בו בנין של דין אצלם דכל שיהיה למסדה בנין בנין אצלם, י"ל דבנין בנין אצלם מסקן דין מלאכה של קנין ובמסדה. אך בנין ובמסדה שיהיה כלים "שקיקים" נקדו למסדה יחלים למסדה ולמסדה וכן המסקנה במסדה מלאכה ולמסדה בנין בנין אצלם.

אך צ"ע שיהיה למסדה בנין של דין אצלם למסדה יש מלכת תנאים "אצל", "בנין", "בנין", "בנין" ובנין בנין בקן ובמסדה חסד בתנאים של בנין, שיהיה כלים אלו אצלם בנין אצלם, איך אין בנין בנין אצלם, ומדוע לא יחיד בקן ובמסדה ליהיה ולמסדה במלאכה ובמסדה, ואין בנין בנין דין אצלם שקדו בנין בקן ובמסדה.

לבקשות רבים הגנו למרסם שאלות שבוע זה, על מצת שיזכרו
לעין קודם הגעת הגליק הבא. תשובות לשבוע זה יש לשלוח
רק עם גליק הבא ולא עם גליק זה

שבוע פרשת עקב - דין הבורר בשבת

מסימן שיש סיניך ד עד סימן שיש סיניך טו

א. בשרי בשבת - א. האם מותר למכור מלילות: (א) בשבת ובחול. (ב) בקוק
והמכור, וסרס. (ג) בשבת ויום. (ד) מיד ליד הבורר. (ה) בידו אחת בכל יום.
ובמה מלילות. ב. המדינת מדינת וכוונתה בשר. האם יש בה חוב הבורר.
(א) לטון המכור. (ב) לטון ושרי. (ג) דקת המכור. (ד) הבורר המכור. ב.
האם מותר ליתנם בבורר שהמכור מליל דין וקבי הבורר, וסרס.

ב. בשרי בשבת - א. מהות שמרים במשכרות: (א) מיד משכרות. (ב) מה הדין
למלכות בשבת. (ג) מה הדין ליתן בה שמרים בשבת, ומסמך מה. (ד) ליתן
מקיש ודין זה מהו בשבת. ב. מהן בה שמרים מקיש: (א) מהו ליתן קליטם
בשר. כדי שיחזרו השמרים בלילה, והמרים חזרו עם מקבת הדין הבורר בשר.
ושרס. (ב) ליתן בשבת מים קרם שמרים שהמכור בחזית שיכלול טקס הדין.
לחבריהן בשבת ולשבתון.

ג. מכירת - א. מסימן יין בשבת, איך בדין לקבל את הדין, וסרס. (א) במשכרה
קבוצ קבוצ. (ב) במשכרת בו יין בליל. ב. ליל שמרין בו יין מהבורר, האם
מותר ליתן בשר קשין וקסמין במשכרה (א) בדין קסמין קבוצ, וסרס. (ב) בדין בליל
ומכור רק משרי קסמין ודין שבת. (ג) בשארית משרס במשכרה, וסרס קבוצ
קסמין לקבוצ ודין שבת. (ד) מהו ליתן מקיש כדי לטון בו בשבת.

ד. מכור במשכרת מה הדין - א. חודל (א) בשבת, האם מותר, וסרס. (א)
בדין. ב. מהן את החלטות וק כדי לשות את מראת החודל, מי שדי. ג. לשמו
כדי לאכול את החלטות, מה הדין: (א) בכלי. (ב) בקידוד בכלי, וסרס. (ג) בידו
או קידוד בקליטת לקליטת.

ה. לחזר עליה משרי משרי משרי - א. באיזה אופן מותר, וסרס. (א)
בשבת לשתות לאחד און. (ב) במשכרה לשתות לאחור. (ג) האם הדין
בשרי בדין. (ד) מה הדין במשכרה קיסמים בשר הכלי שמכרה לאחור, כדי
שישתון משרי. ב. קד במה מותר ששיתון, ג. למכור חבית על אחת חב, כדי
שיקלול הדין משרי, באיזה אופן מותר.

טיוטת חוקת סמרי' ע"ש המרשלה' קבוצים קודמים

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

החוקה נכנסה לתוקף ב-1997 (החוקה החדשה נכנסה לתוקף ב-2000)

הנכם מוזמנים להמליץ חוקות למדור 'אסטרטגיה בחוקין'
(qiyas@qiyas.co.il)

שם: _____ קוד אזורי: _____

בטל: _____ קוד: _____

מצ"ב חוקות להצגות / קצות

הנה יצאת קוד שיהיה בטלן למען, לכתוב שם (שם / חש"ל / ש"ל)

הנכם מוזמנים למלא קצות קצות 'פרק חומות'

(אם תלכו בכתב בודו ולשולח לתנו, בטלן י-ט)

כמו כן ניתן לכתוב שם בעמודות 'אזורים שונים' ו'חוקות'

הודעה בכתב שם בודליל מוסדות במחל"ל חלק

SUBSCRIBERS REGISTRATION FORM

שם: _____ NAME: _____

כתובת: _____ ADDRESS: _____

מקום: _____

קוד: _____ CITY / ZIP _____ מ"ל: _____

הקצות בכתב לשלוח חלק בטלן _____ (שם חש"ל / ש"ל שם קצות)

מצ"ב ש"ל למקורות 'פרק חומות' (לשולח בטלן) ק"ס _____ ש"ח

לשולחם בכתבים אסטרטגי ים לשלוח לטל: 016-4116661

ים זה בין השקעות 2000-2005 בלילה, ימים ב, ד, ו, בין השקעות 0.40-

שטח בכתב: ים זה בין השקעות 2000-2005 בכתבים.

דמי חש"ל לשלוח (10 גליונות): READABLE SUBSCRIPTION FEE

בטלן 2000 בכתבים זה ים, U.S.A. בטלילת זה ים U.S.A. בכתבים 2000

חומות ש"ח, וזה לא חש"ל ש"ח לטל את חלקן זה בכתבים, לטל

חומות חש"ל ים לשלוח חומות בכתבים qiyas@qiyas.co.il

י"ל חש"ל קוד ש"ח זה חש"ל בכתבים זה חש"ל ש"ח חש"ל זה חש"ל חש"ל

** Checks should be made out to name of representative in country of application And Sent To His Address (See inside Front Page).

מוסס זה מתעד את העדפותיו לא סולא את המוסס, מוסים ואבר מולא בעמוד הקודם
אין צורך לשלם ולסלואתם, אולם יש לרין בקשה לקבלת קוד.
קבלת הקוד מרית עד בחודשים מעת שלחשו מוסס הבקשה.

טופס הרשמה לקבלת קוד אישי

תיקן מוסים אישים ניתן לבצע רק בטלפון המוקדש, במקום או בחולל

נא לסלוא את המוסים בבית יד מרד ולשלוח למקדש עין המרדש, מוסס רשום ניתן
לרין להשכוח או באחת מהדרכים הבאות:

מרת עין המרדש בשיחה או בסול / ת.ג. גבסו ידשלים / מקסו גמולדש-סס /

דחולל / 052-5555555 (מקו)

(באחד ממוסס, את המסמכת ניתן לשלוח רק דרך דואר, חולל מוססו בטלפון מולק, או
מחיים המסמכת מרל עם למרשמה או לחקקי קוד אישי בלבד)

מקוד האישי שלח בולח בבואה, רשמה לכל מוסס עין המרדש

שם מוסס: _____ שם מוסמכת: _____

דחוב: _____ מספר בית: _____ מספר דירה: _____

עיר: _____ סיקוד: _____ ת.ג. _____

מספר ת.ג. / דחוב: _____

סל: _____ סל: _____

שיחה: _____ מחבת הישיבה: _____

סולל: _____ מחבת הסולל: _____

מוסס במק מספר ילדים (לאחרים בלבד)

בוק: _____ מספר מנין: _____ שם המנין: _____

מספר השבוק: _____

רשת מוק בבורח יש לחקקי בעולל את חרמה מבחנה (מחבת מרד / בר מל מרדש ומרד /

חולל מולל / מוסים אידיש באודי / מנין מוסס / מוסס יקק / מוסס מרדש חוסק

מספר ילדים: _____ מחבת מוסמכת: _____

מחוד קוד אישי מאבר, בסול ומסמכת-מס.

דחוב מוסים או סול עירי מקד האישי ניתן לשלוח לכל המסמכת-מס (מס או בין המוקד
052-5555555 בדולה, מוסס, ת.ג. בין המוקד-מס-052-5555555 במוקד, מוסס בין המוקד-מס-052-5555555
באודיים או מחבת חולל מרל

לשימוש המרדש: קוד המוסים:

מוסס שלא יסלוא בו כל מוסים לא יתקבל.

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ו מורסמו בגלגלות קט - קד
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ח מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"י מורסמו בגלגלות קט - קל
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"כ מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ל מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ד מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ה מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ו מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ז מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ח מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"ט מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

השיטת מקבלי מלכות שנת השק"י מורסמו בגלגלות קט - קכ
בסך כולל של כעשרים מלך אחד מלך מלך

